

อาการทางเดินหายใจและสมรรถภาพปอดของพนักงาน
ในโรงงานแปรรูปไม้ข้างพาราแห่งหนึ่งในจังหวัดนครศรีธรรมราช

นาย จำรัส เกินชารี

สถาบันวิทยบริการ
อุปกรณ์ครอบหม้อห้ามขาดอ้อย^{วุฒิ}
วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาวิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต^{สาขาวิชาอาชีวศึกษาศาสตร์ ภาควิชาเวชศาสตร์ป้องกันและสั่งคอม}
คณะกรรมการ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
ปีการศึกษา 2550
ลิขสิทธิ์ของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

RESPIRATORY SYMPTOMS AND PULMONARY FUNCTION
AMONGST WORKERS IN A RUBBER WOOD SAWMILL FACTORY
IN NAKHON SI THAMMARAT PROVINCE

Mr. Jamon Ngoencharee

สถาบันวิทยบริการ

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements

for the Degree of Master of Science Program in Occupational Medicine

Department of Preventive and Social Medicine

Faculty of Medicine

Chulalongkorn University

Academic Year 2007

Copyright of Chulalongkorn University

หัวข้อวิทยานิพนธ์

โดย

สาขาวิชา

อาจารย์ที่ปรึกษา

อาจารย์ที่ปรึกษาช่วง

อาจารย์ที่ปรึกษาช่วง

อาการทางเดินหายใจและสมรรถภาพปอดของพนักงานในโรงงาน

แม่รูปไม้ย่างพาราแห่งหนึ่งในจังหวัดนครศรีธรรมราช

นาย จำรัส พินทร์

อาชีวศึกษาศศิริ

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ นายแพทย์ วิโรจน์ เจียมจรรัสวงศ์

รองศาสตราจารย์ 医師 นภสิริ เนสิน ไชยเชิง

อาจารย์ 医師 นภสิริ ศุภากาพันธ์ รัตน์มนเนชัย

คณะกรรมการตัดสินมหกรรมวิทยานิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่ง
ของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาบัณฑิต

คณบดีคณะแพทยศาสตร์

(รองศาสตราจารย์ นายแพทย์ อดิศรา ภัทราศุลย์)

คณะกรรมการตอบวิทยานิพนธ์

พญ สุวิทย์

ประธานกรรมการ

(ศาสตราจารย์ นายแพทย์ พราหมณ์ สิทธิศรีวนิย়กุล)

อาจารย์ที่ปรึกษา

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ นายแพทย์ วิโรจน์ เจียมจรรัสวงศ์)

พญ นิตยา

อาจารย์ที่ปรึกษาช่วง

(รองศาสตราจารย์ 医師 นภสิริ เนสิน ไชยเชิง)

พญ นิตยา นิตยา

กรรมการ

(ดร. 医師 นภสิริ นันทน์ ผดุงพาณ)

จามร ผิงชาเริ่ : อาการทางเดินหายใจและสมรรถภาพปอดของพนักงานในโรงงานแปรรูปไม้ย่างพาราแห่งหนึ่งในจังหวัดนครศรีธรรมราช (RESPIRATORY SYMPTOMS AND PULMONARY FUNCTION AMONGST WORKERS IN A RUBBER WOOD SAWMILL FACTORY IN NAKHON SI THAMMARAT PROVINCE) อ. ที่ปรึกษา : ผู้ช่วยศาสตราจารย์ นายแพทย์วิวิโรจน์ เจียมจรัสรังษี, อ. ที่ปรึกษาร่วม : รองศาสตราจารย์แพทย์หญิงเนสตินี ไวยอุี้ย อาจารย์แพทย์หญิงศุภกาพันธุ์ รัตนมนีจัตร, 105 หน้า.

การศึกษาแบบภาคตัดขวางครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความซุกของอาการทางเดินหายใจ ผลกระทบสมรรถภาพปอดในพนักงานที่ทำงานสัมผัสฝุ่นไม้ย่างพารา และหาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับอาการดังกล่าว กลุ่มตัวอย่างประกอบด้วยพนักงานโรงงานแปรรูปไม้ย่างพารา แห่งหนึ่งในจังหวัดนครศรีธรรมราชจำนวน 340 คน เก็บข้อมูลระหว่าง พ.ศ. 2549 ถึง เม.ย. 2550 โดยใช้แบบสัมภาษณ์อาการทางเดินหายใจ และ ทำการตรวจสมรรถภาพปอด ตามเกณฑ์ของสมาคมโรคห้องอกแห่งประเทศไทยเมริการปี ค.ศ. 1994 และแบ่งพนักงานออกเป็น 3 กลุ่ม คือ กลุ่มที่สัมผัสฝุ่นไม้ระดับต่ำ (≤ 1.9 มก./ลบ.ม.) กลุ่มที่สัมผัสฝุ่นไม้ระดับปานกลาง ($2.0 - 4.9$ มก./ลบ.ม.) กลุ่มที่สัมผัสฝุ่นไม้ระดับสูง (≥ 5.0 มก./ลบ.ม.)

มีผู้เข้าร่วมการสัมภาษณ์ 279 คน (ร้อยละ 82.06) แบ่งเป็นเพศชาย 59 คน และเพศหญิง 220 คน อายุเฉลี่ย 36.67 (ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน=8.48 ปี) อายุงานเฉลี่ย 6.21 (ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน=4.07 ปี) อัตราความซุกของอาการทางเดินหายใจส่วนบนและส่วนล่างเท่ากับร้อยละ 67.03 และ ร้อยละ 63.09 ตามลำดับ อัตราความซุกของผลการตรวจสมรรถภาพปอดผิดปกติ ร้อยละ 20.62 (แบ่งเป็นแบบอุดกั้น ร้อยละ 4.38 แบบหดรัดร้อยละ 10.53 และโรคของหลอดลมขนาดเล็กร้อยละ 5.71) อาการทางเดินหายใจในพนักงานที่สัมผัสฝุ่นไม้ต่างระดับมีสัดส่วน ใกล้เคียงกัน ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์โดยตรงกับอาการทางเดินหายใจส่วนบน คือ เป็นเพศหญิง [OR 2.03 (95%CI 1.10 – 3.78)] และ การเป็น Atopic diseases [OR 3.63 (95%CI 1.88 – 7.00)] และ ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์โดยตรงกับอาการทางเดินหายใจส่วนล่าง คือ มีประวัติโรคหิดในครอบครัว [OR 3.95 (95%CI 1.32 – 11.86)]

เนื่องจากพบว่าความซุกของอาการทางเดินหายใจแบบไม่จำเพาะค่อนข้างสูง ในกลุ่มพนักงานที่มีประวัติ Atopic diseases ตั้งนั้น มาตรการป้องกันผลกระทบสุขภาพเจืองครมุนเงินที่ กลุ่มประชากรอยู่กลุ่มนี้เป็นพิเศษ

ภาควิชาเวชศาสตร์ป้องกันและสัมคม
สาขาวิชาอาชีวเวชศาสตร์
ปีการศึกษา 2550

ลายมือชื่อ.....
ลายมือชื่ออาจารย์ที่ปรึกษา.....
ลายมือชื่ออาจารย์ที่ปรึกษาร่วม.....

4974710030 : MAJOR OCCUPATIONAL MEDICINE

KEY WORD: RUBBER WOOD DUST / HEVEA BRASILIENSIS / PULMONARY FUNCTION

/ OCCUPATIONAL ASTHMA : JAMON NGOENCHAREE : RESPIRATORY SYMPTOMS AND PULMONARY FUNCTION AMONGST WORKERS IN A RUBBER WOOD SAWMILL FACTORY IN NAKHON SI THAMMARAT PROVINCE. THESIS ADVISOR : ASST. PROF. WIROJ JIAMJARASRANGSI ,M.D., THESIS CO-ADVISOR: ASSOC. PROF. NAESINEE CHAIEAR, M.D., SUPHAGAPHAN RATANAMANEECHAT, M.D., 105 PP.

The purpose of this cross-sectional study was to determine prevalence and associated factors of respiratory symptoms and abnormal pulmonary function among workers exposed to different levels of rubber wood dust. Study subjects were 340 workers working in a rubber wood sawmill factory in Nakhon Si Thammarat province. Data was collected between May 2006 and April 2007 by respiratory health questionnaires and spirometric testing according to the ATS 1994 criteria. Workers were classified into 3 groups: low wood dust exposure ($\leq 1.9 \text{ mg/m}^3$); moderate wood dust exposure ($2.0 - 4.9 \text{ mg/m}^3$); and high wood dust exposure ($\geq 5.0 \text{ mg/m}^3$).

Totally 279 workers were interviewed (response rate 82.06), including 59 male and 220 female. Their average age and work duration were 36.67 years (SD=8.48) and 6.21 years (SD=4.07) respectively. The prevalence rate of upper and lower respiratory symptoms were 67.03 and 63.09 percents respectively. The prevalence of abnormal spirometric testing result was 20.62 percent (obstructive type 4.38 percent, restrictive type 10.53 percent, and small airway disease 5.71 percent). These prevalence rates were not significantly different according to the wood dust exposure level. Factors positively associated with the upper respiratory symptoms was female sex [OR 2.03 (95%CI 1.10 – 3.78)] and atopic diseases [OR 3.63 (95%CI 1.88 – 7.00)]. Factor positively associated with the lower respiratory symptoms was history of asthma in family [OR 3.95 (95%CI 1.32 – 11.86)].

High prevalence of non-specific respiratory symptoms was found among workers with history of atopic diseases. Relevant preventive measure should thus be emphasized on this high-risk subpopulation.

Department of Preventive and Social Medicine Student's signature.....

Field of study Occupational Medicine

Advisor's signature.....

Academic year 2007

Co-advisor's signature.....

Jamon Ngoencharee

Asst Prof

Nasinee Chaiear

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้ สำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดีเยี่ยม ด้วยความช่วยเหลือของอาจารย์ที่ปรึกษา
วิทยานิพนธ์ ผศ.นพ.วิโรจน์ เจียมจรัสรังษี และอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม
วศ.พญ.เนสินี ไชยเอีย และอาจารย์พญ.ศุภากาพันธ์ รัตนมนีฉัตร ขอขอบคุณอาจารย์ และ^๑
เจ้าหน้าที่ของภาควิชาเวชศาสตร์ป้องกันและสังคม คณะแพทยศาสตร์ทุกท่าน

ขอขอบคุณอาจารย์นุชรีย์ แซ่จิวและนักศึกษาผู้ช่วยสัมภาษณ์จากสำนักวิชาสหเวชศาสตร์
มหาวิทยาลัยลักษณ์ทุกท่าน พนักงานโรงพยาบาลไม่ย่างพาราที่ให้ความร่วมมือ
ในการกรอกข้อมูลเป็นอย่างดีเยี่ยม เจ้าหน้าที่ธุรการ ภาควิชาเวชศาสตร์ชุมชน คณะแพทยศาสตร์
มหาวิทยาลัยขอนแก่น สำหรับการประสานงานที่ดีเยี่ยม ทำให้งานลุล่วงไปได้ด้วยดี

ขอบคุณศิษย์เก่าและศิษย์ปัจจุบัน บริษัท สาขาวิชาเวชศาสตร์ และเวชศาสตร์-
ชุมชนที่ให้กำลังใจ และช่วยแบ่งเบางานธุรการ

ขอบคุณครอบครัวและบุคคลอันเป็นที่รักที่เคยให้กำลังใจ และสนับสนุนตลอดการทำ
วิทยานิพนธ์ และ ขอบคุณท่านที่ยังคงได้อ่านมา ณ ที่นี่ที่ทำให้วิทยานิพนธ์สำเร็จลงได้

**สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย**

สารบัญ

หน้า

บทคัดย่อภาษาไทย.....	๑
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	๑
กิตติกรรมประกาศ.....	๙
สารบัญ.....	๗
สารบัญตาราง.....	๗

บทที่ 1 บทนำ.....	๑
-------------------	---

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	๑
คำถาມการวิจัย.....	๒
วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	๒
สมมติฐานการวิจัย.....	๓
กรอบแนวคิดงานวิจัย.....	๔
คำจำกัดความที่ใช้ในการวิจัย.....	๔
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ.....	๖

บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	๗
---	---

ข้อมูลการเจ็บป่วยด้วยโรคทางเดินหายใจในผู้สัมผัสผู้ป่วยไม่.....	๗
จำนวนการกระจายและแนวโน้มการเพิ่มขึ้นของประชากรกลุ่มเสี่ยง และแนวโน้มการเพิ่มขึ้นของสิ่งคุกคาม.....	๘
ศักยภาพในการเกิดอันตรายจากผู้ป่วยไม่ย่างพารา.....	๙
ปริมาณความหนาแน่นของผู้ป่วยไม่ในที่ทำงาน.....	๑๐
องค์ประกอบที่เป็นอันตรายของผู้ป่วยไม่.....	๑๑
กลไกการเกิดอันตรายจากผู้ป่วยไม่.....	๑๒
ข้อมูลที่แสดงถึงอันตรายของผู้ป่วยไม่.....	๑๒

หน้า

บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	15
วิธีดำเนินการวิจัย.....	15
การสังเกตและการวัด.....	16
การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	16
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	17
เครื่องมือและอุปกรณ์.....	18
ข้อจำกัด ปัญหาและอุปสรรคของงานวิจัยและวิธีการแก้ไข.....	19
ระยะเวลาที่ศึกษา.....	19
การบริหารงานวิจัยและตารางปฏิบัติงานโดยรวม.....	20
ข้อพิจารณาด้านจริยธรรม.....	21
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	22
ข้อมูลทั่วไป.....	22
ข้อมูลจากการทางเดินหายใจ.....	28
ข้อมูลผลการตรวจสมรรถภาพปอด.....	40
ข้อมูลเกี่ยวกับอาการของพนักงานที่อาจจะและน่าจะเป็นโรคหืด.....	41
ความสัมพันธ์ระหว่างอาการทางเดินหายใจ และ ผลการตรวจสมรรถภาพปอด.....	50
ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับอาการทางเดินหายใจที่ยังไม่ได้รับแก้ตัวกวน.....	53
ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับผลการตรวจสมรรถภาพปอดที่ผิดปกติ.....	64
ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับอาการทางเดินหายใจหลังปรับแก้ตัวกวนแล้ว.....	69
บทที่ 5 สรุปผลการวิจัย อภิปราย และข้อเสนอแนะ.....	77
สรุปผลการวิจัย.....	77
อภิปรายผลการวิจัย.....	78
ข้อเสนอแนะ.....	82

หน้า

รายการอ้างอิง.....	84
ภาคผนวก.....	91
แบบสัมภาษณ์อาการทางเดินหายใจ.....	92
แบบบันทึกผลการตรวจสมรรถภาพปอด.....	104
ประวัติผู้เขียนวิทยานิพนธ์.....	105

สถาบันวิทยบริการ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

สารบัญตาราง

	หน้า
ตารางที่ 2.1	จำนวนงานและพนักงานที่อยู่ในอุตสาหกรรมแปรรูปไม้ในปี พ.ศ. 2548.....9
ตารางที่ 2.2	แสดงรายละเอียดการปฏิบัติงานโดยรวม.....19
ตารางที่ 4.1	แสดงปัจจัยส่วนบุคคลในภาพรวม.....22
ตารางที่ 4.2	แสดงปัจจัยด้านอาชีพของพนักงานในภาพรวม.....24
ตารางที่ 4.3	แสดงปัจจัยด้านอาชีวอนามัย.....25
ตารางที่ 4.4	แสดงข้อมูลการเจ็บป่วยของพนักงาน.....26
ตารางที่ 4.5	แสดงอาการทางเดินหายใจส่วนบนและส่วนล่างจำแนกตามปัจจัยส่วน.....30 แสดงอาการทางเดินหายใจส่วนบนและส่วนล่างจำแนกตามเพศ
ตารางที่ 4.6	และการสูบบุหรี่.....31
ตารางที่ 4.7	แสดงอาการทางเดินหายใจส่วนบนและส่วนล่างตามปัจจัยด้านอาชีวอนามัย..35
ตารางที่ 4.8	แสดงอาการทางเดินหายใจส่วนบนและส่วนล่างจำแนกตามการเจ็บป่วย.....36
ตารางที่ 4.8	แสดงอาการทางเดินหายใจส่วนบนและส่วนล่างจำแนกตามการเจ็บป่วย (ต่อ)37
ตารางที่ 4.9	แสดงอาการที่อาจจะเป็น/น่าจะเป็นโรคที่จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล.....47
ตารางที่ 4.10	แสดงอาการที่อาจจะเป็น/น่าจะเป็นโรคที่จำแนกตามเพศและการสูบบุหรี่....48
ตารางที่ 4.11	แสดงอาการที่อาจจะเป็น/น่าจะเป็นโรคที่ดัดแปลงตามปัจจัยด้านอาชีวอนามัย....50
ตารางที่ 4.12	แสดงอาการที่อาจจะ/น่าจะเป็นโรคที่ดัดแปลงตามปัจจัยด้านการเจ็บป่วย.....51
ตารางที่ 4.13	แสดงอัตราความซูกอาการทางเดินหายใจและผลการตรวจสมรรถภาพปอด....54
ตารางที่ 4.14	แสดงความสัมพันธ์อาการทางเดินหายใจและผลการตรวจสมรรถภาพปอด.....55
ตารางที่ 4.15	แสดงอาการทางเดินหายใจและผลการตรวจสมรรถภาพปอดแบบอุดกั้น.....56
ตารางที่ 4.16	แสดงอัตราความซูกอาการทางเดินหายใจและผลการตรวจสมรรถภาพปอด แบบอุดกั้น.....57
ตารางที่ 4.17	แสดงค่า Unadjusted Odds Ratio อาการทางเดินหายใจส่วนบนและ ส่วนล่างจำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล.....58
ตารางที่ 4.18	แสดงค่า Unadjusted Odds Ratio อาการทางเดินหายใจส่วนบนและส่วนล่าง จำแนกตามระดับการสัมผัสนไม้.....59

	หน้า
ตารางที่ 4.19 แสดงค่า Unadjusted Odds Ratio ของอาการทางเดินหายใจส่วนบน และส่วนล่าง จำแนกตามปัจจัยด้านอาศัยพ.....	59
ตารางที่ 4.20 แสดงค่า Unadjusted Odds Ratio ของอาการทางเดินหายใจส่วนบน และส่วนล่าง ปัจจัยด้านอาศัยอนามัย.....	60
ตารางที่ 4.21 แสดงค่า Unadjusted Odds Ratio ของอาการส่วนบนและส่วนล่าง จำแนกตามปัจจัยด้านการเจ็บป่วย.....	61
ตารางที่ 4.22 แสดงค่า Unadjusted Odds Ratio ของอาการที่อาจจะ/น่าจะเป็นโรคหืด ตามปัจจัยส่วนบุคคล.....	62
ตารางที่ 4.23 แสดงค่า Unadjusted Odds Ratio ของอาการอาเจะ/น่าจะเป็นโรคหืด ตามการสัมผัสฝุ่นไม้.....	63
ตารางที่ 4.24 แสดงค่า Unadjusted Odds Ratio ของอาการที่อาจจะ/น่าจะเป็นโรคหืด ตามปัจจัยด้านอาศัยพ.....	63
ตารางที่ 4.25 แสดงค่า Unadjusted Odds Ratio ของอาการที่อาจจะ/น่าจะเป็นโรคหืด แบ่งตามปัจจัยด้านอาศัยอนามัย.....	64
ตารางที่ 4.26 แสดงค่า Unadjusted Odds Ratio ของอาการที่อาจจะ/น่าจะเป็นโรคหืด แบ่งตามการเจ็บป่วย.....	65
ตารางที่ 4.27 แสดงค่า Unadjusted Odds Ratio ของผลการตรวจสมรรถภาพปอดแบ่ง ตามปัจจัยส่วนบุคคล.....	67
ตารางที่ 4.28 แสดงค่า Unadjusted Odds Ratio ของผลการตรวจสมรรถภาพปอด แบ่งตามการสัมผัสฝุ่นไม้.....	68
ตารางที่ 4.29 แสดงค่า Unadjusted Odds Ratio ของผลการตรวจสมรรถภาพปอด แบ่งตามปัจจัยด้านอาศัยพ.....	68

หน้า

ตารางที่ 4.30	แสดงค่า Unadjusted Odds Ratio ของผลการตรวจสมรรถภาพปอด แบ่งตามปัจจัยด้านอาชีวอนามัย.....	69
ตารางที่ 4.31	แสดงค่า Unadjusted Odds Ratio ของผลการตรวจสมรรถภาพปอดกับ ปัจจัยด้านการเจ็บป่วย.....	70
ตารางที่ 4.32	ค่า Unadjusted Odds Ratio อาการทางเดินหายใจก่อนปรับแก้ตัวกวน.....	72
ตารางที่ 4.33	ค่า Adjusted Odds Ratio อาการทางเดินหายใจเมื่อปรับแก้ตัวกวน	73
ตารางที่ 4.34	ค่า Unadjusted Odds Ratio ของอาการทางเดินหายใจในพนักงานที่ ไม่เป็น Atopic diseases ก่อนปรับแก้ตัวกวน (N=185).....	74
ตารางที่ 4.35	ค่า Adjusted Odds Ratio ของอาการทางเดินหายใจในพนักงานที่ ไม่เป็น Atopic diseases เมื่อปรับแก้ตัวกวนแล้ว (N=185).....	75
ตารางที่ 4.36	ค่า Unadjusted Odds Ratio ของอาการทางเดินหายใจในพนักงาน ที่เป็น Atopic diseases ก่อนปรับแก้ตัวกวน (N=94).....	76
ตารางที่ 4.37	ค่า Adjusted Odds Ratio ของอาการทางเดินหายใจในพนักงาน ที่เป็น Atopic diseases เมื่อปรับแก้ตัวกวนแล้ว (N=94).....	77
ตารางที่ 4.42	ค่า Unadjusted Odds Ratio ของอาการทางเดินหายใจก่อนปรับแก้ตัวกวน..	71
ตารางที่ 4.43	ค่า Adjusted Odds Ratio ของอาการทางเดินหายใจเมื่อปรับแก้ตัวกวน.....	72
ตารางที่ 4.44	ค่า Unadjusted Odds Ratio ของอาการทางเดินหายใจในพนักงานที่ ไม่เป็น Atopic diseases ก่อนปรับแก้ตัวกวน (N=185).....	73
ตารางที่ 4.45	ค่า Adjusted Odds Ratio ของอาการทางเดินหายใจในพนักงานที่ ไม่เป็น Atopic diseases เมื่อปรับแก้ตัวกวนแล้ว (N=185).....	74
ตารางที่ 4.46	ค่า Unadjusted Odds Ratio ของอาการทางเดินหายใจในพนักงาน..... ที่เป็น Atopic diseases ก่อนปรับแก้ตัวกวน (N=94).....	75
ตารางที่ 4.47	ค่า Adjusted Odds Ratio ของอาการทางเดินหายใจในพนักงาน..... ที่เป็น Atopic diseases เมื่อปรับแก้ตัวกวนแล้ว (N=94).....	76

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปูนหิน

การขยายตัวทางอุตสาหกรรมแปรรูปไม้ย่างพาราในประเทศไทยในช่วงปี พ.ศ. 2545 – 2549 ตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติดฉบับที่ 9 (1) ได้เพิ่มขึ้นอย่างมากซึ่งอาจมีผลกระทบให้เกิดโรคหืดและโรคทางเดินหายใจเหตุอาชีพเพิ่มขึ้นในอุตสาหกรรมดังกล่าว ซึ่งจะมีผลเสีย ต่อการทำงานโดยที่ตัวพนักงานเองก็ไม่สามารถทำงานได้ เกิดการสูญเสียรายได้ นายจ้างสูญเสีย พนักงานที่มีฝีมือและประสบการณ์ ต้องอบรมพนักงานทดแทนซึ่งอาจจะได้พนักงานที่ฝีมือด้อยกว่าได้ ตัวบวชชาตเองก็มีผลผลิตลดลงและต้องเพิ่มรายจ่ายในการดูแลพนักงานที่เจ็บป่วยดังกล่าว ส่งผลให้กำไรของบริษัทลดลง นอกจากนี้ยังมีผลต่อครอบครัวของพนักงานเอง ทำให้ขาดรายได้ เลี้ยงดูครอบครัวและ มีผลต่อระบบเศรษฐกิจของชาติอาจทำให้ผลผลิตไม้ย่างพาราแปรรูปลดลง ซึ่งจะมีผลทำให้ยอดการส่งออกลดลง รวมถึงพนักงานที่เจ็บป่วยดังกล่าวยังต้องมีการดูแลต่อเนื่อง ทำให้เพิ่มภาระในระบบการดูแลสุขภาพของประเทศไทยในระยะยาวอีกด้วย

อย่างไรก็ตามปัจจุบันยังมีข้อมูลเกี่ยวกับโรคหืดและโรคทางเดินหายใจเหตุอาชีพในพนักงาน ที่อยู่ในอุตสาหกรรมแปรรูปไม้ในประเทศไทยน้อยมาก รวมทั้งยังไม่มีข้อมูลทางวิชาการในระดับ สาがら้ว่าผู้ใดไม้ย่างพาราจะมีผลกระทบต่อสุขภาพเช่นเดียวกับผู้ใดไม้ประทอนฯ หรือไม่ (2)

ผลการศึกษาเกี่ยวกับโรคหืดเหตุอาชีพในประเทศไทยต่าง ๆ อันดับต้น ๆ ระหว่างปี ค.ศ. 1992 - 2001 ทั่วโลก พบว่ามีอัตราอุบัติการณ์ของโรคหืดเหตุอาชีพประมาณ 87 คนต่อพนักงานหนึ่งล้านคนต่อปีในประเทศไทย (3) อัตราความซุกของโรคหืดเหตุอาชีพในประเทศไทยประมาณ 9.7 (4) ในทวีปเมริกา พบระหว่างร้อยละ 3.2 – ร้อยละ 7.4 (5-7) ส่วนในทวีปเอเชียมี อัตราความซุกต่ำที่สุด คือ พบเพียงร้อยละ 4.1 ในประเทศไทย (8)

โดยชนิดไม้ที่มีการศึกษาประกอบด้วยเมเปิลอาหริ哥 (9) สปูช เพอร์ (10) อีก (11) สน (12) western red cedar (13) rimu (14) ash (15) แต่ ยังไม่มีการศึกษาเกี่ยวกับโรคหืดเหตุอาชีพใน พนักงานที่ทำงานสัมผัสถูกไม้ย่างพารา (*Hevea brasiliensis*) ซึ่งจัดเป็นไม้เนื้อแข็งชนิดหนึ่ง

องค์ประกอบที่ทำให้เกิดโรคทางเดินหายใจและการภูมิแพ้ในผู้ไม้ประทอนไม้ซึ่งมี ร้อยละ 40 – 50, polyose ร้อยละ 15 – 35, lignin ร้อยละ 20 – 35 และ สารสกัดจากผู้ไม้ซึ่งมี ประมาณร้อยละ 1 – 15 (16) องค์ประกอบเหล่านี้พบในไม้ย่างพารา เช่นกัน และในน้ำยาของพารา ยังมีสารก่อภูมิแพ้ ได้แก่ hevein (Hev b 6.02), Hev b 5, Hev b 7 และ Hev b 3 (17) นอกจากนี้ ยังพบเชื้อราและแบคทีเรียเชิงก่อให้เกิดโรคทางเดินหายใจได้ (18)

ปัจจุบันประเทศไทยมีพนักงานที่อยู่ในอุตสาหกรรมแปรรูปไม้ประมาณ 150,000 คน ประมาณการว่ามีพนักงานที่ทำงานในอุตสาหกรรมแปรรูปไม้ยังพาราประมาณ 100,000 คน และคาดว่าในอุตสาหกรรมแปรรูปไม้ยังพาราในประเทศไทยในปี พ.ศ. 2560 จะพบกลุ่มเสียงต่อ ฝุ่นไม้ยังพาราเพิ่มขึ้นเป็น 120,000 คน (19)

ดังนั้นจึงจำเป็นที่จะต้องศึกษาวิจัยเกี่ยวกับอาการทางเดินหายใจและสมรรถภาพปอด ของ พนักงานแปรรูปไม้ยังพารา อันจะทำให้ทราบขนาดของปัญหาโรคหิดและ โรคทางเดินหายใจ เนื่องจาก การสัมผัสฝุ่นไม้ยังพารา เพื่อสามารถแก้ไขปัญหาต่อไป

1.2 คำถามการวิจัย

1. อัตราความซุกของอาการทางเดินหายใจของพนักงานแปรรูปไม้ยังพาราที่สัมผัสฝุ่นไม้ยังพาราในระดับสูง ระดับปานกลาง และระดับต่ำ เป็นเท่าใด?
2. ผลการตรวจสมรรถภาพปอดของพนักงานแปรรูปไม้ยังพาราที่สัมผัสฝุ่นไม้ยังพารา ในระดับสูง ระดับปานกลาง และระดับต่ำ เป็นอย่างไร?
3. อัตราความซุกของอาการทางเดินหายใจของพนักงานแปรรูปไม้ยังพาราที่สัมผัสฝุ่นไม้ยังพาราในระดับสูง ระดับปานกลาง และระดับต่ำ มีความแตกต่างกันหรือไม่ อย่างไร?
4. ผลการตรวจสมรรถภาพปอดในของพนักงานแปรรูปไม้ยังพาราที่สัมผัสฝุ่นไม้ยังพาราในระดับสูง ระดับปานกลาง และระดับต่ำ มีความแตกต่างกันหรือไม่อย่างไร?
5. ปัจจัยส่วนบุคคลและปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมในการทำงานมีความสัมพันธ์กับการเกิด อาการทางเดินหายใจ และผลการตรวจสมรรถภาพปอดในพนักงานแปรรูปไม้ยังพารา หรือไม่อย่างไร?
6. อาการทางเดินหายใจ และผลการตรวจสมรรถภาพปอดในพนักงานแปรรูปไม้ยังพารา มีความสัมพันธ์กันหรือไม่อย่างไร?

1.3 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. วัตถุประสงค์ทั่วไป

เพื่อศึกษาความซุกของอาการทางเดินหายใจ และ ผลการตรวจสมรรถภาพปอดใน พนักงานแปรรูปไม้ยังพาราที่ทำงานสัมผัสฝุ่นไม้ยังพารา รวมถึงความสัมพันธ์ ระหว่างอาการทางเดินหายใจและผลการตรวจสมรรถภาพปอด ในกลุ่มพนักงานแปรรูปไม้ยังพารา

2. วัตถุประสงค์เฉพาะ

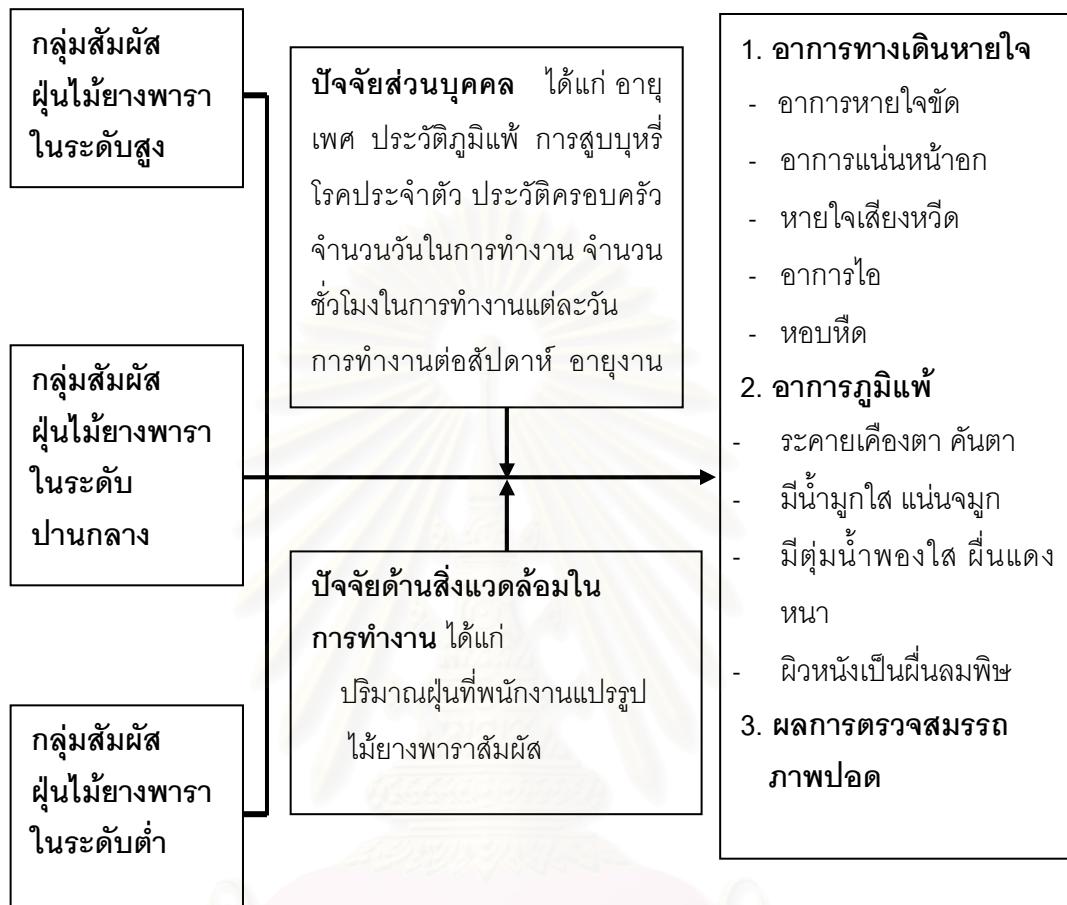
1. ศึกษาอัตราความซูกของอาการทางเดินหายใจในพนักงานแปลงรูปไม้ยางพาราที่สัมผัสผู้นี้ไม่ในระดับสูง ระดับปานกลาง และระดับต่ำ
2. ศึกษาผลการตรวจสมรรถภาพปอดของพนักงานแปลงรูปไม้ยางพารา ที่สัมผัสผู้นี้ไม่ในระดับสูง ระดับปานกลาง และระดับต่ำ
3. เปรียบเทียบอัตราความซูกของอาการทางเดินหายใจของพนักงานแปลงรูปไม้ยางพาราที่สัมผัสผู้นี้ไม่ในระดับสูง ระดับปานกลาง และระดับต่ำ
4. เปรียบเทียบผลการตรวจสมรรถภาพปอดของพนักงานแปลงรูปไม้ยางพาราที่สัมผัสผู้นี้ไม่ในระดับสูง ระดับปานกลาง และระดับต่ำ
5. ศึกษาหาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลและปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมการทำงานกับอาการทางเดินหายใจและผลการตรวจสมรรถภาพปอด ในพนักงานแปลงรูปไม้ยางพาราที่สัมผัสผู้นี้ไม่ในระดับสูง ระดับปานกลาง และระดับต่ำ
6. ศึกษาหาความสัมพันธ์ระหว่างอาการทางเดินหายใจ และ ผลการตรวจสมรรถภาพปอดในพนักงานแปลงรูปไม้ยางพาราที่สัมผัสผู้นี้ไม่ยางพารา

1.4 สมมติฐานการวิจัย

1. อัตราความซูกของอาการทางเดินหายใจผันแปรตามปริมาณการสัมผัสผู้นี้ไม้ยางพาราในระดับสูง ปานกลาง และระดับต่ำ
2. ผลการตรวจสมรรถภาพปอดแปรผกผันกับปริมาณการสัมผัสผู้นี้ไม้ยางพาราในระดับสูง ปานกลาง และระดับต่ำ

**สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย**

1.5 กรอบแนวคิดงานวิจัย

1.6 คำจำกัดความที่ใช้ในการวิจัย

1. พนักงานแปรรูปไม้ (sawmill workers) หมายถึง ผู้มีหน้าที่เตรียมไม้สำหรับตัดเป็นแผ่น ขนก่อนไม้ลงจากต้นไม้ นำท่อนไม้เข้าสู่เตาเผาเพื่อให้ได้เยื่อไม้ ตรวจข้อบกพร่องของไม้ (เช่น มีหิน หรือเศษโลหะ เศษไม้) และนำสิ่งเหล่านั้นออก ก่อนจะเริ่มกระบวนการเผาเยื่อไม้ เตรียมท่อนไม้ให้อยู่ในตำแหน่งเหมาะสม แล้วตัดให้ได้ความยาวและกว้างตามต้องการ จัดเรียงไม้ที่ได้เยื่ออย่างเรียบร้อย ตามมาตรฐาน ดำเนินการเดินเครื่องและบำรุงรักษาเครื่องเยื่ออย่างต่อเนื่อง ปรับค่าตั้งค่าและลับค่าตั้งค่าอย่างต่อเนื่อง

2. ผุ่นไม้ยางพารา (rubber wood dust) หมายถึง ผุ่นไม้ซึ่งเกิดจากกระบวนการแปรรูปไม้ยางพารา
3. อาการทางเดินหายใจ (respiratory symptoms) หมายถึง อาการผิดปกติที่เกิดกับทางเดินหายใจ ได้แก่ คันตา ระคายเคืองตา คัดจมูก น้ำมูกไหล หายใจลำบาก แน่นหน้าอก ไอ และหายใจเสียงหวีด
4. SVC (slow vital capacity) หมายถึง ปริมาตรสูงสุดของอากาศที่หายใจออกอย่างช้า ๆ จนสุดจากคำแนะนำที่หายใจเข้าเต็มที่มีหน่วยเป็นลิตรที่อุณหภูมิกาย และแรงดันบรรยากาศซึ่งอิมตัวด้วยไอน้ำ (BTPS)
5. FVC (forced vital capacity) หมายถึง ปริมาตรสูงสุดของอากาศที่หายใจออกอย่างรวดเร็วและแรงเต็มที่จนสุดจากคำแนะนำที่หายใจเข้าเต็มที่ มีหน่วยเป็นลิตรที่ BTPS ในภาวะปกติ โดย FVC จะมีค่าเท่ากับ SVC แต่เมื่อได้ก่อการเกิดภาวะอุดกั้นทางเดินหายใจ หรือ เมื่อผู้ทำการทดสอบบ้วนเพียงครั้งเดียวแล้วให้ FVC มีค่าน้อยกว่า SVC
6. FEV1 (force expiratory volume in one second) เป็นปริมาตรของอากาศที่ถูกขับออกในวินาทีแรกของการหายใจออกอย่างรวดเร็วและแรงเต็มที่จากคำแนะนำที่เข้าเต็มที่ FEV1 มีค่าเป็นลิตรและที่ BTPS เช่นเดียวกับ FVC
7. FEV1/FVC คำนวนได้จากการนำค่า FEV1 หารด้วย FVC และคูณด้วย 100 หน่วย เป็นร้อยละ เรียกได้อีกอย่างหนึ่งว่า Percent FEV1 (%FEV1) เป็นข้อมูลที่ดีที่สุดที่แสดงถึงการอุดกั้นของหลอดลม (20)
8. อาการทางเดินหายใจส่วนบน คือ อาการระคายเคืองตา หรือ คัดจมูก น้ำมูกไหล และอาการเหล่านี้ดีขึ้นเมื่อหยุดพัก 1 - 2 วัน
9. อาการทางเดินหายใจส่วนล่าง คือ อาการหายใจลำบาก หรือ แน่นหน้าอก หรือ หายใจมีเสียงหวีด หรือ อาการไอ และอาการเหล่านี้ดีขึ้นเมื่อหยุดพัก 1 - 2 วัน
10. พนักงานที่อาจจะเป็นโรคหิดจากการทำงาน (possible occupational asthma) คือ พนักงานที่มีอาการทางเดินหายใจส่วนล่าง หรือ มีผลการตรวจสมรรถภาพปอดแบบอุดกั้น
11. พนักงานที่น่าจะเป็นโรคหิดจากการทำงาน (probable occupational asthma) คือ พนักงานที่มีอาการทางเดินหายใจส่วนล่าง และ มีผลการตรวจสมรรถภาพปอดแบบอุดกั้น

12. Atopic diseases คือ มีอาการแพ้ละอองเกสรดอกไม้ หรือ มีผื่นตามข้อพับแขน ขา หรือ มีประวัติคล้ายเป็นโรคที่ดี
14. ผู้ที่สัมผัสฝุ่นไม้ระดับต่ำ ได้แก่ ผู้ที่อยู่ในแผนกที่สัมผัสฝุ่นไม้ในระดับ ≤ 1.9 มก./ลบ. ประกอบด้วยผู้ที่อยู่ในแผนกไส้แผ่นไม้เป็นสองหน้า, บรรจุหีบห่อ, ซ่อมบำรุง, เรียงไม้สด, ขับรถยกสินค้า, อัดไม้ด้วยน้ำยา และแผนกสำนักงาน
ถือเป็นกลุ่มอ้างอิง (Reference group)
15. ผู้ที่สัมผัสฝุ่นไม้ระดับปานกลาง ได้แก่ ผู้ที่อยู่ในแผนกที่สัมผัสฝุ่นไม้ในระดับ 2.0 – 4.9 มก./ลบ. ประกอบด้วย ผู้ที่อยู่ในแผนกตัดหัวตัดห้ำย, ตัดขอบของแผ่นไม้, ไส้แผ่นไม้เป็นสีหน้า, คัดสีไม้, เรียงไม้ ยกไม้ คัดไม้ เก็บไม้ทั่วไป, ทำความสะอาด, อัดประสานไม้ด้วยมือ, อัดประสานไม้ด้วยเครื่อง, เรียงไม้ที่ฝ่านกรอบแห้ง, ขัดไม้ด้วยกระดาษทราย, ซ่อมไม้ที่มีตำหนิ, ทำแผ่นไม้ร่อง (pallet), ทำชีฟันและต่อแผ่นไม้
16. ผู้ที่สัมผัสฝุ่นไม้ระดับสูง ได้แก่ ผู้ที่อยู่ในแผนกที่สัมผัสฝุ่นไม้ในระดับ ≥ 5.0 มก./ลบ. ประกอบด้วย ผู้ที่อยู่ในแผนกเลื่อยไม้, คัดหรือเรียงไม้จากโต๊ะเลื่อย, ตัดไม้, หัมอตัมหน้า, เลื่อยเปิดหน้าไม้, เลื่อยเปิดหน้าไม้และตัดขอบแผ่นไม้
17. Inhalable fraction หมายถึง ปริมาณของฝุ่นไม้ที่พนักงานสูดสัมผัสได้ทั้งหมด
18. Thoracic fraction หมายถึง ฝุ่นไม้ที่มีขนาดเล็กกว่า 9 ไมครอน
19. Respirable fraction หมายถึง ฝุ่นไม้ที่มีขนาดเล็กกว่าหรือเท่ากับ 4 ไมครอน
20. หน้ากากป้องกันฝุ่นไม้ขณะปฏิบัติงาน หมายถึง surgical mask

1.7 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

ผลการศึกษานี้จะมีประโยชน์ดังต่อไปนี้

- สามารถประยุกต์ใช้กับงานทางด้านพิชวิทยา ระบบวิทยา วิศวกรรม เพื่อลดความเสี่ยงต่อสุขภาพที่จะเกิดจากการสัมผัสฝุ่นไม้ย่างพารา
- เพื่อให้เกิดแนวทางในการปฏิบัติสำหรับสถานประกอบการที่มีพนักงานที่สัมผัสกับฝุ่นไม้ย่างพาราของไทยและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องอื่น ๆ

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การทบทวนวรรณกรรมประกอบไปด้วย หัวข้อดังต่อไปนี้

- 2.1 ข้อมูลการเจ็บป่วยด้วยโรคทางเดินหายใจในผู้สัมผัสฝุ่นไม้
- 2.2 จำนวน ภาระร้าย และแนวโน้มการเพิ่มขึ้นของประชากรกลุ่มเสี่ยง และแนวโน้มการเพิ่มขึ้นของสิ่งคุกคาม
- 2.3 ศักยภาพในการเกิดอันตรายจากฝุ่นไม้ย่างพารา
- 2.4 ปริมาณความหนาแน่นของฝุ่นไม้ในสถานที่ทำงาน
- 2.5 องค์ประกอบที่เป็นอันตรายของฝุ่นไม้
- 2.6 กลไกการเกิดอันตรายจากฝุ่นไม้
- 2.7 ข้อมูลที่แสดงถึงอันตรายของฝุ่นไม้

2.1 ข้อมูลการเจ็บป่วยด้วยโรคทางเดินหายใจในผู้สัมผัสฝุ่นไม้

จากผลรายงานการเฝ้าระวังโรคจากการประ枯อบอาชีพและสิ่งแวดล้อม (ง 506/2) โดยสำนักโรคจากการประ枯อบอาชีพและสิ่งแวดล้อม พ.ศ. 2548 สรุปผลการเฝ้าระวังโรคจากการประ枯อบอาชีพและสิ่งแวดล้อมใน 12 จังหวัดนำร่องพบโรคทางเดินหายใจที่น่าจะเกี่ยวข้อง กับฝุ่นไม้เพียง 2 ราย (21) อย่างไรก็ตามการศึกษาโดยคatha ดีปรีชา และคณะใน พ.ศ. 2547 พบอัตราความชุกของโรคหืดในพนักงานแปรรูปไม้ยูคาลิปตัสในจังหวัดสระบุรีร้อยละ 10.5 (22) การศึกษาในทวีปยุโรป ได้แก่ ประเทศโปรแลนด์ในปี ค.ศ. 1987 (23) และปี ค.ศ. 2000 (24) ฝรั่งเศสในปี ค.ศ. 1999 (25) สาธารณรัฐอิสลามในปี ค.ศ. 1992 – 2001 (3) อิตาลีในปี ค.ศ. 2001 (4) ในโรงงานแปรรูปไม้บีชและ橡木 พบปริมาณฝุ่นไม้รวมเฉลี่ยใน 8 ชั่วโมงระหว่าง 3.5 ถึง 3.56 มก./ลบ.ม. พบอัตราความชุกของอาการหายใจเสียงหวีดระหว่างร้อยละ 6.3 ถึงร้อยละ 50 อัตราความชุกของอาการหายใจขัดร้อยละ 7.7 และ อัตราความชุกของโรคหืดเหตุอาชีพร้อยละ 9.7

การศึกษาในทวีปอเมริกาเหนือและนิวซีแลนด์ ได้แก่ ประเทศแคนาดาในปี ค.ศ. 1993 (5) และในนิวซีแลนด์ ค.ศ. 2003 (26) สาธารณรัฐอิสลามในปี ค.ศ. 2001 (6) ในโรงงานแปรรูปไม้สน สปป. ฯ และโรงงานไม้อัด พบปริมาณฝุ่นไม้รวมเฉลี่ยใน 8 ชั่วโมงเท่ากับ 0.7 มก./ลบ.ม. และปริมาณฝุ่นไม้ที่สูดหายใจเข้าปอดได้เท่ากับ 1.35 มก./ลบ.ม. พบอาการหายใจเสียงหวีดถึงร้อยละ

33.3 อัตราความชุกของหลอดลมอักเสบเรื้อรังถึงร้าย滥 20.6 และ พบอัตราความชุกของโรคหืด-เหตุอาชีพระหว่างร้าย滥 3.2 ถึงร้าย滥 7.4

การศึกษาในทวีปเอเชีย ได้แก่ ประเทศไทยเดียวในปี ค.ศ. 1988 (27) และอินโดนีเซียในปี ค.ศ. 2001 (8) ในโรงงานแปรรูปไม้เนื้ออ่อน พบปริมาณฝุ่นไม้ร้าวเฉลี่ยใน 8 ชั่วโมงระหว่าง 0.35 ถึง 12.23 มก./ลบ.ม. อัตราความชุกของผลการตรวจสมรรถภาพปอดผิดปกติพบร้าย滥 29.4 แต่พบอัตราความชุกของหลอดลมอักเสบเรื้อรังในอินโดนีเซียต่ำกว่าประเทศไทยฯ มาก คือ พบเพียงร้าย滥 4.1

2.2 จำนวนการกระจายและแนวโน้มการเพิ่มขึ้นของประชากรกลุ่มเสี่ยงและแนวโน้ม การเพิ่มขึ้นของสิ่งคุกคาม

ข้อมูลจากการสำรวจในอุตสาหกรรมในปี พ.ศ. 2548 ประเทศไทยมีโรงงานแปรรูปไม้ประมาณ 5,000 แห่ง มีพนักงานอยู่ในอุตสาหกรรมนี้ประมาณ 150,000 คน แบ่งเป็นโรงงานที่ประกอบกิจการเกี่ยวกับไม้อาย่างโดยย่างหนึ่งหรือหลายอย่างร้าย滥 75.2 และ โรงงานที่ประกอบกิจการเกี่ยวกับผลิตภัณฑ์จากไม้หรือไม้ก็อกอย่างโดยย่างหนึ่งหรือหลายอย่างร้าย滥 24.8 ตั้งอยู่ในภาคเหนือ ร้าย滥 13.9 ภาคตะวันออกเฉียงเหนือร้าย滥 7.5, ภาคกลางร้าย滥 35.2, ภาคตะวันออกร้าย滥 11.9, ภาคตะวันตกร้าย滥 5.6 และภาคใต้ร้าย滥 25.8 (ตารางที่ 2.1)

ในจำนวนนี้ประมาณการว่าเป็นโรงงานแปรรูปไม้ย่างพารา ร้าย滥 70 หรือ ประมาณ 3,500 แห่งและมีพนักงานประมาณ 100,000 คน(28, 29) ตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติดิบบัที่ 9 (พ.ศ. 2545 – 2549) ประเทศไทยได้มีการส่งเสริมให้ปลูกยางพาราและหันมาใช้ไม้ย่างพารามากขึ้น(30) คาดว่าปริมาณการใช้ไม้ย่างแปรรูปในปี พ.ศ. 2560 จะเพิ่มขึ้นถึงร้าย滥 23 ของปริมาณการใช้ปัจจุบัน (19) ดังนั้น โอกาสที่คนวัยแรงงานจะเข้าสู่อุตสาหกรรมแปรรูปไม้ และ มีโอกาสสัมผัสฝุ่นไม้ย่างพารากมากขึ้นด้วย

เนื่องจากภาคใต้มีการปลูกยางพารามาก ดังนั้นโรงงานแปรรูปไม้ในเขตภาคใต้จึงมีโอกาสใช้ไม้ย่างพาราในการแปรรูปสูง อันจะทำให้พนักงานโรงงานไม้แปรรูปในภาคใต้มีโอกาสสัมผัสฝุ่นไม้ย่างพารามากขึ้นตามไปด้วย (28, 29)

ตารางที่ 2.1 จำนวนงาน และพนักงานที่อยู่ในอุตสาหกรรมแปรรูปไม้ในปี พ.ศ. 2548

ภูมิภาค	จำนวนพนักงานที่อยู่ในอุตสาหกรรมแปรรูปไม้			จำนวนงาน	
	[คน(ร้อยละ)]			[คน(ร้อยละ)]	
	ชาย	หญิง	ทั้งหมด		
ภาคเหนือ	10,952 (13.0)	6,883 (15.5)	17,835 (13.9)	833 (16.4)	
ภาคตะวันออก เฉียงเหนือ	7,886 (9.4)	1,723 (3.9)	9,609 (7.5)	660 (13.0)	
ภาคกลาง	29,036 (34.6)	16,261 (36.6)	45,173 (35.2)	1,699 (33.6)	
ภาคตะวันออก	10,098 (12.0)	5,138 (11.6)	15,236 (11.9)	553 (11.0)	
ภาคตะวันตก	4,880 (5.8)	2,315 (5.2)	7,195 (5.6)	438 (8.6)	
ภาคใต้	21,089 (25.2)	12,017 (27.2)	33,106 (25.9)	883 (17.4)	
ทั้งหมด	83,941 (100)	44,337 (100)	128,154 (100)	5,066 (100)	

2.3 ศักยภาพในการเกิดอันตรายจากผู้ไม้ย่างพารา

กระบวนการแปรรูปไม้ มีขั้นตอนดังนี้ (1) เตรียมไม้ท่อน คือ ขั้นตอนการตัดไม้จากสวนเป็นท่อน และเลือยไม้เป็นแผ่นไม้ (2) การถนอมและรักษาเนื้อไม้ เป็นขั้นตอนที่ไม่บางส่วนจะผ่านการแข็ง化ที่มีส่วนผสมของกรดบอริก แต่แผ่นไม้บางส่วนก็ไม่ได้รับการถนอมเนื้อไม้ ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับความต้องการของลูกค้า (3) การอบแห้ง เป็นขั้นตอนที่แผ่นไม้จะผ่านการอบที่อุณหภูมิประมาณ 200 องศาเซลเซียสนานประมาณ 5 วัน (4) การเชื่อมประสาน เป็นขั้นตอนที่นำไม้ขนาดเล็กมาเชื่อมเป็นแผ่นไม้ หรือ รูปแบบตามที่ลูกค้าต้องการ โดยการใช้กาว และเครื่องอัดประสาน หรือ ใช้แรงงานคนในการเชื่อมประสาน (5) การขัดด้วยกระดาษทราย การซ่อมแซมไม้ที่ชำรุด คัดแยกไม้ และเรียงไม้ รอการจำหน่ายต่อไป (31)

กระบวนการที่มีความเสี่ยงต่อการสัมผัสผู้ไม้ย่างพารา ได้แก่ แผนกเลือย/แปรรูปไม้ แผนกอบ/อัดน้ำยา และแผนกอบแห้ง ซึ่งจะมีผลกระทบต่อทางเดินหายใจและผิวนัง แผนกที่มีความเสี่ยงต่อสารเคมีก่อนเนื้อไม้ ได้แก่ แผนกอบ/อัดน้ำยา และแผนกอบแห้ง ซึ่งมีผลกระทบต่อสุขภาพ เกิดโรคผิวนังและเกิดพิษจากสารเคมีที่ใช้ก่อนเนื้อไม้ได้ แต่ในทุกแผนกจะมีความเสี่ยงต่อการประสบอุบัติเหตุ และ ความเสี่ยงด้านการยศาสตร์อันจะทำให้เกิดความผิดปกติของระบบกระดูกและกล้ามเนื้อได้ (32)

2.4 ปริมาณความหนาแน่นของฝุ่นไม้ในที่ทำงาน

ประเทศไทยฯ ได้กำหนดค่ามาตรฐานการสัมผัสฝุ่นไม้ไว้ดังนี้ การสัมผัสฝุ่นไม้เนื้อแข็ง ระดับฝุ่นไม้เฉลี่ยที่ยอมให้สัมผัสได้อย่างปลอดภัยใน 8 ชั่วโมง (8-hour TWA) คือ น้อยกว่า 1 - 5 มก./ลบ.ม. แต่ไม่มีการกำหนดค่าการสัมผัสฝุ่นไม้เฉลี่ยที่ยอมให้สัมผัสได้อย่างปลอดภัยใน 15 นาทีแรก (STEL) สำหรับการสัมผัสฝุ่นไม้เนื้อแข็ง ส่วนการสัมผัสฝุ่นไม้เนื้ออ่อน ระดับฝุ่นไม้เฉลี่ยที่ยอมให้สัมผัสได้อย่างปลอดภัยใน 8 ชั่วโมง คือ น้อยกว่า 5 มก./ลบ.ม. และค่าการสัมผัสฝุ่นไม้เฉลี่ยที่ยอมให้สัมผัสได้อย่างปลอดภัยใน 15 นาทีแรก คือ น้อยกว่า 3 - 20 มก./ลบ.ม.(33, 34) ในประเทศไทยไม่ได้มีการกำหนดมาตรฐานการสัมผัสฝุ่นไม้ไว้เฉพาะ แต่กำหนดให้การสัมผัสฝุ่นรวม ระดับฝุ่นรวมเฉลี่ยที่ยอมให้สัมผัสได้อย่างปลอดภัยใน 8 ชั่วโมง คือ น้อยกว่า 15 มก./ลบ.ม. และ การสัมผัสฝุ่นที่สามารถสูดหายใจได้ ระดับฝุ่นเฉลี่ยที่ยอมให้สัมผัสถอย่างปลอดภัย ใน 8 ชั่วโมง คือ น้อยกว่า 5 มก./ลบ.ม. แต่ไม่มีการกำหนดค่าการสัมผัสฝุ่นเฉลี่ยที่ยอมให้สัมผัสได้อย่างปลอดภัย ใน 15 นาทีแรก (35)

ผลการสำรวจสิ่งแวดล้อมการทำงาน พบว่าปริมาณความหนาแน่นของฝุ่นไม้ในประเทศไทย สหภาพยูโรป ส่วนใหญ่ไม่เกินมาตรฐาน ยกเว้นประเทศเยอรมันีที่มีถึงร้อยละ 30 ที่ฝุ่นไม้เกิน มาตรฐานในปี ค.ศ. 2003 (36) การศึกษาในทวีปเมริกาเหนือ พบปริมาณฝุ่นที่สูดหายใจเข้าปอด ได้ 1.35 มก./ลบ.ม. ซึ่งไม่เกินค่ามาตรฐาน(5) แต่การศึกษาในทวีปเอเชียในปี ค.ศ.2001 พบ ปริมาณฝุ่นรวมเฉลี่ยใน 8 ชั่วโมงระหว่าง 0.35 – 12.23 มก./ลบ.ม.(8) ซึ่งเกินค่ามาตรฐานของ ประเทศไทยสหภาพยูโรปและทวีปเมริกาเหนือ การศึกษานี้ส่วนใหญ่มีการวัดฝุ่นในโรงงานแปรรูปไม้ และโรงงานไม้ขัด ปริมาณฝุ่นที่สูงมากอยู่ในแผนกเลื่อยและแปรรูปไม้

การศึกษาเกี่ยวกับปริมาณฝุ่นไม้ในโรงงานแปรรูปไม้ในประเทศไทยในปี พ.ศ. 2547 ของ คทวุธ ดีปีรีชาและคณะ พบว่าระดับฝุ่นไม้คุณภาพต่ำรวมเฉลี่ย 8 ชั่วโมงเท่ากับ 2.92 มก./ลบ.ม. ซึ่งไม่เกินมาตรฐานระดับฝุ่นในประเทศไทย(22) อย่างไรก็ตามการวัดฝุ่นไว้โดยการเก็บตัวอย่าง จากสิ่งแวดล้อม อาจจะไม่ได้สะท้อนปริมาณของฝุ่นที่พนักงานสัมผัสที่แท้จริง ดังนั้น จึง จำเป็นต้องมีการศึกษาเพิ่มเติมเกี่ยวกับปริมาณฝุ่นไม้ที่พนักงานสัมผัสริบ และความสัมพันธ์กับ อัตราความชุกของโรคที่เดทุอาชีพ

จากการสำรวจระดับฝุ่นไม้ย่างพาราในจังหวัดศรีธรรมราช ในปี พ.ศ. 2548 โดยนุชรีญ แซจิว ในโรงงานแปรรูปไม้ขนาดเล็กพบระดับฝุ่นรวมเฉลี่ยใน 8 ชั่วโมง (8-hour TWA) เท่ากับ 0.35 ± 0.22 มก./ลบ.ม. และในโรงงานขนาดใหญ่ที่มีจำนวนพนักงานมากกว่า 100 คน พบระดับฝุ่นไม้ รวมเฉลี่ยใน 8 ชั่วโมงเท่ากับ 3.68 ± 2.99 มก./ลบ.ม. และระดับฝุ่นไม้เฉลี่ยที่สามารถสูดสัมผัส เข้าปอดได้เท่ากับ 0.74 ± 0.50 มก./ลบ.ม.(37)

2.5 องค์ประกอบที่เป็นอันตรายของผุนไม้

จากการศึกษาองค์ประกอบของผุนไม้ พบว่าองค์ประกอบที่เป็นอันตรายมาก จะเป็นสารสกัดจากผุนไม้เอง ดังนี้

1. Cellulose ได้แก่ beta-D-glucose พบประมาณร้อยละ 40 – 50
2. Polyoses ได้แก่ mannose galactose และ xylose พบประมาณร้อยละ 15 – 35
3. Lignin ได้แก่ guaiacyl และ syringyl พบประมาณร้อยละ 20 – 35
4. Extractives สารอินทรีย์และอนินทรีย์น้ำหนักโน้มเลกุลต่ำ พบปริมาณน้อยกว่าร้อยละ 1 – 15 ประกอบด้วย
 - (1) alkaloids มีหลักฐานชัดเจนว่าเป็นสารพิษ
 - (2) catechols มีหลักฐานชัดเจนว่าเป็นตัวกระตุ้นภูมิไว้ ก่อการระคายเคือง
 - (3) flavonoids มีหลักฐานชัดเจนว่าเป็นสารกระตุ้นการทำงานของหัวใจ
 - (4) lignans มีหลักฐานชัดเจนว่าเป็นตัวกระตุ้นภูมิไว้
 - (5) phenol มีหลักฐานชัดเจนว่าเป็นตัวกระตุ้นภูมิไว้ ก่อการระคายเคือง
 - (6) quinones มีหลักฐานชัดเจนว่าเป็นตัวกระตุ้นภูมิไว้ ก่อการระคายเคือง
 - (7) stilbenes มีหลักฐานชัดเจนว่าเป็นตัวกระตุ้นภูมิไว้ ก่อการระคายเคือง
แต่ยังไม่มีข้อมูลเพียงพอที่จะสรุปว่าเป็นสารก่อมะเร็ง
 - (8) tannins ยังไม่มีข้อมูลเพียงพอที่จะสรุปว่าเป็นสารก่อมะเร็ง
 - (9) terpenes มีหลักฐานชัดเจนว่าเป็นตัวกระตุ้นภูมิไว้ ก่อการระคายเคือง (16)

ไม้ยางพาราสดมีน้ำยางพารา ซึ่งมีสูตรโครงสร้างเป็น cis-1,4-polyisoprene จากการศึกษาทางอิมมูโนวิทยาพบสารก่อภูมิแพ้ในน้ำยางพารา ได้แก่ hevein (Hev b 6.02) Hev b 5 Hev b 7 และ Hev b 3(17) แต่ตรวจไม่พบสารก่อภูมิแพ้ดังกล่าวในไม้ที่ผ่านกระบวนการครอบสันนิษฐานว่าสารนี้ถูกทำลายไปจากการอบที่มีความร้อนสูง (38) และจากทบทวนวรรณกรรมโดย Parish พบว่ายังไม่เคยมีการศึกษาการแพ้ผุนไม้ยางพารามาก่อน (2)

นอกจากนี้เปลือกไม้ยังมีสาร endotoxin ซึ่งสามารถก่อให้เกิดภาวะหลอดลมอักเสบเรื้อรัง โรคหืด organic dust toxic syndrome และ extrinsic allergic alveolitis จากการศึกษาของ Mandryk และคณะ พบว่าการสัมผัสไม้ยุงคาลิปตัสสด จะมีอาการมากกว่าสัมผัสมีแต่หึงซึ่งเป็นหลักฐานทางระบาดวิทยาสนับสนุนว่า endotoxin จากเปลือกไม้ก่อให้เกิดโรคดังกล่าวได้จริง (39)

2.6 กลไกการเกิดอันตรายจากผุนไม้

ผุนไม้มีขนาดเส้นผ่าศูนย์กลาง 1 - 100 ไมครอน ที่พุ่งกระจายในอากาศโดยขึ้นกับชนิดของแหล่งกำเนิด ลักษณะทางกายภาพและสภาพบรรยากาศ เมื่อสูดหายใจเข้าไปจะไปติดอยู่กับทางเดินหายใจ แยกเป็นขนาดต่าง ๆ คือ (1) Nasopharynx (extrathoracic) ผุนที่มีขนาดของเส้นผ่าศูนย์กลางมากกว่า 10 ไมครอนมากติดที่บริเวณนี้ (2) Tracheo-bronchial (3) Alveolar ผุนที่มีขนาดเส้นผ่าศูนย์กลางเล็กกว่า 10 ไมครอนสามารถเข้าถึงส่วนนี้ได้ ผุนไม้มีผลทั้งเป็นตัวก่อให้เกิดการระคายเคือง ทำให้เนื้อปอดกลایเป็นพังผืด ทำให้เกิดอาการแพ้ ก่อให้เกิดโรคติดเชื้อ เป็นสารัคคีมะเร็ง และอาการผิดปกติแบบหลายอย่างรวมกัน (40)

2.7 ข้อมูลที่แสดงถึงอันตรายของผุนไม้

1. จากการศึกษาในหลอดทดลอง

การศึกษาทางห้องปฏิบัติการพบว่า ผุนไม้เนื้อแข็ง ได้แก่ เบิร์ช บีช อิ๊ค และสัก ผุนไม้เนื้ออ่อน ได้แก่ สนและสปูซ สามารถกระตุ้นให้ Macrophage ของเซลล์หมูมาส์ ที่เพาะเลี้ยงในหลอดทดลองหลั่งสาร Cytokine และ Chemokine อันเป็นหลักฐาน ที่แสดงว่า ผุนไม้ก่อให้เกิดการอักเสบชัดเจน(41) นอกจากนี้ยังพบว่าผุนไม้สนสุดสามารถกระตุ้นการสร้าง Messenger RNA ของการสร้าง Tumor necrosis factor-Alfa และ Macrophage Inflammatory Protein-2 มากกว่า ผุนไม้สนที่ผ่านการอบ สารเหล่านี้บ่งว่าผุนไม้มีผลทำให้เกิดการอักเสบได้ (42) จากการศึกษาระดับพันธุกรรม พบความสัมพันธ์ระหว่างกรากลายพันธุ์ของยีนส์ และ p53 stabilisation ในมะเร็งของโพรงจมูก และ ไซนัสของผู้ป่วยที่ประกอบอาชีพเป็นพนังงานแปรรูปไม้ที่ทำงานสัมผัสผุนไม้เป็นเวลานาน (43)

2. จากการศึกษาในสัตว์ทดลอง – ยังไม่มีการศึกษา

3. จากการศึกษาในมนุษย์

เมื่อพนังงานสัมผัสผุนไม้ปริมาณความเข้มข้นสูงจะพบปริมาณของสาร Interleukin-6 จาก Nasal lavage เพิ่มขึ้นซึ่งเป็นหลักฐานที่แสดงว่าผุนไม้กระตุ้นให้เกิดการอักเสบของเยื่อบุโพรงจมูกได้ ช่วยอธิบายกลไกว่าผุนไม้ทำให้เกิดอาการคัดจมูก มีน้ำมูกหลังสัมผัสผุนไม้ได้อย่างไร (44)

4. การศึกษาทางระบาดวิทยา

4.1 อาการทางเดินหายใจ

ภาวะภูมิแพ้ และ หลอดลมไวเกินจะเพิ่มความเสี่ยงต่อการเกิดอาการทางเดินหายใจในพนังงานที่สัมผัสผุนไม้โดยภาวะที่พบบ่อย คือ หลอดลมอักเสบเรื้อรัง และหลอดลมอุดกั้น (45) นอกจากนี้ยังก่อให้เกิดโรคหืดเหตุอาชีพ และพบว่าอาการที่เกิดจากการสัมผัสผุนไม้มีความสัมพันธ์กับระดับความเข้มข้นของผุนไม้(46) อาการของโรคหืดเหตุอาชีพจากการสัมผัส

ฝุ่นไม้ ได้แก่ หายใจขัด แน่นหน้าอก หายใจเสียงหวิด และไอ(12) แต่มีการศึกษาบางฉบับระบุว่า ไม่มีความสัมพันธ์ระหว่าง FEV1 และ FVC กับความเข้มข้นของฝุ่นไม้(47) โดยการศึกษา เกี่ยวกับผลการตรวจสมรรถภาพปอดหลังการสัมผัสฝุ่นไม้จะทำให้ค่า FEV1 และ FVC ลดลงอย่างชัดเจน (48)

เชื้อ *Thermoactinomyces vulgaris* และ *Aspergillus fumigatus* สามารถทำให้เกิด extrinsic allergic alveolitis ในพนักงานแปรรูปไม้ที่สัมผัสกับเปลือกไม้ที่มีเชื้อดังกล่าว(34) นอกจากนี้เชื้อ *Rhizopus spp.* ก็สามารถทำให้เกิดอาการดังกล่าวได้ (35)

ภาวะ cryptogenic fibrosing alveolitis เป็นภาวะพบบ่อยสุดในกลุ่มโรคปอดชนิด interstitial lung diseases โดยเชื่อว่าฝุ่นไม้เป็นสาเหตุให้เกิดภาวะดังกล่าว (49) มีการศึกษาพบว่าพนักงานแปรรูปไม้ที่สัมผัสฝุ่นไม้ western red cedar เป็นระยะเวลานานมากกว่า 3 ปี มีโอกาสเกิดโรคหืดเหตุอาชีพได้สูง ชนิดของไม้ที่มีหลักฐานยืนยันว่าฝุ่นไม้เหล่านี้สามารถก่อให้เกิดโรคหืดเหตุอาชีพ ได้แก่ เมเปิลอาพริกา (9) สปูซ เฟอร์(10) อ้อก(11) สน(12) western red cedar(13) rimu(14) ash(15) ซึ่งจะเห็นได้ว่าไม่ทั้งหมดเป็นไม้ที่ใช้ในอุตสาหกรรมแปรรูปไม้ในประเทศไทยในทวีปยุโรปและอเมริกาทั้งสิ้น

4.2 อาการภูมิแพ้

ความเสี่ยงต่อการเกิดอาการแพ้ผิวหนัง และผิวหนังไวเกินจากการสัมผัสฝุ่นไม้ การศึกษาเบรียบเทียบในกลุ่มที่สัมผัสฝุ่นไม้ในระดับความเข้มข้นสูง และในระดับความเข้มข้นต่ำ พบว่า Odds ratio (OR) ของการเกิดอาการแพ้ผิวหนัง และ ผิวหนังไวเกินจากการสัมผัสฝุ่นไม้ไม่แตกต่างกันมาก คือ ประมาณ 2.5 เท่า(50) ผู้ที่เกิดอาการแพ้ผิวหนังจากการสัมผัสฝุ่นไม้อาจมีเพียงอาการผิดปกติทางผิวหนังโดยไม่มีอาการผิดปกติของทางเดินหายใจเลยก็ได้(51) โดยกลไกทางอิมมูโนวิทยาที่อธิบายการทดสอบผิวหนังที่ให้ผลบวกจากการสัมผัสฝุ่นไม้ พบร่วมเป็นปฏิกิริยาแบบฉบับพลัน(52) โดยอาการแพ้จากการสัมผัสฝุ่นไม้ ได้แก่ อาการระคายเคืองตา คันตา มีน้ำมูกใสແนนจมูก(53) มีตุ่มน้ำพองใสหรือผื่นหนา ผิวหนังเป็นผื่นลมพิษ

การแพ้น้ำยาางพาราทำให้เกิดอาการผิดปกติของทางเดินหายใจ อาการแพ้ต่อผิวหนังได้โดยอัตราความชุกของการแพ้น้ำยาางพาราในคนงานกรีดยางพาราในประเทศไทย พบร้อยละ 1.3 เท่านั้น ซึ่งน้อยเมื่อเทียบกับอัตราความชุกของการแพ้น้ำยาางพาราในประเทศแถบยุโรปซึ่งพบร้อยละ 3 - 5 (54)

4.3 มะเร็ง

นอกจากนี้พบว่าการสัมผัสฝุ่นไม้ทำให้เกิดมะเร็งในโพรงจมูกและไซนัสได้(55, 56) และตาม International Agency Research on Cancer (IARC) จัดฝุ่นไม้เป็นสารก่อมะเร็งในมนุษย์

ประเภทที่ 1(53, 57-61) นอกจานี้ยังพบว่าพนักงานแปรรูปไม่ที่ทำงานในเมืองพารา ประเทศบราซิล ซึ่งเป็นต้นกำเนิดของไม้ยางพารามีอัตราเสี่ยง (OR) ของการตายจากโรคมะเร็งตับสูงเท่ากับ 8.86 (95%CI 5.26 – 14.23) (62) ซึ่งเป็นสิ่งที่ต้องทำการวิจัยต่อไปว่าเหตุใดจึงเป็นเช่นนั้น

สถาบันวิทยบริการ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

3.1 วิธีดำเนินการวิจัย

1. รูปแบบการศึกษา

การศึกษาเชิงวิเคราะห์แบบภาคตัดขวาง (Cross-sectional analytic study)

2. ระเบียบวิธีวิจัย (Research methodology)

การคำนวณขนาดประชากร และประชากรศึกษา

(1) ประชากรเป้าหมาย (Target population)

พนักงานแปรรูปไม้ย่างพาราแห่งหนึ่งในจังหวัดนครศรีธรรมราช
มีประมาณ 500 คน(63)

(2) การคำนวณขนาดตัวอย่าง

จากสูตรคำนวณประชากรจากการศึกษาภาคตัดขวาง 2 กลุ่ม (64)

$$n' = \frac{C_{\alpha/2} \sqrt{2PQ}}{\left(\frac{C_1 \beta}{P_2 - P_1}\right)^2}$$
$$n = \frac{n'}{4} + \sqrt{1 + \frac{4}{n'|P_2 - P_1|}}$$

n' = ขนาดตัวอย่างในแต่ละกลุ่ม โดยยังไม่ทำ continuity correction

n = ขนาดตัวอย่างในแต่ละกลุ่มหลังจากทำ continuity correction

P_1 = อัตราความซูกของอาการผิดปกติทางเดินหายใจในกลุ่มที่สัมผัสผู้ไม้ย่างพารา

โดยกำหนดให้ P_1 = ร้อยละ 10.5 ได้จากการศึกษาของคุณธีปรีชา และคณะ

พบอัตราความซูกของโรคหืดเหตุอาชีพในพนักงานแปรรูปไม้ยูคาลิปตัสในปี พ.ศ. 2548
มากถึงร้อยละ 10.5 (22)

P_2 = อัตราความซูกของอาการผิดปกติทางเดินหายใจในกลุ่มที่ไม่ได้สัมผัสผู้ไม้ย่างพารา

กำหนดให้ P_2 = ร้อยละ 1.3 ได้จากการศึกษาของเนสินี ไชยเฉีย และคณะ พับอัตราความซูก
ของโรคหืดเหตุอาชีพในพนักงานที่กรีดยางพาราในประเทศไทยในปี พ.ศ. 2542 พับเพียง
ร้อยละ 1.3 (54) ดังนั้น ในกลุ่มไม่สัมผัสผู้ไม้ย่างพาราก็ยังมีโอกาสที่จะเกิดโรคหืดในอัตรา
ความซูกที่ใกล้เคียงกัน

$$Q_1 = 1 - P_1, Q_2 = 1 - P_2, \bar{P} = \frac{|P_1 - P_2|}{2}, \bar{Q} = 1 - \bar{P}$$

$$\alpha = \text{Alpha Error} = 5\%, 1 - \beta = \text{Power} = 80\%, C = Z \text{ value}$$

จากการแทนค่าในสูตรจะได้ประชากรในกลุ่มที่สัมผัส และ ไม่ได้สัมผัสผู้ไม่ധยาพารา กลุ่มละ 123 คน ($N=123$) เนื่องจากในการศึกษานี้แบ่งกลุ่มศึกษาเป็น 3 กลุ่ม ได้แก่ กลุ่มที่สัมผัสผู้ไม่ในระดับสูง กลุ่มที่สัมผัสผู้ไม่ในระดับปานกลาง และ กลุ่มที่สัมผัสผู้ไม่ในระดับต่ำ ซึ่ง กลุ่มที่สัมผัสผู้ไม่ในระดับต่ำจัดเป็นกลุ่มอ้างอิงภายในโรงงาน ดังนั้น จำนวนประชากรในกลุ่มที่สัมผัสผู้ไม่ในระดับสูง จึงให้มีจำนวนเท่ากับกลุ่มที่สัมผัสผู้ไม่ในระดับปานกลางจะได้จำนวนประชากร จากแต่ละกลุ่ม กลุ่มละ 123 คน รวม 3 กลุ่ม เป็นประชากรทั้งหมด เท่ากับ 369 คน

(3) กลุ่มตัวอย่าง (Study population)

เลือกจังหวัดนครศรีธรรมราช เพราะมีโรงงานแปรรูปไม้ധยาพารามากที่สุด การศึกษานี้มีความประสงค์ จะใช้พนักงานในโรงงานแห่งเดียวทั่วไปในช่วงเดือนธันวาคม พ.ศ. 2548 ถึงเดือนกุมภาพันธ์ พ.ศ. 2549 ก่อนหน้านี้แล้ว เพื่อเอื้ออำนวยให้การจัดจำแนกระดับการสัมผัสให้มีความเที่ยงตรงสูง ดังนั้น จึงเลือกโรงงานขนาดใหญ่ ที่มีกลุ่มตัวอย่างเพียงพอ ซึ่งพบว่า มีเพียงแห่งเดียวในจังหวัดนครศรีธรรมราช ดังนั้นจึงแบ่งกลุ่มเป็นกลุ่มที่สัมผัสมาก กลุ่มที่สัมผัสปานกลาง และกลุ่มที่สัมผัสต่ำตามการศึกษาของนุชรีย์ แซจิว การแบ่งพนักงานออกเป็น 3 กลุ่มเท่ากัน ตามระดับผู้ไม่ധยาพาราที่สามารถสูดหายใจเฉลี่ยใน 8 ชั่วโมงการทำงาน (8-hour TWA) แบ่ง ที่เบอร์เซ็นไทล์ที่ 33.33 และเบอร์เซ็นไทล์ที่ 66.67 โดยกำหนดให้ กลุ่มสัมผัสต่ำ คือ ผู้ที่สัมผัสผู้ไม่ต่ำกว่า 2.50 มก./ลบ.ม. กลุ่มสัมผัสปานกลาง คือ ผู้ที่สัมผัสผู้ไม่ระหว่าง 2.50 - 4.90 มก./ลบ.ม. และกลุ่มที่สัมผัสสูง คือ ผู้ที่สัมผัสผู้ไม่มากกว่าหรือเท่ากับ 5.00 มก./ลบ.ม.

(4) กลุ่มอ้างอิง (Reference group)

พนักงานในโรงงานเดียวกับกลุ่มศึกษาที่สัมผัสผู้ไม่ധยาพาราในระดับต่ำถือเป็นกลุ่มอ้างอิงภายใน จำนวน 123 คน

3.2 การสังเกตและการวัด

ตัวแปรในการวิจัย

ตัวแปรอิสระ ได้แก่ ปัจจัยส่วนบุคคล และปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมในการทำงาน

ตัวแปรตาม ได้แก่ อาการผิดปกติทางเดินหายใจ ผลการตรวจสมรรถภาพปอด

3.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. เก็บข้อมูลโดยแบบสัมภาษณ์สุขภาพทางเดินหายใจ มีเนื้อหา 4 ส่วน คือ ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป ได้แก่ อายุ เพศ ระดับการศึกษา

**ส่วนที่ 2 ข้อมูลการทำงาน ได้แก่ ประวัติการทำงาน ระยะเวลาในการทำงาน ตำแหน่ง
แผนกที่ทำงาน จำนวนชั่วโมงในการทำงานต่อวัน จำนวนวันทำงานต่อสัปดาห์
อายุงาน (ปี)**

ส่วนที่ 3 ข้อมูลสุขภาพ ประวัติโรคภูมิแพ้ โรคที่ดี ประวัติการสูบบุหรี่ ประวัติครอบครัว

ส่วนที่ 4 ข้อมูลเกี่ยวกับอาการทางเดินหายใจ

โดยใช้แบบสัมภาษณ์สุขภาพทางเดินหายใจปรับปูจจากแบบสอบถาม ที่ใช้ใน
วิทยานิพนธ์ระดับปริญญาดุษฎีบัณฑิตของเนสเซ่ ไซเยย์ (54) และผลการตรวจ
สมรรถภาพปอด ก่อนการเก็บข้อมูลจะมีการอบรมผู้ช่วยสัมภาษณ์ ซึ่งเป็น
นักศึกษา ชั้นปีที่ 4 จากสำนักวิชาสหเวชศาสตร์ มหาวิทยาลัยวัฒลักษณ์ จำนวน
12 คน โดยจะได้ทำความเข้าใจข้อความในแบบสัมภาษณ์และวิธีสัมภาษณ์
ก่อนจะเริ่มการสัมภาษณ์พนักงานแปรรูปไม้ยางพารา

**2. ดำเนินการตรวจสมรรถภาพปอด ตามคู่มือการตรวจสมรรถภาพปอดของสมาคม
อุรเวช (20) ดังนี้**

1. ข้อมูลและกรอกแบบข้อมูลผู้รับการตรวจประกอบด้วย ชื่อ อายุ เพศ การสูบบุหรี่
ชั่วโมงต่อวัน และวัดส่วนสูง
2. การเตรียมผู้รับการทดสอบ โดยสอนให้ผู้รับการทดสอบหายใจทางปาก โดยใช้
คีมหนีบจมูกไว้ เริ่มด้วยหายใจตามปกติ เมื่อสามารถทำได้แล้วให้หลองสูดหายใจ
เข้าเต็มที่แล้วกลืนไว้สัก 2-3 วินาที แล้วเป่าออกอย่างแรงเต็มที่จนสุดการหายใจ
ออก ให้หัดทำดังกล่าวอีกครั้งสองครั้ง และลองทำเองบ้าง
3. สอนให้ผู้รับการตรวจสมรรถภาพปอดถือหัวเป่าและคอมไว้ โดยไม่ให้มีรั้งขณะ
ตรวจเปิดเครื่องใส่ข้อมูล และเริ่มให้ผู้รับการตรวจทำการท่าตามที่สอน 3 ครั้ง เพื่อเลือก
ค่าที่ดีที่สุด โดยค่าที่ดีที่สุดต้องไม่แตกต่างจากค่าใกล้เคียงกัน 0.1 ลิตร
4. พิมพ์ค่าที่ได้ออกมา
5. ทำการแปลผลโดยแพทย์ผู้เชี่ยวชาญโรคทรวงอก

3.4 การวิเคราะห์ข้อมูล

โดยใช้โปรแกรม SPSS เวอร์ชัน 13.0 ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. วิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของพนักงานแปรรูปไม้ยางพารา

สำหรับข้อมูลเชิงคุณภาพนำเสนอด้วยแบบขอความถี่ และร้อยละ

ส่วนข้อมูลเชิงปริมาณนำเสนอด้วยแบบของค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

2. วิเคราะห์หาอัตราความซุกของอาการทางเดินหายใจ และ ผลการตรวจสมรรถภาพปอดของพนักงานแปรรูปไม้ย่างพาราทั้งในกลุ่มส้มผู้ไม่ในระดับต่ำ ปานกลาง และระดับสูง ในรูปของอัตราความซุกรวม และ อัตราความซุกจำเพาะปัจจัย
3. เปรียบเทียบความแตกต่างของอัตราความซุกของอาการทางเดินหายใจ ในพนักงานทั้งสามกลุ่มโดยใช้การทดสอบไคสแควร์
4. วิเคราะห์ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับอาการทางเดินหายใจ และ ผลการตรวจสมรรถภาพปอดโดยใช้ Odds ratio (OR) เป็นตัวชี้วัดขนาดของความสัมพันธ์ คำนวณโดยใช้วิธีการของ Mantel-Haenszel โดยวิเคราะห์ทั้ง Univariate และ Multivariate (Multiple logistic regression)
5. เปรียบเทียบความแตกต่างของสัดส่วนของผลการตรวจสมรรถภาพปอด ที่ผิดปกติทั้งสามกลุ่มโดยใช้การทดสอบไคสแควร์
6. หาความสัมพันธ์ระหว่างอาการทางเดินหายใจ และผลการตรวจสมรรถภาพปอดของทั้งสามกลุ่มโดยใช้การวิเคราะห์หาความไว ความจำเพาะ Positive predictive value (PPV) และ Negative predictive value (NPV)

3.5 เครื่องมือและอุปกรณ์

1. แบบสัมภาษณ์สุขภาพทางเดินหายใจ

โดยใช้แบบสัมภาษณ์สุขภาพทางเดินหายใจปรับปรุงจากแบบสอบถาม ในวิทยานิพนธ์ ระดับปริญญาดุษฎีบัณฑิตของเนสินี ไซเยีย (54) ใช้ประเมินอาการทางเดินหายใจ

2. เครื่องตรวจสมรรถภาพปอด

ตรวจโดยใช้เครื่องตรวจสมรรถภาพปอดแบบพกพา y-ห้อ Pony graphic รุ่น 4.0 (ความเที่ยงตรง \pm ร้อยละ 2) ควบคุมคุณภาพของเครื่องมือตามคำแนะนำของสมาคมโรคทางออกแห่งอเมริกา (ATS) ปี ค.ศ. 1994 เมื่อมีค่าที่ได้มีความแตกต่างกันมากกว่าร้อยละ 5 เครื่องตรวจจะส่งสัญญาณเตือนอัตโนมัติ และ ปรับเทียบมาตรฐานเครื่องตรวจทุกวันก่อนเริ่มการใช้งาน และ เมื่อใช้งานติดต่อ กันเกิน 4 ชั่วโมง ก็จะทำการปรับเทียบมาตรฐานซ้ำ มาตรฐานเครื่องที่ใช้เป็นของ Lam ซึ่งเป็นค่าปกติของคนจีนในช่องกง ดังนั้น จึงนำค่าที่วัดได้โดยตรงจากเครื่องมาปรับโดยใช้ค่ามาตรฐานสมรรถภาพปอดของคนไทย ตามสมการศิริราชก่อนการแปลผล

3. เครื่องชั้นน้ำหนัก

4. มาตรวัดส่วนสูง

3.6 ข้อจำกัด ปัญหาและอุปสรรคของงานวิจัยและวิธีการแก้ไข (Limitation and solution)

1. เนื่องจากการศึกษาครั้นี้เป็นการศึกษาในภาคสนาม อุปกรณ์ เช่น เครื่องตรวจสมรรถภาพปอดมาตรฐานที่ใช้ในหน่วยโรคปอดนั้น มีขนาดใหญ่ไม่สามารถนำไปใช้ในภาคสนามได้ จึงต้องใช้เครื่องตรวจสมรรถภาพปอดแบบพกพา หรือ มาตรวัดการไหลสูงสุดในการตรวจสมรรถภาพปอดแต่อย่างไรก็ตาม ผลจากเครื่องมือดังกล่าวมีสหสัมพันธ์ที่ดีกับเครื่องมือมาตรฐานที่ใช้ในหน่วยโรคปอด
2. การศึกษาเรื่อง ภาวะภูมิแพ้ หรือ ภาวะหลอดลมไวเกินต้องอาศัยการทดสอบ Metacholine challenge ซึ่งต้องอาศัยอุปกรณ์และสถานที่ รวมถึงอุปกรณ์ช่วยชีวิตให้พร้อมเหมาะสมที่จะทำในโรงพยาบาลแต่เนื่องด้วยการศึกษานี้เป็นการศึกษาภาคสนามและ กลุ่มประชากรที่ใช้ศึกษาไม่สะดวกในการเดินทางไปทำการศึกษาในสถานที่ที่เหมาะสม จึงต้องใช้แบบสัมภาษณ์อาการในการเก็บข้อมูลแทน
3. เนื่องจากการศึกษามีความจำกัดด้วยเรื่องเวลา ดังนั้น การเลือกกลุ่ม样本จึงต้องใช้กลุ่มที่สัมผัสผู้ไม่ย่างพาราในระดับต่ำเป็นกลุ่ม样本อย่างอิงภายใน ดังนั้น การนำข้อมูลไปใช้กับพนักงานแปรรูปไม่ย่างพาราในโรงงานแห่งอื่น จึงควรพิจารณาถึงปัจจัยที่แตกต่างกันของโรงงานแต่ละแห่ง

3.7 ระยะเวลาที่ศึกษา

ใช้เวลาทำการศึกษาประมาณ 1 ปี ระหว่าง 1 พ.ค. 2549 ถึง 30 เม.ย. 2550

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

3.8 การบริหารงานวิจัยและตารางปฏิบัติงานโดยรวม

รายละเอียดของกราฟปฏิบัติงานโดยรวม ดังแสดงในตารางที่ 2.2

ตารางที่ 2.2 แสดงรายละเอียดกราฟปฏิบัติงานโดยรวม

รายละเอียดการดำเนินการ	เดือน											
	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
1. ขั้นเตรียมการ												
1.1 ติดต่อเพื่อขออนุมัติดำเนินการ			→									
1.2 ติดต่อเจ้าของสถานที่วิจัย			→									
1.3 จัดตั้งคณะกรรมการและอบรมผู้ช่วยสัมภาษณ์			→									
1.4 เตรียมเครื่องมือตรวจ			→									
1.5 จัดทำแบบสัมภาษณ์สุขภาพ			→									
2. ขั้นปฏิบัติงาน												
2.1 ลงพื้นที่สัมภาษณ์					→							
2.2 เก็บรวบรวมข้อมูล					→							
3. ขั้นการวิเคราะห์ข้อมูล						→						
4. ขั้นพิมพ์รายงาน							→					
4.1 พิมพ์รายงาน							→					
4.2 เสนอผลงานวิจัย								→				

3.9 ข้อพิจารณาด้านจริยธรรม

การศึกษานี้เป็นการศึกษาที่มีอันตรายต่อผู้ร่วมวิจัยในระดับต่ำเนื่องจากไม่มีการทำหัตถการที่มีความเสี่ยงสูง ถึงอย่างไรก็ตามผู้วิจัยได้ยื่นโครงการเข้ารับการพิจารณาจากคณะกรรมการจริยธรรมการวิจัย คณะแพทยศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ก่อนดำเนินการศึกษาวิจัย (เลขที่ 034/2550 ณ วันที่ 11 มกราคม พ.ศ. 2550)

ตามสิทธิของผู้เข้าร่วมการศึกษา ผู้เข้าร่วมศึกษาวิจัยจะเข้าร่วมในการศึกษาวิจัยหรือไม่ก็ได้ ผู้ทำการวิจัยได้ดำเนินการจัดทำแบบแสดงความยินยอมในการเข้าร่วมการศึกษาของผู้ปฏิบัติงาน ในโรงงานแปรรูปไม้ย่างพารา และในการเข้าถึงข้อมูลจะกระทำได้เฉพาะผู้ดำเนินการวิจัยที่มีสิทธิเท่านั้น มีระบบการจัดเก็บที่ปกปิดรักภูมิ การวิเคราะห์ข้อมูล และ การนำเสนอข้อมูลจะนำเสนอในภาพรวม จะไม่มีการระบุชื่อของผู้เข้าร่วมการวิจัยและไม่มีการนำเสนอข้อมูลรายบุคคล เพื่อเป็นการรักษาความลับของผู้ร่วมวิจัย นอกจากนี้การวัดสมรรถภาพปอดจะไม่ก่อให้เกิดอันตรายแก่ผู้รับการตรวจดังกล่าว

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

4.1 ข้อมูลทั่วไป

4.1.1 ข้อมูลส่วนบุคคลของพนักงาน

4.1.1.1 ข้อมูลส่วนบุคคลในภาพรวม

ตอนเริ่มต้นของการศึกษามีผู้เข้าร่วมจำนวน 340 คน แบ่งเป็นเพศชาย 111 คน (คิดเป็นร้อยละ 32.65) และ เพศหญิง 229 คน (คิดเป็นร้อยละ 67.35) มีผู้ยินยอมรับการสัมภาษณ์จำนวน 279 คน (คิดเป็นอัตราการเข้าร่วมวิจัยเท่ากับร้อยละ 82.06) เพศชายยินยอมรับการสัมภาษณ์จำนวน 59 คน (อัตราการเข้าร่วมวิจัยของเพศชายร้อยละ 53.15) และมีเพศหญิงยินยอมรับการสัมภาษณ์ 220 คน (อัตราการเข้าร่วมวิจัยของเพศหญิงร้อยละ 96.07) ส่วนใหญ่อายุน้อยกว่า 40 ปี (ร้อยละ 72.00) อายุเฉลี่ย 36.67 ± 8.48 ปี

พนักงานที่สูงบุหรี่ 46 คน (คิดเป็นร้อยละ 16.49) จากเพศชาย 59 คน เป็นผู้สูงบุหรี่ 42 คน (คิดเป็นร้อยละ 71.19) เพศหญิงจำนวน 220 คน มีผู้ที่สูงบุหรี่เพียง 4 คน (คิดเป็นร้อยละ 1.82) เมื่อถามข้อคำถามว่าเป็นผู้สูงบุหรี่มีสอง มีผู้ตอบ 113 คน (คิดเป็นร้อยละ 40.50) จากเพศชาย 59 คน เป็นผู้ที่สูงบุหรี่มีสอง 23 คน (คิดเป็นร้อยละ 38.98) จากเพศหญิง 220 คน เป็นผู้ที่สูงบุหรี่มีสอง 90 คน (คิดเป็นร้อยละ 40.91) (ดังตารางที่ 4.1)

**สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย**

ตารางที่ 4.1 แสดงปัจจัยส่วนบุคคลในภาพรวม

ปัจจัยส่วนบุคคล		คน (ร้อยละ)
เพศ (N=279)		
ชาย (N=111)		59 (53.15)
หญิง (N=229)		220 (96.07)
ช่วงอายุ (N=279)		
≤ 29 ปี		63 (22.60)
30 - 39 ปี		110 (39.40)
≥ 40 ปี		106 (38.00)
เป็นผู้สูบบุหรี่ (N=279)		
ไม่ใช่		233 (83.51)
ใช่		46 (16.49)
ชาย (N=59)		
ไม่สูบบุหรี่		17 (28.80)
สูบบุหรี่		42 (71.20)
หญิง (N=220)		
ไม่สูบบุหรี่		216 (98.20)
สูบบุหรี่		4 (1.80)
เป็นผู้สูบบุหรี่มีอส盎 (N=279)		
ไม่ใช่ผู้สูบบุหรี่มีอส盎		166 (59.49)
เป็นผู้สูบบุหรี่มีอส盎		113 (40.50)
ชาย (N=59)		
ไม่ใช่ผู้สูบบุหรี่มีอส盎		17 (28.8)
เป็นผู้สูบบุหรี่มีอส盎		42 (71.2)
หญิง (N=220)		
ไม่ใช่ผู้สูบบุหรี่มีอส盎		216 (98.2)
เป็นผู้สูบบุหรี่มีอส盎		4 (1.8)

4.1.2 ข้อมูลด้านอาชีพของพนักงาน

4.1.2.1 ข้อมูลด้านอาชีพในภาพรวม

พนักงานมีระยะเวลาทำงานเฉลี่ย 6.21 ± 4.07 ปี และ พนักงานส่วนใหญ่ทำงานมา แล้วไม่ถึง 10 ปี (คิดเป็นร้อยละ 77.10) พนักงานทำงานเฉลี่ย 6.01 ± 0.22 วันต่อสัปดาห์ และทำงานเฉลี่ย 8.03 ± 0.47 ชั่วโมงต่อวัน ทำงานล่วงเวลาเฉลี่ย 1.94 ± 1.96 วันต่อสัปดาห์ และ ทำงานล่วงเวลาเฉลี่ย 1.53 ± 1.40 ชั่วโมงต่อวัน

การจำแนกปัจจัยส่วนบุคคลของพนักงานที่ทำงานสมัผัสกับฝุ่นไม้ยางพาราในระดับต่าง ๆ ตามการจำแนกในการศึกษาของนูชารีย์ แซ่จิวโดยใช้ผลการเก็บตัวอย่างผู้ส่วนบุคคลเฉลี่ยใน 8 ชั่วโมงจากการเก็บฝุ่น 3 ครั้ง โดยใช้วิธีการของ Institute of Occupational Medicine (IOM) จากนั้น แบ่งแผนกตามระดับการเก็บฝุ่นส่วนบุคคลเฉลี่ยใน 8 ชั่วโมง คือ

(1) ผู้ที่สัมผัสฝุ่นไม้ในระดับต่ำ ได้แก่ ผู้ที่อยู่ในแผนกที่สัมผัสฝุ่นไม้ในระดับ ≤ 1.9 มิลลิกรัม/ลูกบาศก์เมตร ประกอบด้วย ผู้ที่อยู่ในแผนกไส้แผ่นไม้เป็นสองหน้า, บรรจุหีบห่อ, ซ่อมบำรุง, เรียงไม้สด, ขับรถยนต์ค้า, อัดไม้ด้วยน้ำยา และ แผนกสำนักงาน

(2) ผู้ที่สัมผัสฝุ่นไม้ในระดับปานกลาง ได้แก่ ผู้ที่อยู่ในแผนกที่สัมผัสฝุ่นไม้ ในระดับ $2.0 - 4.9$ มิลลิกรัม/ลูกบาศก์เมตร ประกอบด้วย ผู้ที่อยู่ในแผนกตัดหัวตัดห้าย, ตัดขอบของแผ่นไม้, ไส้แผ่นไม้เป็นสี่หน้า, คัดสีไม้, เรียงไม้ ยกไม้ คัดไม้ เก็บไม้ทั่วไป, ทำความสะอาด, อัดประสานไม้ด้วยมือ, อัดประสานไม้ด้วยเครื่อง, เรียงไม้ที่ผ่านการอบแห้ง, ขัดไม้ด้วยกระดาษทราย, ซ่อมไม้ที่มีชำหนิน, ทำแผ่นไม้ร่อง (pallet), ทำชีฟันและต่อแผ่นไม้

(3) ผู้ที่สัมผัสฝุ่นไม้ในระดับสูง ได้แก่ ผู้ที่อยู่แผนกที่สัมผัสฝุ่นไม้ในระดับ ≥ 5.0 มิลลิกรัม/ลูกบาศก์เมตร ประกอบด้วย ผู้ที่อยู่ในแผนกเลื่อยไม้, คัดเรียงไม้จากตีระเลื่อย, ตัดไม้, หมักต้มน้ำ, เลื่อยเปิดหน้าไม้, เลื่อยเปิดหน้าไม้และตัดขอบแผ่นไม้

จำนวนพนักงานที่สัมผัสฝุ่นไม้ระดับต่ำมี 37 คน (ร้อยละ 13.30) ระดับปานกลาง (ร้อยละ 52.70) และระดับสูง (ร้อยละ 34.00) (ดังตารางที่ 4.2)

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 4.2 แสดงปัจจัยด้านอาชีพของพนักงานในภาพรวม

ปัจจัยด้านอาชีพ (N=279)	ค่าเฉลี่ย (SD)
จำนวนวันทำงานเฉลี่ยต่อสัปดาห์	6.01 (0.22)
จำนวนชั่วโมงทำงานเฉลี่ยต่อวัน	8.03 (0.47)
จำนวนวันทำงานล่วงเวลาเฉลี่ยต่อสัปดาห์	1.94 (1.96)
จำนวนชั่วโมงทำงานล่วงเวลาเฉลี่ยต่อวัน	1.53 (1.40)
ระยะเวลาปีการทำงานเฉลี่ย	6.21 (4.07)
ระยะเวลาการทำงาน	คณ (ร้อยละ)
≤ 4 ปี	133 (47.70)
5 – 9 ปี	82 (29.40)
≥ 10 ปี	64 (22.90)
การสัมผัสฝุ่นใหม่ (N=279)	
ระดับต่ำ	37 (13.30)
ระดับปานกลาง	147 (52.70)
ระดับสูง	95 (34.00)

**สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย**

4.1.3 ข้อมูลด้านอาชีวอนามัยของพนักงาน

4.1.3.1 ข้อมูลด้านอาชีวอนามัยในภาพรวม

พนักงานมีความตระหนักรู้ในสิ่งคุกคามสุขภาพถึงร้อยละ 83.20 ส่วนหน้ากากป้องกันฝุ่นขณะทำงานถึงร้อยละ 85.30 และมีถึงร้อยละ 55.60 ที่รู้สึกไม่สบายเวลาสวมหน้ากากป้องกันฝุ่น (ดังตารางที่ 4.3)

ตารางที่ 4.3 แสดงปัจจัยด้านอาชีวอนามัย

ปัจจัยด้านอาชีวอนามัย (N=279)		คน (ร้อยละ)
มีความตระหนักรู้ในสิ่งคุกคามสุขภาพ		
ใช่		232 (83.20)
ไม่ใช่		47 (16.80)
สวมหน้ากากป้องกันฝุ่นขณะทำงาน		
ใช่		238 (85.30)
ไม่ใช่		41 (14.70)
ความรู้สึกไม่สบายเวลาสวมหน้ากากป้องกันฝุ่น		
ไม่ใช่		124 (44.40)
ใช่		155 (55.60)
การมีระบบระบายอากาศเฉพาะที่		
มี		213 (76.40)
ไม่มี		66 (23.60)

4.1.4 ข้อมูลด้านการเจ็บป่วย

4.1.4.1 ข้อมูลด้านการเจ็บป่วยในภาพรวม

ประวัติการเจ็บป่วยที่พบมาก 3 อันดับแรก คือ Atopic diseases (ร้อยละ 33.70) แพ้โลหะ (ร้อยละ 33.00) และมีประวัติโรคภูมิแพ้ในครอบครัว (ร้อยละ 14.00) (ดังตารางที่ 4.4)

ตารางที่ 4.4 แสดงข้อมูลการเจ็บป่วยของพนักงาน

	ประวัติการเจ็บป่วย (N=279)	คน (ร้อยละ)
มีโรคประจำตัวเป็นโรคหืด		
ไม่ใช่	275	(98.60)
ใช่	4	(1.40)
มีโรคประจำตัวเป็นโรคภูมิแพ้		
ไม่ใช่	272	(97.50)
ใช่	7	(2.50)
มีประวัติโรคหืดในครอบครัว		
ไม่ใช่	252	(90.30)
ใช่	27	(9.70)
มีโรคภูมิแพ้ในครอบครัว		
ไม่ใช่	240	(86.00)
ใช่	39	(14.00)
Atopic diseases		
ไม่ใช่	185	(66.30)
ใช่	94	(33.70)
แพ้อาหาร		
ไม่ใช่	259	(92.80)
ใช่	20	(7.20)
แพ้น้ำสัตว์		
ไม่ใช่	244	(87.50)
ใช่	35	(12.50)
แพ้โลหะ		
ไม่ใช่	187	(33.00)
ใช่	92	(67.00)

4.2 ข้อมูลอาการทางเดินหายใจ

อาการทางเดินหายใจส่วนบนและส่วนล่าง

เมื่อพิจารณาอาการทางคลินิก ได้แก่ อาการทางเดินหายใจส่วนบน และอาการทางเดินหายใจส่วนล่าง โดย อาการทางเดินหายใจส่วนบน คือ มีอาการระคายเคืองตา หรือคัดจมูก น้ำมูกไหล และ อาการทางเดินหายใจส่วนล่าง คือ มีอาการหายใจชัก หรือ แน่นหน้าอก หรือหายใจไม่เสียงหวิด หรือ อาการไอ (ดังตารางที่ 4.5)

พบอาการทางเดินหายใจส่วนบนร้อยละ 67.03 พบอาการระคายเคืองตาร้อยละ 56.64 อาการคัดจมูก น้ำมูกไหล พบร้อยละ 21.51 (ดังตารางที่ 4.5)

พบอาการทางเดินหายใจส่วนล่างร้อยละ 63.09 ประกอบไปด้วยอาการ หายใจชัก (ร้อยละ 37.64) แน่นหน้าอก (ร้อยละ 34.41) หายใจเสียงหวิด (ร้อยละ 24.38) และไอ (ร้อยละ 34.41) (ดังตารางที่ 4.5)

ตารางที่ 4.5 แสดงอาการทางเดินหายใจส่วนบนและส่วนล่าง

อาการทางคลินิก (N=279)	คน (ร้อยละ)	อาการทางคลินิก (N=279)	คน (ร้อยละ)
อาการทางเดินหายใจส่วนบน	187 (67.03)	อาการทางเดินหายใจส่วนล่าง	176 (63.09)
ระคายเคืองตา	158 (56.64)	หายใจชัก	105 (37.64)
คัดจมูก น้ำมูกไหล	60 (21.51)	แน่นหน้าอก	96 (34.41)
		หายใจเสียงหวิด	68 (24.38)
		ไอ	96 (34.41)

4.2.1 จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล

แบ่งตามเพศ พบว่า อัตราความซูกของอาการทางเดินหายใจส่วนบนในเพศหญิง และเพศชาย พบร้อยละ 71.40 และร้อยละ 50.80 ตามลำดับ โดยไม่พบความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

อัตราความซูกของอาการทางเดินหายใจส่วนล่างในเพศหญิง และ เพศชายพบร้อยละ 65.90 และร้อยละ 52.50 โดยไม่พบความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ส่วนปัจจัยเกี่ยวกับช่วงอายุ การสูบบุหรี่ และการเป็นผู้สูบบุหรี่มือสอง พบร่วมกับอัตราความซุกของการทางเดินหายใจส่วนบนและอาการทางเดินหายใจส่วนล่างไม่มีความแตกต่างกัน ระหว่างช่วงอายุ หรือสถานะการสูบบุหรี่ที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ (ดังตารางที่ 4.6 – 4.7)

4.2.2 จำแนกตามระดับการสัมผัสฝุ่นไม้

อาการทางเดินหายใจส่วนบนจำแนกตามระดับการสัมผัสฝุ่นไม้ พบร่วมกับอัตราความซุกของอาการอุญในช่วงระหว่างร้อยละ 64.90 – 67.40 แต่ไม่พบร่วมกับความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

อาการทางเดินหายใจส่วนบนจำแนกตามระดับการสัมผัสฝุ่นไม้ พบร่วมกับอัตราความซุกของอาการอุญในช่วงระหว่างร้อยละ 60.50 – 66.30 แต่ไม่พบร่วมกับความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ (ดังตารางที่ 4.8)

4.2.3 จำแนกตามขนาดของฝุ่นไม้

อัตราความซุกของอาการทางเดินหายใจส่วนบนในกลุ่มที่สัมผัสฝุ่นไม้ที่มีขนาดมากกว่า 9 ไมครอนและน้อยกว่าหรือเท่ากับ 9 ไมครอน พบร้อยละ 65.00 และร้อยละ 68.50 ตามลำดับ แต่ไม่พบร่วมกับความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

อัตราความซุกของอาการทางเดินหายใจส่วนล่างในกลุ่มที่สัมผัสฝุ่นไม้ที่มีขนาดมากกว่า 9 ไมครอนและน้อยกว่าหรือเท่ากับ 9 ไมครอน พบร้อยละ 62.40 และร้อยละ 63.60 ตามลำดับ แต่ไม่พบร่วมกับความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ (ดังตารางที่ 4.8)

4.2.4 จำแนกตามปัจจัยอายุการทำงาน

อัตราความซุกของอาการทางเดินหายใจส่วนบนและส่วนล่าง ในช่วงอายุการทำงานที่แตกต่างกัน พบร่วมกับความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ (ดังตารางที่ 4.9)

4.2.5 จำแนกตามการสวม surgical mask

อัตราความซุกของอาการทางเดินหายใจส่วนบนในกลุ่มที่สวมและไม่สวม surgical mask พบร้อยละ 68.10 และ 61.00 ตามลำดับ แต่ไม่พบร่วมกับความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

อัตราความซุกของอาการทางเดินหายใจส่วนล่างในกลุ่มที่สวมและไม่สวม surgical mask พบร้อยละ 63.00 และ 63.40 ตามลำดับ แต่ไม่พบร่วมกับความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ (ดังตารางที่ 4.10)

4.2.6 จำแนกตามการมีระบบระบายอากาศเฉพาะที่

อัตราความชุกของอาการส่วนบนในกลุ่มที่มีและไม่มีระบบระบายอากาศเฉพาะที่ ร้อยละ 69.00 และ 60.60 ตามลำดับ แต่ไม่พบความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

อัตราความชุกของอาการส่วนล่างในกลุ่มที่มีและไม่มีระบบระบายอากาศเฉพาะที่ ร้อยละ 63.80 และ 60.60 ตามลำดับ แต่ไม่พบความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ (ดังตารางที่ 4.10)

4.2.7 จำแนกตามการเจ็บป่วย

อัตราความชุกของอาการทางเดินหายใจส่วนบนสูงในกลุ่มที่มีประวัติ Atopic disease และ มีประวัติแพ้โลหะจะพบมากกว่าในกลุ่มที่ไม่มีประวัติดังกล่าว

อัตราความชุกของการคัดจมูกสูงในกลุ่มที่มีโรคประจำตัวเป็นภูมิแพ้ มีประวัติโรคหืดในครอบครัว มีประวัติ Atopic diseases มีประวัติแพ้ไข่น้ำนมมากกว่าในกลุ่มที่ไม่มีประวัติ ดังกล่าว

อัตราความชุกของอาการหายใจขัดสูงในกลุ่มที่ให้ประวัติ Atopic diseases และแพ้ไข่น้ำนมมากกว่าในกลุ่มที่ไม่ได้ให้ประวัติดังกล่าว

อัตราความชุกของอาการแน่นหน้าอกรสูงในกลุ่มที่ให้ประวัติ Atopic diseases มา ก กว่า ในกลุ่มที่ไม่ได้ให้ประวัติดังกล่าว

อัตราความชุกของอาการหายใจหวัดสูงในกลุ่มที่ให้ประวัติว่า มีโรคประจำตัวเป็นโรคหืด มีโรคประจำตัวเป็นภูมิแพ้ และให้ประวัติว่ามีโรคหืดในครอบครัว มีประวัติ Atopic diseases มีประวัติแพ้ไข่น้ำนมมากกว่าในกลุ่มที่ไม่มีประวัติดังกล่าว

อัตราความชุกของอาการไอสูงในกลุ่มที่ให้ประวัติ Atopic diseases มา ก กว่ากลุ่มที่ไม่มีประวัติดังกล่าว (ดังตารางที่ 4.11)

4.2.8 จำแนกตามระดับการสัมผัสฝุ่นและการมีประวัติเป็น Atopic diseases

เมื่อวิเคราะห์เฉพาะกลุ่มที่ไม่เป็น Atopic diseases พบร่วมกับอัตราความชุกของอาการทางเดินหายใจส่วนบน และ อาการทางเดินหายใจส่วนล่าง พบร่วมกับความแตกต่างกันในระดับ การสัมผัสฝุ่นไม่น้ำหรือขนาดของฝุ่นไม่ที่แตกต่างกัน (ดังตารางที่ 4.12)

เมื่อวิเคราะห์เฉพาะกลุ่มที่เป็น Atopic diseases อัตราความชุกของอาการทางเดินหายใจ ส่วนบน และ อาการทางเดินหายใจส่วนล่างไม่มีความแตกต่างกันในระดับการสัมผัสฝุ่นไม่น้ำ หรือ ขนาดของฝุ่นไม่ที่แตกต่างกัน (ดังตารางที่ 4.12)

ตารางที่ 4.6 แสดงอาการทางเดินหายใจส่วนบนและส่วนล่างจำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล

ปัจจัย	อาการส่วนบน [†] [จำนวน(ร้อยละ)]			อาการส่วนล่าง [‡] [จำนวน(ร้อยละ)]				
	รวม (N=187)	เดือดดาล (N=158)	คัดจมูก (N=60)	รวม (N=176)	หายใจขัด (N=105)	แน่นหน้าอก (N=96)	หายใจหวิด (N=68)	ไอ (N=96)
เพศ (N=279)								
ชาย (N=59)	30 (50.80)	28 (47.50)	5 (8.50)	31 (52.50)	13 (22.00)	14 (23.70)	9 (15.30)	19 (32.20)
หญิง (N=220)	157 (71.40)*	130 (59.10)	55 (25.00)*	145 (65.90)*	92 (42.00)*	82 (37.30)*	59 (26.80)*	77 (35.20)
ช่วงอายุ(N=279)								
≤ 29 ปี	38 (60.30)	35 (55.60)	10 (15.90)	38 (60.30)	15 (23.80)	17 (27.00)	13 (20.60)	22 (34.90)
30 – 39 ปี	80 (72.70)	63 (57.30)	25 (22.70)	71 (64.50)	46 (41.80)	45 (40.90)	27 (24.50)	41 (37.30)
≥ 40 ปี	69 (65.10)	60 (56.60)	25 (23.60)	67 (63.20)	44 (41.90)	34 (32.10)	28 (26.40)	33 (31.40)
สูบบุหรี่ (N=279)								
ไม่ใช่ (N=233)	164 (70.40)	134 (57.50)	57 (24.50)	150 (64.40)	97 (41.80)	87 (37.30)	61 (26.20)	80 (34.50)
ใช่ (N=46)	23 (50.00)	24 (52.20)	3 (6.50)*	26 (56.50)	8 (17.40)*	9 (19.60)*	7 (5.20)	16 (34.80)
เป็นผู้สูบบุหรี่มือสอง (N=279)								
ไม่ใช่ (N=166)	115 (69.30)	89 (53.60)	39 (23.50)	104 (62.70)	66 (40.00)	61 (36.70)	40 (24.10)	60 (36.10)
ใช่ (N=113)	72 (63.70)	69 (61.10)	21 (18.60)	72 (63.70)	39 (34.50)	35 (31.00)	28 (24.80)	36 (32.10)

หมายเหตุ * p < 0.05, [†] อาการส่วนบน คือ อาการทางเดินหายใจส่วนบน, [‡] อาการส่วนล่าง คือ อาการทางเดินหายใจส่วนล่าง

ตารางที่ 4.7 แสดงอาการทางเดินหายใจส่วนบนและส่วนล่าง จำแนกตามเพศและการสูบบุหรี่

ปัจจัย	อาการส่วนบน [†] [จำนวน(ร้อยละ)]			อาการส่วนล่าง [‡] [จำนวน(ร้อยละ)]				
	รวม	เคืองตา	คัดจมูก	รวม	หายใจขัด	แน่นหน้าอก	หายใจเหนื่ด	ไอ
	(N=187)	(N=158)	(N=60)	(N=176)	(N=105)	(N=96)	(N=68)	(N=96)
ชาย (N=59)								
ไม่สูบบุหรี่ (N=17)	9 (52.90)	7 (41.20)	3 (17.60)	8 (47.10)	6 (35.30)	6 (35.30)	2 (11.80)	4 (23.50)
สูบบุหรี่ (N=42)	21 (50.00)	21 (50.00)	2 (4.80)	23 (54.80)	7 (16.70)	8 (19.00)	7 (16.70)	15 (35.70)
ไม่เป็นผู้สูบบุหรี่มือสอง (N=36)	20 (55.60)	17 (47.20)	4 (11.10)	20 (55.60)	11 (30.60)	11 (30.60)	6 (16.70)	13 (36.10)
เป็นผู้สูบบุหรี่มือสอง (N=23)	10 (43.50)	11 (47.80)	1 (4.30)	11 (47.80)	2 (8.70)	3 (13.00)	3 (13.00)	6 (26.10)
หญิง (N=220)								
ไม่สูบบุหรี่ (N=216)	155 (71.80)	127 (58.80)	54 (25.00)	142 (65.70)	91 (42.30)	81 (37.50)	59 (27.30)	76 (35.30)
สูบบุหรี่ (N=4)	2 (50.00)	3 (75.00)	1 (25.00)	3 (75.00)	1 (25.00)	1 (25.00)	0 (0.00)	1 (25.00)
ไม่เป็นผู้สูบบุหรี่มือสอง (N=130)	95 (73.10)	72 (55.40)	35 (26.90)	84 (64.60)	55 (42.60)	50 (38.50)	34 (26.20)	47 (36.20)
เป็นผู้สูบบุหรี่มือสอง (N=90)	62 (68.90)	58 (64.40)	20 (22.20)	61 (67.80)	37 (41.10)	32 (35.60)	25 (27.80)	30 (33.70)

หมายเหตุ [†] อาการส่วนบน คือ อาการทางเดินหายใจส่วนบน [‡] อาการส่วนล่าง คือ อาการทางเดินหายใจส่วนล่าง

ตารางที่ 4.8 แสดงอาการทางเดินหายใจส่วนบนและส่วนล่างจำแนกตามการสัมผัสฝุ่นไม้

ปัจจัย	อาการส่วนบน [†] [จำนวน(ร้อยละ)]			อาการส่วนล่าง [‡] [จำนวน(ร้อยละ)]				
	รวม (N=187)	เดือดดา (N=158)	คัดจมูก (N=60)	รวม (N=176)	หายใจขัด (N=105)	แน่นหน้าอก (N=96)	หายใจวีด (N=68)	ไอ (N=96)
ระดับฝุ่นไม้ (N=279)								
ต่ำ (N=37)	24 (64.90)	21 (56.80)	8 (21.60)	24 (64.90)	13 (35.10)	16 (43.20)	6 (16.20)	13 (35.10)
ปานกลาง (N=147)	99 (67.30)	79 (53.70)	30 (20.40)	89 (60.50)	51 (34.90)	45 (30.60)	39 (26.50)	53 (36.30)
สูง (N=95)	64 (67.40)	58 (61.10)	22 (23.20)	63 (66.30)	41 (43.20)	35 (36.80)	23 (24.20)	30 (31.60)
ขนาดของฝุ่นไม้ (N=279)								
> 9 ไมครอน (N=117)	76 (65.00)	65 (55.60)	25 (21.40)	73 (62.40)	42 (35.90)	41 (35.00)	25 (21.40)	39 (33.30)
≤ 9 ไมครอน (N=162)	111 (68.50)	93 (57.40)	35 (21.60)	103 (63.60)	63 (39.10)	55 (55.00)	43 (26.50)	57 (35.40)

หมายเหตุ[†] อาการส่วนบน คือ อาการทางเดินหายใจส่วนบน[‡] อาการส่วนล่าง คือ อาการทางเดินหายใจส่วนล่าง

ตารางที่ 4.9 แสดงอาการทางเดินหายใจส่วนบนและส่วนล่าง จำแนกตามปัจจัยด้านอาชีพ

ปัจจัย	อาการส่วนบน [†] [จำนวน(ร้อยละ)]			อาการส่วนล่าง [‡] [จำนวน(ร้อยละ)]				
	รวม	เดือดตา	คัดจมูก	รวม	หายใจขัด	แน่นหน้าอก	หายใจหวิด	ไอ
	(N=187)	(N=158)	(N=60)	(N=176)	(N=105)	(N=96)	(N=68)	(N=96)
อายุงาน								
≤ 4 ปี (N=100)	63 (63.00)	56 (56.00)	23 (23.00)	64 (64.00)	33 (33.00)	34 (34.00)	22 (22.00)	37 (37.00)
5 – 9 ปี (N=116)	83 (71.60)	69 (59.50)	25 (21.60)	77 (66.40)	44 (37.90)	44 (37.90)	29 (25.00)	40 (34.50)
≥ 10 ปี (N=63)	41 (65.10)	33 (52.40)	12 (19.00)	35 (55.60)	28 (45.20)	18 (28.60)	17 (27.00)	19 (30.60)

หมายเหตุ [†]อาการส่วนบน คือ อาการทางเดินหายใจส่วนบน [‡]อาการส่วนล่าง คือ อาการทางเดินหายใจส่วนล่าง

ตารางที่ 4.10 แสดงอาการทางเดินหายใจส่วนบนและส่วนล่างตามปัจจัยด้านอาชีวอนามัย

ปัจจัย (N=279)	อาการส่วนบน [†] [จำนวน(ร้อยละ)]			อาการส่วนล่าง [‡] [จำนวน(ร้อยละ)]				
	รวม (N=187)	เคืองตา (N=158)	คัดจมูก (N=60)	รวม (N=176)	หายใจขัด (N=105)	แน่นหน้าอก (N=96)	หายใจหวิด (N=68)	ไอ (N=96)
ตระหนักรู้ในสิ่งคุกคามต่อสุขภาพ								
ใช่ (N=232)	155 (66.80)	128 (55.20)	48 (20.70)	144 (62.10)	89 (38.50)	79 (34.10)	57 (24.60)	79 (34.20)
ไม่ใช่ (N=47)	32 (68.10)	30 (63.80)	12 (25.50)	32 (68.10)	16 (34.00)	17 (36.20)	11 (23.40)	17 (36.20)
สวม surgical mask								
ใช่ (N=238)	162 (68.10)	136 (57.10)	50 (21.00)	150 (63.00)	90 (38.00)	83 (34.90)	57 (23.90)	86 (36.30)
ไม่ใช่ (N=41)	25 (61.00)	22 (53.70)	10 (24.40)	26 (63.40)	15 (36.60)	13 (31.70)	11 (26.80)	10 (24.40)
รู้สึกไม่สบายเวลาสวม mask								
ไม่ใช่ (N=124)	77 (62.10)	67 (54.00)	19 (15.30)	72 (58.10)	41 (33.10)	45 (36.30)	21 (16.90)	43 (34.70)
ใช่ (N=155)	110 (71.00)	91 (58.70)	41 (26.50)	104 (67.10)	64 (41.60)	51 (32.90)	47 (30.30)	53 (34.40)
มีระบบบายพาสอากาศเฉพาะที่								
มี (N=213)	147 (69.00)	122 (57.30)	50 (23.50)	136 (63.80)	82 (38.70)	78 (36.60)	54 (25.40)	75 (35.40)
ไม่มี (N=66)	40 (60.60)	36 (54.50)	10 (15.20)	40 (60.60)	23 (34.80)	18 (27.30)	14 (21.20)	21 (31.80)

หมายเหตุ [†] อาการส่วนบน คือ อาการทางเดินหายใจส่วนบน [‡] อาการส่วนล่าง คือ อาการทางเดินหายใจส่วนล่าง

ตารางที่ 4.11 แสดงอาการทางเดินหายใจส่วนบนและส่วนล่างจำแนกตามการเจ็บป่วย

ปัจจัย (N=279)	อาการส่วนบน [†] [จำนวน(ร้อยละ)]			อาการส่วนล่าง [‡] [จำนวน(ร้อยละ)]				
	รวม (N=187)	เคืองตัว (N=158)	คัดจมูก (N=60)	รวม (N=176)	หายใจชัด (N=105)	แน่นหน้าอก (N=96)	หายใจวีด (N=68)	ไอ (N=96)
โรคประจำตัวเป็น พืด								
ไม่มี (N=275)	183 (66.50)	154 (56.00)	58 (21.10)	172 (62.50)	101 (36.90)	96 (34.90)	65 (23.60)	93 (33.90)
ใช่ (N=4)	4 (100)	4 (100)	2 (50.00)	4 (100)	4 (100)*	0 (0.00)	3 (75.00) *	3 (75.00)
โรคประจำตัวภูมิแพ้								
ไม่มี (N=272)	180 (66.20)	155 (57.00)	54 (19.90)	170 (62.50)	100 (36.90)	93 (34.20)	63 (23.20)	92 (33.90)
ใช่ (N=7)	7 (100)	3 (42.90)	6 (85.70) *	6 (85.70)	5 (71.40)	3 (42.90)	5 (71.40) *	4 (57.10)
โรคพืดในครอบครัว								
ไม่มี (N=252)	162 (64.30)	140 (55.60)	46 (18.30)	153 (60.70)	92 (36.70)	81 (32.10)	56 (22.20)	82 (32.50)
ใช่ (N=27)	25 (92.60) *	18 (66.70)	14 (51.90) *	23 (85.20) *	13 (48.10)	15 (55.60) *	12 (44.40) *	14 (53.80) *
ภูมิแพ้ในครอบครัว								
ไม่มี (N=240)	160 (66.70)	134 (55.80)	53 (22.10)	148 (61.70)	89 (37.20)	84 (35.00)	58 (24.20)	84 (35.10)
ใช่ (N=39)	27 (69.20)	24 (61.50)	7 (17.90)	28 (71.80)	16 (41.00)	12 (30.80)	10 (25.60)	12 (30.80)

หมายเหตุ [†]อาการส่วนบน คือ อาการทางเดินหายใจส่วนบน, [‡]อาการส่วนล่าง คือ อาการทางเดินหายใจส่วนล่าง, * p < 0.05

ตารางที่ 4.11 แสดงอาการทางเดินหายใจส่วนบนและส่วนล่างจำแนกตามการเจ็บป่วย (ต่อ)

ปัจจัย (N=279)	อาการส่วนบน [†] [จำนวน(ร้อยละ)]			อาการส่วนล่าง [‡] [จำนวน(ร้อยละ)]				
	รวม (N=187)	เดี๋งดา (N=158)	คัดจมูก (N=60)	รวม (N=176)	หายใจขัด (N=105)	แน่นหน้าอก (N=96)	หายใจวีด (N=68)	ไอ (N=96)
Atopic diseases								
ไม่มี (N=185)	107 (57.80)	101 (54.60)	32 (17.30)	110 (59.50)	59 (31.90)	55 (29.70)	23 (12.40)	52 (28.10)
ใช่ (N=94)	80 (85.10) *	57 (60.60)	28 (29.80) *	66 (70.20)	46 (49.50) *	41 (43.60) *	45 (47.90) *	44 (47.30) *
แพ้อาหาร								
ไม่มี (N=259)	173 (66.80)	148 (57.10)	54 (20.80)	162 (62.50)	94 (36.40)	86 (33.20)	61 (23.60)	88 (34.10)
ใช่ (N=20)	14 (70.00)	10 (50.00)	6 (30.00)	14 (70.00)	11 (55.00)	10 (50.00)	7 (35.00)	8 (40.00)
แพ้ขนสัตว์								
ไม่มี (N=244)	159 (65.20)	135 (55.30)	47 (19.30)	149 (61.10)	86 (35.40)	82 (33.60)	54 (22.10)	82 (33.60)
ใช่ (N=35)	28 (80.00)	23 (65.70)	13 (37.10) *	27 (77.10)	19 (54.30) *	14 (40.00)	14 (40.00) *	14 (41.20)
แพ้โลหะ								
ไม่มี (N=187)	116 (62.00)	112 (59.90)	40 (21.40)	121 (64.70)	64 (34.40)	58 (31.00)	48 (25.70)	61 (32.60)
ใช่ (N=92)	71 (77.20) *	46 (50.00)	20 (21.70)	55 (59.80)	41 (44.60)	38 (41.30)	20 (21.70)	35 (38.50)

หมายเหตุ [†] อาการส่วนบน คือ อาการทางเดินหายใจส่วนบน, [‡] อาการส่วนล่าง คือ อาการทางเดินหายใจส่วนล่าง, * p < 0.05

ตารางที่ 4.12 แสดงอาการทางเดินหายใจส่วนบน/ส่วนล่างแยกตามระดับการสัมผัสฝุ่นไม้แล้วการเป็น Atopic diseases

ปัจจัย	อาการส่วนบน [†] [จำนวน(ร้อยละ)]			อาการส่วนล่าง [‡] [จำนวน(ร้อยละ)]				ไอ (N=96)	
	รวม (N=187)	เดื่องตา (N=158)	คัดจมูก (N=60)	รวม (N=176)	หายใจชัด (N=105)	แน่นหน้าอก (N=96)	หายใจวีด (N=68)		
ไม่เป็น Atopic diseases									
/ระดับฝุ่นไม้ (N=185)									
ต่ำ (N=25)	14 (56.00)	12 (48.00)	5 (20.00)	15 (60.00)	8 (32.00)	9 (36.00)	2 (8.00)	7 (28.00)	
ปานกลาง (N=96)	57 (59.40)	50 (52.10)	17 (17.70)	54 (56.30)	30 (31.30)	28 (29.20)	12 (12.50)	32 (33.30)	
สูง (N=64)	36 (56.30)	39 (60.90)	10 (15.60)	41 (64.10)	21 (32.80)	18 (28.10)	9 (14.10)	13 (20.30)	
ไม่เป็น Atopic diseases									
/ขนาดฝุ่นไม้ (N=185)									
> 9 ไมครอน (N=75)	41 (54.70)	38 (50.70)	13 (17.30)	42 (56.00)	21 (28.00)	21 (28.00)	9 (12.00)	18 (24.00)	
≤ 9 ไมครอน (N=110)	66 (60.00)	63 (57.30)	19 (17.30)	68 (61.80)	38 (34.50)	34 (30.90)	14 (12.70)	34 (30.90)	

หมายเหตุ [†] อาการส่วนบน คือ อาการทางเดินหายใจส่วนบน [‡] อาการส่วนล่าง คือ อาการทางเดินหายใจส่วนล่าง

ตารางที่ 4.12 แสดงอาการทางเดินหายใจส่วนบน/ส่วนล่างแยกตามระดับการสัมผัสผู้ป่วยแล้วการเป็น Atopic disease (ต่อ)

ปัจจัย	อาการส่วนบน [†] [จำนวน(ร้อยละ)]			อาการส่วนล่าง [‡] [จำนวน(ร้อยละ)]				
	รวม (N=187)	เดื่องตา (N=158)	คัดจมูก (N=60)	รวม (N=176)	หายใจขัด (N=105)	แน่นหน้าอก (N=96)	หายใจวีด (N=68)	ไอ (N=96)
เป็น Atopic diseases /ระดับผู้ป่วยไม่ (N=94)								
ตัว (N=12)	10 (83.30)	9 (75.00)	3 (25.00)	9 (75.00)	5 (41.70)	7 (58.30)	4 (33.30)	6 (50.00)
ปานกลาง (N=51)	42 (82.40)	29 (56.90)	13 (25.50)	35 (68.60)	21 (42.00)	17 (33.30)	27 (52.90)	21 (42.00)
สูง (N=31)	28 (90.30)	19 (61.30)	12 (38.70)	22 (71.00)	20 (64.50)	17 (54.80)	14 (45.20)	17 (54.80)
เป็น Atopic diseases /ขนาดผู้ป่วยไม่ (N=94)								
> 9 ไมครอน (N=42)	35 (83.30)	27 (64.30)	12 (28.60)	31 (73.80)	21 (50.00)	20 (47.60)	16 (38.10)	21 (50.00)
≤ 9 ไมครอน (N=52)	45 (86.50)	30 (57.70)	16 (30.80)	35 (67.30)	25 (49.00)	21 (40.40)	29 (55.80)	23 (45.10)

หมายเหตุ [†]อาการส่วนบน คือ อาการทางเดินหายใจส่วนบน [‡]อาการส่วนล่าง คือ อาการทางเดินหายใจส่วนล่าง

4.3 ข้อมูลผลตรวจสมรรถภาพปอด

4.3.1 ผลการตรวจสมรรถภาพปอด

1. จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล

พนักงานที่ยินยอมเข้ารับการตรวจสมรรถภาพปอดจำนวน 228 คน มีผลการตรวจสมรรถภาพปอดปกติจำนวน 181 คน (คิดเป็นร้อยละ 79.38) ผลการตรวจสมรรถภาพปอดผิดปกติจำนวน 47 คน (คิดเป็นร้อยละ 20.62) เมื่อจำแนกตามประเภทของผลการตรวจสมรรถภาพปอดที่ผิดปกติ พบชนิดอุดกั้นจำนวน 10 คน (อัตราความซุกร้อยละ 4.38) พบชนิดหดรัดจำนวน 24 คน (อัตราความซุกร้อยละ 10.53) และพบรอยของหลอดลมขนาดเล็กจำนวน 13 คน (อัตราความซุกร้อยละ 5.71) (ดังตารางที่ 4.13)

ตารางที่ 4.13 แสดงผลการตรวจสมรรถภาพปอด

ผลการตรวจสมรรถภาพปอด (N=228)	คน (ร้อยละ)
ปกติ (ร้อยละ)	181 (79.38)
ผิดปกติ (ร้อยละ)	47 (20.62)
แบบอุดกั้น (ร้อยละ)	10 (4.38)
แบบหดรัด (ร้อยละ)	24 (10.53)
รอยหลอดลมขนาดเล็ก (ร้อยละ)	13 (5.71)

2. จำแนกตามระดับการสัมผัสฝุ่นใน

ผลการตรวจสมรรถภาพปอดที่ผิดปกติมีสัดส่วนมากที่สุดในกลุ่มที่สัมผัสฝุ่นไม่ในระดับต่ำ เมื่อคูณเฉพาะผลการตรวจสมรรถภาพปอดแบบอุดกั้น พบสัดส่วนของความผิดปกติมากที่สุดในพนักงานที่สัมผัสฝุ่นไม่ในระดับปานกลาง ส่วนความผิดปกติแบบหดรัด พบมากที่สุดในกลุ่มสัมผัสฝุ่นไม่ในระดับต่ำ และ รอยหลอดลมขนาดเล็กที่พบมากที่สุดในกลุ่มที่สัมผัสฝุ่นไม่จะต่ำ (ดังตารางที่ 4.14)

ตารางที่ 4.14 แสดงผลการตรวจสมรรถภาพปอดจำแนกตามระดับการสัมผัสฝุ่นไม้

ระดับ การสัมผัส ฝุ่นไม้	ปกติ (N=181)	ผลการตรวจสมรรถภาพปอด				
		ทั้งหมด		ผิดปกติ		
		หญิง (N=47)	ชาย (N=10)	หญิง (N=24)	ชาย (N=13)	
		[คน(ร้อยละ)]	[คน(ร้อยละ)]	[คน(ร้อยละ)]	[คน(ร้อยละ)]	[คน(ร้อยละ)]
ต่ำ (N=29)	19 (65.50)	10 (34.50)	0 (0.00)	5 (17.20)	5 (17.20)	
ปานกลาง (N=115)	96 (83.50)	19 (16.50)	7 (6.10)	9 (7.80)	3 (2.60)	
สูง (N=84)	66 (78.60)	18 (21.40)	3 (3.60)	10 (11.90)	5 (6.00)	

4.4 อาการที่อาจจะและน่าจะเป็นโรคหืด

ตามคู่มือแนวทางการวินิจฉัยโรคหืดจากการประกอบอาชีพโดยสมาคมอุรเวชร์แห่งประเทศไทยได้กำหนดเกณฑ์การวินิจฉัยโรคหืดจากการประกอบอาชีพ ได้ดังนี้

โรคหืดจากการประกอบอาชีพ ต้องประกอบด้วยองค์ประกอบ 4 อย่าง ดังต่อไปนี้ คือ

- มีการสัมผัสสารที่ก่อให้เกิดโรคหืด ในภาวะวิจัยนี้ คือ ฝุ่นไม้เมฆางพารา
- อาการเกิดหลังการสัมผัสสารที่เป็นสาเหตุของโรคหืดอย่างน้อย 2 สัปดาห์
- มีอาการไอ หรือ แน่นหน้าอก หรือ หายใจขัด หรือ หายใจเสียงหวีด เป็นขณะทำงาน และ วันหยุดพักผ่อนอาการดีขึ้น
- ผลการตรวจสมรรถภาพปอดเป็นแบบคุดกัน หรือ methacholine challenge test ให้ผลบวก

จากเกณฑ์การวินิจฉัยโรคหืดของสมาคมดังกล่าว ไม่สามารถนำมาใช้ได้ในการวิจัยทางระบบวิทยาในครั้งนี้ได้อย่างครบถ้วน ดังนั้น ในการวิจัยนี้ได้กำหนดลำดับขั้นตามหลักฐานประกอบในการวินิจฉัยโรคหืดจากการประกอบอาชีพเรียงตามน้ำหนักของหลักฐานน้อยไปมาก ได้ดังนี้

ระดับที่ 1: หลักฐานระดับน้อย (suggestive)

ระดับที่ 2: หลักฐานระดับปานกลาง (possible)

ระดับที่ 3: หลักฐานระดับสูง (probable)

ระดับที่ 4: หลักฐานระดับการวินิจฉัยยืนยัน (definite)

ระดับที่ 1: หลักฐานระดับน้อย (suggestive)

ได้กำหนดนิยามคำศัพท์ใหม่ของอาการจากเกณฑ์การวินิจฉัยข้างต้นมาเป็นอาการทางเดินหายใจส่วนล่าง คือ พนักงานต้องมีองค์ประกอบครบทั้ง 3 ข้อ คือ

1. มีการสัมผัสฝุ่นไม้ย่างพารา
2. มีอาการต่อไปนี้อย่างน้อย 1 อย่าง คือ มีอาการไอ แน่นหน้าอก หายใจลำบาก หรือ หายใจเสียงหวิดเป็นขณะทำงานและวันหยุดพักผ่อนอาการดีขึ้น
3. อาการในข้อ 2 เกิดขึ้นหลังจากสัมผัสฝุ่นไม้ย่างพาราเป็นเวลาอย่างน้อย 2 สัปดาห์

ระดับที่ 2: หลักฐานระดับปานกลาง (possible)

ได้กำหนดนิยามคำศัพท์ใหม่ของอาการจากเกณฑ์การวินิจฉัยข้างต้นมาเป็นอาการที่อาจเป็นโรคหืด (*Possible occupational asthma*) คือ

1. ต้องมีอาการทางเดินหายใจส่วนล่าง หรือ
2. มีผลการตรวจสมรรถภาพปอดแบบอุดกั้น

ระดับที่ 3: หลักฐานระดับสูง (probable)

ได้กำหนดนิยามคำศัพท์ใหม่ของอาการจากเกณฑ์การวินิจฉัยข้างต้นมาเป็นอาการที่น่าจะเป็นโรคหืด (*Probable occupational asthma*) คือ ต้องมีองค์ประกอบครบทั้งสองประการ คือ

1. ต้องมีอาการทางเดินหายใจส่วนล่าง และ
2. มีผลการตรวจสมรรถภาพปอดแบบอุดกั้น

ระดับที่ 4: หลักฐานระดับการวินิจฉัยยืนยัน (definite)

ได้กำหนดนิยามคำศัพท์ตามเกณฑ์การวินิจฉัยโรคหืดครบทั้ง 4 ข้อ คือ

1. มีการสัมผัสสารที่ก่อให้เกิดโรคหืด ในภาวะจี้นี้ คือ ฝุ่นไม้ย่างพารา
2. อาการเกิดหลังการสัมผัสสารที่เป็นสาเหตุของโรคหืด อย่างน้อย 2 สัปดาห์
3. มีอาการไอ หรือ แน่นหน้าอก หรือ หายใจลำบาก หรือ หายใจเสียงหวิด เป็นขณะทำงาน และ วันหยุดพักผ่อนอาการดีขึ้น
4. ผลการตรวจสมรรถภาพปอดเป็นแบบอุดกั้น หรือ methacholine challenge test ให้ผลบวก

ซึ่งในการวินิจฉัยนี้ไม่ได้มีการทดสอบ methacholine challenge test แต่อย่างใด อย่างไรก็ตามหากมีความประسังค์จะให้ได้การวินิจฉัยที่แน่ชัด ก็สามารถดำเนินการตรวจเพิ่มเติมในการวินิจฉัยต่อไปในอนาคตได้

อัตราความซุกของอาการที่อาจจะเป็นโรคหืดและน่าจะเป็นโรคหืด พบร้อยละ 64.20 และร้อยละ 2.51 (ดังตารางที่ 4.15)

4.4.1 จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล

อัตราความซุกของอาการที่อาจจะ และ น่าจะเป็นโรคหืด โดยแบ่งตามการสูบบุหรี่ พบร่วมกับอัตราความซุกในกลุ่มที่ไม่สูบบุหรี่สูงกว่าในกลุ่มที่สูบบุหรี่ (ดังตารางที่ 4.16)

อาการที่อาจจะเป็นโรคหืดแยกตามเพศ พบร่วมกับ พนักงานเพศหญิง ($N=179$) พบอาการที่อาจจะ เป็นโรคหืดร้อยละ 70.40 และพนักงานเพศชาย ($N=49$) พบอาการที่อาจจะเป็นโรคหืดร้อยละ 55.10 (ดังตารางที่ 4.16)

อาการที่น่าจะเป็นโรคหืดแยกตามเพศ พบร่วมกับ พนักงานเพศหญิง ($N=179$) น่าจะเป็นโรคหืดร้อยละ 3.90 และพนักงานเพศชาย ($N=49$) น่าจะเป็นโรคหืดร้อยละ 0 (ดังตารางที่ 4.16)

วิเคราะห์แยกเฉพาะเพศชายและเพศหญิง แล้วเปรียบเทียบอัตราความซุกของอาการที่อาจจะและน่าจะเป็นโรคหืด พบร่วมกับไม่มีความแตกต่างระหว่างกลุ่มนี้สถานะการสูบบุหรี่ที่ต่างกัน (ดังตารางที่ 4.17)

4.4.2 จำแนกตามระดับการสัมผัสฝุ่นไม้ และขนาดของฝุ่นไม้

อาการที่อาจจะและน่าจะเป็นโรคหืด พบร่วมกับ อาการไม่มีความแตกต่างระหว่างกลุ่มที่สัมผัสฝุ่นในระดับที่แตกต่างกัน หรือขนาดของฝุ่นไม้ที่ต่างกัน (ดังตารางที่ 4.18)

4.4.3 จำแนกตามปัจจัยด้านอาชีพ

อัตราความซุกของอาการที่อาจจะและน่าจะเป็นโรคหืดเมื่อแบ่งตามอาชีวงานที่แตกต่างกัน พบร่วมกับไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ (ดังตารางที่ 4.19)

4.4.4 จำแนกตามการสวม surgical mask

อัตราความซุกของอาการที่อาจจะและน่าจะเป็นโรคหืดระหว่างการสวม และ ไม่สวม surgical mask พบร่วมกับ อัตราความซุกในทั้งสองกลุ่มไม้แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ (ตารางที่ 4.20)

4.4.5 จำแนกตามการมีระบบระบายอากาศเฉพาะที่

อัตราความซุกของอาการที่อาจจะและน่าจะเป็นโรคหืดระหว่างพนักงานที่มีและไม่มีระบบระบายอากาศเฉพาะที่ พบร่วมกับอัตราความซุกของโรคทั้งสองกลุ่มใกล้เคียงกัน (ดังตารางที่ 4.20)

4.4.6 จำแนกตามปัจจัยด้านการเจ็บป่วย

อัตราความซุกของอาการที่อาจจะและน่าจะเป็นโรคที่ดีเดียบเทียบระหว่างพนักงานที่มีปัจจัยด้านการเจ็บป่วยและไม่มีปัจจัยด้านการเจ็บป่วย พ布ว่าอัตราความซุกไม่แตกต่างกัน (ดังตารางที่ 4.21)

4.4.7 จำแนกตามระดับการสัมผัสฝุ่นไม้ และขนาดของฝุ่นไม้แบ่งตามเป็น การ Atopic diseases

กลุ่มที่ไม่เป็น Atopic diseases อัตราความซุกของอาการที่อาจจะและน่าจะเป็นโรคที่ดีเดียบเทียบระหว่าง ระดับการสัมผัสฝุ่นไม้ที่แตกต่างกัน และ ขนาดของฝุ่นไม้ที่แตกต่างกัน พ布ว่า อัตราความซุกไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ (ดังตารางที่ 4.22)

วิเคราะห์เฉพาะกลุ่มที่เป็น Atopic diseases อัตราความซุกของอาการที่อาจจะและน่าจะเป็นโรคที่ดีเดียบเทียบระหว่าง ระดับการสัมผัสฝุ่นไม้ที่แตกต่างกัน และขนาดของฝุ่นไม้ที่แตกต่างกันพ布ว่า อัตราความซุกไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ (ดังตารางที่ 4.22)

ตารางที่ 4.15 แสดงอัตราความซุกของอาการที่อาจจะเป็นและน่าจะเป็นโรคที่ดี

อาการทางคลินิก	คน (ร้อยละ)
อาจจะเป็นโรคที่ดีจากการทำงาน (N=228)	
ใช่	179 (64.20)
ไม่ใช่	49 (35.80)
น่าจะเป็นโรคที่ดีจากการทำงาน (N=228)	
ใช่	7 (2.51)
ไม่ใช่	221 (96.93)

ตารางที่ 4.16 แสดงอาการที่อาจจะเป็น/น่าจะเป็นโรคหืดจำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล

ปัจจัย	อาจจะเป็นโรคหืด [จำนวน(ร้อยละ)]	น่าจะเป็นโรคหืด [จำนวน(ร้อยละ)]
	(N=153)	(N=7)
เพศ (N=228)		
ชาย (N=49)	27 (55.10)	0 (0.00)
หญิง (N=179)	126 (70.40)	7 (3.90)
ช่วงอายุ(N=228)		
≤ 29 ปี (N=47)	28 (59.60)	1 (2.10)
30 – 39 ปี (N=90)	64 (71.10)	3 (3.30)
≥ 40 ปี (N=91)	61 (67.00)	3 (3.30)
สูบบุหรี่ (N=228)		
ไม่ใช่ (N=190)	131 (68.90)	7 (3.70)
ใช่ (N=38)	22 (57.90)	0 (0.00)
เป็นผู้สูบบุหรี่มือสอง (N=228)		
ไม่ใช่ (N=131)	88 (67.20)	4 (3.10)
ใช่ (N=97)	65 (67.00)	3 (3.10)

**สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย**

ตารางที่ 4.17 แสดงอาการที่อาจจะเป็น/น่าจะเป็นโรคหืดจำแนกตามเพศและการสูบบุหรี่

ปัจจัย เพศ (N=228)	อาจจะเป็นโรคหืด [จำนวน(ร้อยละ)] (N=153)	น่าจะเป็นโรคหืด [จำนวน(ร้อยละ)] (N=7)
ชาย (N=49)		
ไม่สูบบุหรี่ (N=14)	7 (50.00)	0 (0.00)
สูบบุหรี่ (N=35)	20 (57.10)	0 (0.00)
ไม่เป็นผู้สูบบุหรี่เมื่อสอง (N=30)	20 (55.60)	0 (0.00)
เป็นผู้สูบบุหรี่เมื่อสอง (N=19)	11 (47.80)	0 (0.00)
หญิง (N=179)		
ไม่สูบบุหรี่ (N=179)	124 (70.50)	7 (4.00)
สูบบุหรี่ (N=3)	2 (66.70)	0 (0.00)
ไม่เป็นผู้สูบบุหรี่เมื่อสอง (N=101)	86 (66.20)	4 (3.10)
เป็นผู้สูบบุหรี่เมื่อสอง (N=78)	62 (68.90)	3 (3.30)

ตารางที่ 4.18 แสดงอาการที่อาจจะเป็น/น่าจะเป็นโรคหืดจำแนกตามการสัมผัสฝุ่นในอากาศ

ปัจจัย	อาจจะเป็นโรคหืด [จำนวน(ร้อยละ)] (N=153)	น่าจะเป็นโรคหืด [จำนวน(ร้อยละ)] (N=7)
ระดับฝุ่นในอากาศ (N=228)		
ต่ำ (N=29)	22 (75.90)	0 (0.00)
ปานกลาง (N=115)	73 (63.50)	4 (3.50)
สูง (N=84)	58 (69.00)	3 (3.60)
ขนาดของฝุ่นในอากาศ (N=228)		
> 9 ไมครอน (N=100)	70 (70.00)	3 (3.00)
≤ 9 ไมครอน (N=128)	83 (64.80)	4 (3.10)

ตารางที่ 4.19 แสดงอาการที่อาจจะ/น่าจะเป็นโรคหืดแยกตามปัจจัยด้านอายุ

ปัจจัย	อาจจะเป็นโรคหืด [จำนวน(ร้อยละ)] (N=153)	น่าจะเป็นโรคหืด [จำนวน(ร้อยละ)] (N=7)
อายุ (N=228)		
≤ 4 ปี (N=77)	54 (70.10)	3 (3.90)
5 – 9 ปี (N=97)	68 (70.10)	1 (1.00)
≥ 10 ปี (N=54)	31 (57.40)	3 (5.60)

ตารางที่ 4.20 แสดงอาการที่อาจจะเป็น/น่าจะเป็นโรคหืดแบ่งตามปัจจัยด้านความมั่นคงชีวอนามัย

ปัจจัย	อาจจะเป็นโรคหืด [จำนวน(ร้อยละ)] (N=153)	น่าจะเป็นโรคหืด [จำนวน(ร้อยละ)] (N=7)
ตระหนักรู้ในสิ่งคุกคามสุขภาพ (N=228)		
ใช่ (N=42)	124 (66.70)	4 (2.20)
ไม่ใช่ (N=186)	29 (69.00)	3 (7.10)
สวม surgical mask (N=228)		
ใช่ (N=42)	130 (67.40)	6 (3.10)
ไม่ใช่ (N=186)	23 (65.70)	1 (2.90)
รู้สึกไม่สบายเวลาสวม mask (N=228)		
ไม่ใช่ (N=35)	67 (63.80)	4 (3.80)
ใช่ (N=193)	86 (69.90)	3 (2.40)
มีระบบระบายอากาศเฉพาะที่ (N=228)		
มี (N=187)	126 (67.40)	6 (3.20)
ไม่มี (N=41)	27 (65.90)	1 (2.40)

ตารางที่ 4.21 แสดงอาการที่อาจจะ/น่าจะเป็นโรคหืดแบ่งตามปัจจัยด้านการเจ็บป่วย

ปัจจัย	อาจจะเป็นโรคหืด [จำนวน(ร้อยละ)] (N=153)	น่าจะเป็นโรคหืด [จำนวน(ร้อยละ)] (N=7)
มีโรคประจำตัวเป็นโรคหืด (N=228)		
ไม่มี (N=224)	149 (66.50)	6 (2.70)
มี (N=4)	4 (100)	1 (25.00)
มีโรคประจำตัวเป็นภูมิแพ้ (N=228)		
ไม่มี (N=221)	147 (66.50)	6 (2.70)
มี (N=7)	6 (85.70)	1 (14.30)
มีประวัติโรคหืดในครอบครัว (N=228)		
ไม่มี (N=207)	135 (65.20)	5 (2.40)
มี (N=21)	18 (85.70)	2 (9.50)
มีประวัติภูมิแพ้ในครอบครัว (N=228)		
ไม่มี (N=200)	130 (65.00)	6 (3.00)
มี (N=28)	23 (82.10)	1 (3.60)
Atopic diseases (N=228)		
ไม่มี (N=146)	94 (64.40)	2 (1.40)
มี (N=82)	59 (72.00)	5 (6.10)
แพ้อาหาร (N=228)		
ไม่มี (N=213)	144 (67.60)	7 (3.30)
มี (N=15)	9 (60.00)	0 (0.00)
แพ้นอนสัตว์ (N=228)		
ไม่มี (N=127)	127 (65.10)	5 (2.60)
มี (N=26)	26 (78.80)	2 (6.10)
แพ้โลหะ (N=228)		
ไม่มี (N=104)	104 (68.00)	5 (3.30)
มี (N=49)	49 (65.30)	2 (2.70)

ตารางที่ 4.22 แสดงอาการที่อาจจะ/น่าจะเป็นโรคหิดระหง่านกลุ่มที่เป็น Atopic diseases และแยกตามระดับการสัมผัสฝุ่นไม้

ปัจจัย (N=228)	อาจจะเป็นโรคหิด [จำนวน(ร้อยละ)]	น่าจะเป็นโรคหิด [จำนวน(ร้อยละ)]
	(N=153)	(N=7)
ไม่เป็น Atopic diseases (N=146)		
ระดับการสัมผัสฝุ่นไม้		
ต่ำ (N=20)	14 (70.00)	0 (0.00)
ปานกลาง (N=70)	42 (60.00)	1 (1.40)
สูง (N=56)	38 (67.90)	1 (1.80)
ขนาดของฝุ่นไม้ (N=146)		
> 9 ไมครอน (N=65)	41 (63.10)	1 (1.50)
≤ 9 ไมครอน (N=81)	53 (65.40)	1 (1.20)
เป็น Atopic diseases (N=82)		
ระดับการสัมผัสฝุ่นไม้		
ต่ำ (N=9)	8 (88.90)	0 (0.00)
ปานกลาง (N=45)	31 (68.90)	3 (6.70)
สูง (N=28)	20 (71.40)	2 (7.10)
ขนาดของฝุ่นไม้ (N=82)		
> 9 ไมครอน (N=35)	29 (82.90)	2 (5.70)
≤ 9 ไมครอน (N=47)	30 (63.80)	3 (6.40)

4.5 ความสัมพันธ์ระหว่างอาการทางเดินหายใจและผลการตรวจสมรรถภาพปอด

4.5.1 ความสัมพันธ์ระหว่างอาการทางเดินหายใจและผลการตรวจสมรรถภาพปอดที่ผิดปกติ

ในผู้ที่มีอาการทางเดินหายใจส่วนล่าง พบร่วมกับผลการตรวจสมรรถภาพปอดผิดปกติจำนวน 30 คน (คิดเป็นอัตราความซุกร้อยละ 13.20) ในผู้ที่มีอาการหายใจขัดพบว่ามีผลการตรวจสมรรถภาพปอดผิดปกติจำนวน 16 คน (คิดเป็นอัตราความซุกร้อยละ 7.00) ในผู้ที่มีอาการแน่นหน้าอก พบร่วมกับผลการตรวจสมรรถภาพปอดผิดปกติจำนวน 21 คน (คิดเป็นอัตราความซุกร้อยละ 9.22) ในผู้ที่มีอาการหายใจเสียงหวีดพบว่ามีผลการตรวจสมรรถภาพปอดผิดปกติจำนวน 11 คน (คิดเป็นอัตราความซุกร้อยละ 4.80) ในผู้ที่มีอาการไอและผลการตรวจสมรรถภาพปอดผิดปกติจำนวน 14 คน (คิดเป็นอัตราความซุกร้อยละ 6.10) (ดังตารางที่ 4.23)

ตาราง 4.23 แสดงอัตราความซุกอาการทางเดินหายใจและผลการตรวจสมรรถภาพปอด

อาการทางคลินิก	ผลการตรวจสมรรถภาพปอด	
	ผิดปกติ (N=47) [คน(ร้อยละ)]	ปกติ (N=181) [คน(ร้อยละ)]
อาการทางเดินหายใจส่วนล่าง (N=228)		
มี (N=150)	30 (13.20)	120 (52.60)
ไม่มี (N=78)	17 (7.50)	61 (26.70)
หายใจขัด (N=228)		
มี (N=89)	16 (7.00)	73 (32.00)
ไม่มี (N=139)	31 (13.60)	108 (47.40)
แน่นหน้าอก (N=228)		
มี (N=80)	21 (9.20)	59 (25.90)
ไม่มี (N=148)	26 (11.40)	122 (53.50)
หายใจเสียงหวีด (N=228)		
มี (N=57)	11 (4.80)	46 (20.20)
ไม่มี (N=171)	36 (15.80)	135 (59.20)
ไอ (N=228)		
มี (N=76)	14 (6.10)	62 (27.20)
ไม่มี (N=152)	33 (14.50)	119 (52.20)

กำหนดให้ผลการตรวจสมรรถภาพปอดผิดปกติเป็นการตรวจมาตรฐาน (gold standard) อาการทางเดินหายใจส่วนล่างมีความไว (sensitivity) ร้อยละ 63.83 ความจำเพาะ (specificity) ร้อยละ 33.71 Positive Predictive Value (PPV) ร้อยละ 20.00 Negative Predictive Value (NPV) ร้อยละ 78.21 (ดังตารางที่ 4.24)

ตาราง 4.24 แสดงความสัมพันธ์ของอาการทางเดินหายใจและ

ผลการตรวจสมรรถภาพปอด

อาการทางคลินิก	ความไว (ร้อยละ)	ความจำเพาะ (ร้อยละ)	PPV [*] (ร้อยละ)	NPV ^{**} (ร้อยละ)
อาการทางเดินหายใจส่วนล่าง	63.83	33.71	20.00	78.21
หายใจชัด	34.04	59.67	17.98	77.70
แน่นหน้าอก	44.68	67.40	26.25	82.43
หายใจเสียงหวีด	23.40	74.59	19.30	78.95
ไอ	29.79	65.75	18.42	78.29

หมายเหตุ

^{*}PPV ย่อมาจาก Positive Predictive Value

^{**}NPV ย่อมาจาก Negative Predictive Value

4.5.2 ความสัมพันธ์ระหว่างอาการทางเดินหายใจและผลการตรวจสมรรถภาพปอดผิดปกติแบบอุดกั้น

มีผู้ที่มีอาการที่น่าจะเป็นโรคหืดจากการทำงานจำนวน 7 คน (คิดเป็นอัตราความซูกร้อยละ 3.00) ในผู้ที่มีอาการหายใจชัด พบร่วมมีผลการตรวจสมรรถภาพปอดแบบอุดกั้นจำนวน 4 คน (คิดเป็นอัตราความซูกร้อยละ 1.70) ในผู้ที่มีอาการแน่นหน้าอก พบร่วมมีผลการตรวจสมรรถภาพปอดแบบอุดกั้นจำนวน 3 คน (คิดเป็นอัตราความซูกร้อยละ 1.30) ในผู้ที่มีอาการหายใจเสียงหวีด พบร่วมมีผลการตรวจสมรรถภาพปอดแบบอุดกั้นจำนวน 3 คน (คิดเป็นอัตราความซูกร้อยละ 1.30) ในผู้ที่มีอาการไอ พบร่วมมีผลการตรวจสมรรถภาพปอดแบบอุดกั้นจำนวน 2 คน (อัตราความซูกร้อยละ 0.90) (ดังตารางที่ 4.25)

ตารางที่ 4.25 แสดงอาการทางเดินหายใจและผลการตรวจสมรรถภาพปอดแบบอุดกั้น

อาการทางคลินิก	ผลการตรวจสมรรถภาพปอด	
	แบบอุดกั้น (N=10)	ไม่ใช่แบบอุดกั้น (N= 218)
	คน (ร้อยละ)	คน (ร้อยละ)
อาการทางเดินหายใจส่วนล่าง (N=228)		
มี (N=150)	7 (3.00)	143 (62.70)
ไม่มี (N=78)	3 (1.30)	75 (33.00)
หายใจขัด (N=228)		
มี (N=89)	4 (1.70)	125 (54.80)
ไม่มี (N=139)	6 (2.60)	93 (40.90)
แน่นหน้าอก (N=228)		
มี (N=80)	3 (1.30)	77 (33.80)
ไม่มี (N=148)	7 (3.00)	141 (61.90)
หายใจเสียงหวีด (N=228)		
มี (N=57)	3 (1.30)	54 (23.70)
ไม่มี (N=171)	7 (3.00)	164 (72.00)
ไอ (N=228)		
มี (N=76)	2 (0.90)	74 (32.40)
ไม่มี (N=152)	8 (3.50)	144 (63.20)

กำหนดให้ผลการตรวจน้ำหนักแบบอุดกั้นเป็นมาตรฐาน (Gold standard) อาการทางเดินหายใจส่วนล่างมีความไว (sensitivity) ร้อยละ 70.00 ความจำเพาะ (specificity) ร้อยละ 34.41 PPV ร้อยละ 4.67 และ NPV ร้อยละ 96.16 (ดังตารางที่ 4.26)

**ตารางที่ 4.26 แสดงอัตราความซูกของการทางเดินหายใจ
และผลการตรวจสมรรถภาพปอดแบบคุณดักกัน**

อาการทางคลินิก	ความไว (ร้อยละ)	ความจำเพาะ (ร้อยละ)	PPV* (ร้อยละ)	NPV** (ร้อยละ)
อาการทางเดินหายใจส่วนล่าง	70.00	34.41	4.67	96.16
หายใจชัก	40.00	61.01	4.50	95.69
แน่นหน้าอก	30.00	64.68	3.75	95.28
หายใจเสียงหวีด	30.00	75.23	5.27	95.91
ไอ	20.00	66.06	2.64	94.74

หมายเหตุ *PPV ย่อมาจาก Positive Predictive Value

**NPV ย่อมาจาก Negative Predictive Value

4.6 ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับอาการทางเดินหายใจที่ยังไม่ได้ปรับแก้ตัวกวน

4.6.1 อาการทางเดินหายใจส่วนบน

ปัจจัยส่วนบุคคลที่มีความสัมพันธ์โดยตรงกับการเกิดอาการทางเดินหายใจส่วนบน ได้แก่ การเป็นเพศหญิง [OR 2.41 (95%CI 2.03 – 2.88)] อายุอยู่ในช่วง 30 – 39 ปี [OR 1.76 (95%CI 1.54 – 1.98)] และอายุมากกว่าหรือเท่ากับ 40 ปี [OR 1.23 (95%CI 1.01 – 1.45)] (ดังตารางที่ 4.27)

ระดับการสัมผัสฝุ่นไม้ และ ขนาดของฝุ่นไม้ที่แตกต่างกันไม่มีความสัมพันธ์กับอาการทางเดินหายใจส่วนบน (ดังตารางที่ 4.28)

พนักงานที่ทำงานนานา 5 – 9 ปี จะมีความสัมพันธ์โดยตรงกับการเกิดอาการทางเดินหายใจส่วนบน [OR 1.70 (95%CI 1.51 – 1.89)] (ดังตารางที่ 4.29)

ปัจจัยด้านอาชีวอนามัยมีความสัมพันธ์โดยตรงกับการเกิดอาการทางเดินหายใจส่วนบน ได้แก่ ความรู้สึกไม่สบายเวลาสวมหน้ากากป้องกันฝุ่น [OR 1.50 (95%CI 1.32 – 1.71)] (ดังตารางที่ 4.30)

ปัจจัยด้านการเจ็บป่วยที่มีความสัมพันธ์โดยตรงกับการเกิดอาการทางเดินหายใจส่วนบน พบว่า ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์โดยตรง ได้แก่ การมีประวัติโรคหืดในครอบครัว [OR 6.94 (95%CI 1.66 – 61.56)] Atopic diseases [OR 4.17 (95%CI 3.39 – 5.14)] ประวัติแพ้ไข่น้ำสัตว์ OR 2.14 [(95%CI 1.46 – 3.15)] ประวัติแพ้โลหะ [OR 2.07 (95%CI 1.76 – 2.45)] (ดังตารางที่ 4.31)

4.6.2 อาการทางเดินหายใจส่วนล่าง

ปัจจัยส่วนบุคคลที่มีความสัมพันธ์โดยตรงอาการทางเดินหายใจล่าง คือ เป็นเพศหญิง [OR 1.75 (95%CI 1.48 – 2.09)] (ดังตารางที่ 4.27)

ระดับการสัมผัสฝุ่นไม้ ขนาดของฝุ่นไม้ ที่แตกต่างกันไม่มีความสัมพันธ์กับการเกิดอาการทางเดินหายใจส่วนล่าง (ดังตารางที่ 4.28)

ระยะเวลาการทำงานไม่มีความสัมพันธ์กับการเกิดอาการทางเดินหายใจส่วนล่าง (ดังตารางที่ 4.29)

ปัจจัยด้านอาชีวอนามัยที่มีความสัมพันธ์โดยตรงกับการเกิดอาการทางเดินหายใจส่วนล่าง คือ การรู้สึกไม่สบายเวลาส่วนหน้าหากป้องกันฝุ่น [OR 1.48 (95%CI 1.31 – 1.68)] (ดังตารางที่ 4.30)

ปัจจัยด้านการเจ็บป่วยที่มีความสัมพันธ์โดยตรงกับการเกิดอาการทางเดินหายใจส่วนล่าง ได้แก่ การมีประวัติโรคหืดในครอบครัว [OR 3.73 (95%CI 2.04 – 6.85)] การมีโรคภูมิแพ้ในครอบครัว [OR 1.59 (95%CI 1.20 – 2.11)] Atopic diseases [OR 1.61 (95%CI 1.40 – 1.86)] ประวัติแพ้ไข้ตับวัว [OR 2.16 (95%CI 1.53 – 3.07)] (ดังตารางที่ 4.31)

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 4.27 แสดงค่า Unadjusted Odds Ratio อาการทางเดินหายใจส่วนบนและส่วนล่างจำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล

ปัจจัย (N=279)	อาการส่วนบน [†] (N=187)			อาการส่วนล่าง [‡] (N=176)		
	คน(ร้อยละ)	OR	(95%CI)	คน(ร้อยละ)	OR	(95%CI)
เพศ						
ชาย (N=59)	30 (50.80)	1.00	(อ้างอิง)	31 (52.50)	1.00	(อ้างอิง)
หญิง (N=220)	157 (71.40)	2.41	(2.03 - 2.88)*	145 (65.90)	1.75	(1.48 - 2.09)*
อายุ						
≤ 29 ปี (N=63)	38 (60.30)	1.00	(อ้างอิง)	38 (60.30)	1.00	(อ้างอิง)
30 - 39 ปี (N=110)	80 (72.70)	1.76	(1.54 - 1.98)*	71 (64.50)	1.20	(0.99 - 1.41)
≥ 40 ปี (N=106)	69 (65.10)	1.23	(1.01 - 1.45)*	67 (63.20)	1.14	(0.93 - 1.35)
สูบบุหรี่						
ไม่ใช่ (N=233)	164 (70.40)	1.00	(อ้างอิง)	150 (64.40)	1.00	(อ้างอิง)
ใช่ (N=46)	23 (50.00)	0.43	(0.35 - 0.54)	26 (56.50)	0.72	(0.59 - 0.89)
สูบบุหรี่มือสอง						
ไม่ใช่ (N=166)	115 (69.30)	1.00	(อ้างอิง)	104 (62.70)	1.00	(อ้างอิง)
ใช่ (N=113)	72 (63.70)	0.78	(0.69 - 0.89)	72 (63.70)	1.05	(0.93 - 1.20)

หมายเหตุ [†] อาการส่วนบน คือ อาการทางเดินหายใจส่วนบน, [‡] อาการส่วนล่าง คือ อาการทางเดินหายใจส่วนล่าง

* p<0.05

ตารางที่ 4.28 แสดงค่า Unadjusted Odds Ratio ของการทางเดินหายใจส่วนบนและส่วนล่าง จำแนกตามระดับการสัมผัสฝุ่นไม้

ปัจจัย (N=279)	อาการส่วนบน [†] (N=187)			อาการส่วนล่าง [‡] (N=176)		
	คน(ร้อยละ)	OR	(95%CI)	คน(ร้อยละ)	OR	(95%CI)
ระดับการสัมผัสฝุ่นไม้						
ต่ำ (N=37)	24 (64.90)	1.00	(อ้างอิง)	24 (64.90)	1.00	(อ้างอิง)
ปานกลาง (N=147)	99 (67.30)	1.12	(0.48 – 2.52)	89 (60.50)	0.83	(0.36 – 1.86)
สูง (N=95)	64 (67.40)	1.12	(0.48 – 2.65)	63 (66.30)	1.07	(0.44 – 2.52)
ขนาดของฝุ่นไม้						
> 9 ไมครอน (N=117)	76 (65.00)	1.00	(อ้างอิง)	73 (62.40)	1.00	(อ้างอิง)
≤ 9 ไมครอน (N=162)	111 (68.50)	1.17	(0.69 – 2.00)	103 (63.60)	1.15	(0.69 – 1.94)

หมายเหตุ [†] อาการส่วนบน คือ อาการทางเดินหายใจส่วนบน, [‡] อาการส่วนล่าง คือ อาการทางเดินหายใจส่วนล่าง

ตารางที่ 4.29 แสดงค่า Unadjusted Odds Ratio ของอาการทางเดินหายใจส่วนบนและส่วนล่าง จำแนกตามปัจจัยด้านอาชีพ

ระยะเวลาทำงาน (N=279)	อาการส่วนบน [†] (N=187)			อาการส่วนล่าง [‡] (N=176)				
	คน	(ร้อยละ)	OR	(95%CI)	คน	(ร้อย ละ)	OR	(95%CI)
≤ 4 ปี (N=100)	63 (63.00)	1.00	(อ้างอิง)	64 (64.00)	1.00	(อ้างอิง)		
5 - 9 ปี (N=116)	83 (71.60)	1.70	(1.51 - 1.89)*	77 (66.40)	1.26	(1.08 - 1.44)		
≥ 10 ปี (N=63)	41 (65.10)	1.09	(0.89 - 1.29)	35 (55.60)	0.73	(0.54 - 0.92)		

หมายเหตุ [†] อาการส่วนบน คือ อาการทางเดินหายใจส่วนบน, [‡] อาการส่วนล่าง คือ อาการทางเดินหายใจส่วนล่าง

* p<0.05

ตารางที่ 4.30 แสดงค่า Unadjusted Odds Ratio ของอาการทางเดินหายใจส่วนบนและส่วนล่าง ปัจจัยด้านอาชีวอนามัย

ปัจจัย (N=279)	อาการส่วนบน [†] (N=187)			อาการส่วนล่าง [‡] (N=176)		
	คน (ร้อยละ)	OR	(95%CI)	คน (ร้อยละ)	OR	(95%CI)
ตระหนักรู้ในสิ่งคุกคาม						
ไม่ใช่ (N=47)	32 (68.10)	1.00	(อ้างอิง)	32 (68.10)	1.00	(อ้างอิง)
ใช่ (N=232)	155 (66.80)	0.95	(0.76 - 1.20)	144 (62.10)	0.77	(0.62 - 0.97)
สวม surgical mask						
ไม่ใช่ (N=41)	25 (61.00)	1.00	(อ้างอิง)	26 (63.40)	1.00	(อ้างอิง)
ใช่ (N=238)	162 (68.10)	1.37	(1.08 - 1.74)	150 (63.00)	0.99	(0.78 - 1.27)
รู้สึกไม่สบายเวลาสวม mask						
ไม่ใช่ (N=124)	77 (62.10)	1.00	(อ้างอิง)	72 (58.10)	1.00	(อ้างอิง)
ใช่ (N=155)	110 (71.00)	1.50	(1.32 - 1.71)*	104 (67.10)	1.48	(1.31 - 1.68)*
มีระบบระบายอากาศเฉพาะที่						
ใช่ (N=213)	147 (69.00)	1.00	(อ้างอิง)	136 (63.80)	1.00	(อ้างอิง)
ไม่ใช่ (N=66)	40 (60.60)	1.45	(0.82-2.57)	40 (60.60)	1.15	(0.65-2.02)

หมายเหตุ [†] อาการส่วนบน คือ อาการทางเดินหายใจส่วนบน, [‡] อาการส่วนล่าง คือ อาการทางเดินหายใจส่วนล่าง

* p<0.05

**สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย**

ตารางที่ 4.31 แสดงค่า Unadjusted Odds Ratio ของการส่วนบุนและส่วนล่าง จำแนกตามปัจจัยด้านการเจ็บป่วย

ปัจจัย (N=279)	อาการส่วนบุน [†] (N=187)			อาการส่วนล่าง [‡] (N=176)		
	คน (ร้อยละ)	OR (95%CI)	คน (ร้อยละ)	OR (95%CI)		
เป็นภูมิแพ้						
ไม่ใช่ (N=272)	180 (66.20)	1.00 (อ้างอิง)		170 (62.50)	1.00 (อ้างอิง)	
ใช่ (N=7)	7 (100)	N/A		6 (85.70)	3.60 (0.36 - 36.54)	
โรคหิดในครอบครัว						
ไม่ใช่ (N=252)	162 (64.30)	1.00 (อ้างอิง)		153 (60.70)	1.00 (อ้างอิง)	
ใช่ (N=27)	25 (92.60)	6.94 (1.66 - 61.56)*		23 (85.20)	3.73 (2.04 - 6.85)*	
ภูมิแพ้ในครอบครัว						
ไม่ใช่ (N=240)	160 (66.70)	1.00 (อ้างอิง)		148 (61.70)	1.00 (อ้างอิง)	
ใช่ (N=39)	27 (69.20)	1.13 (0.87 - 1.49)		28 (71.80)	1.59 (1.20 - 2.11)*	
เป็น Atopic diseases						
ไม่ใช่ (N=185)	107 (57.80)	1.00 (อ้างอิง)		110 (59.50)	1.00 (อ้างอิง)	
ใช่ (N=94)	80 (85.10)	4.17 (3.39 - 5.14)*		66 (70.20)	1.61 (1.40 - 1.86)*	
แพ้อาหาร						
ไม่ใช่ (N=259)	173 (66.80)	1.00 (อ้างอิง)		162 (62.50)	1.00 (อ้างอิง)	
ใช่ (N=20)	14 (70.00)	1.16 (0.71 - 1.92)		14 (70.00)	1.40 (0.86 - 2.31)	
แพ้น้ำสัตว์						
ไม่ใช่ (N=244)	159 (65.20)	1.00 (อ้างอิง)		149 (61.10)	1.00 (อ้างอิง)	
ใช่ (N=35)	28 (80.00)	2.14 (1.46 - 3.15)*		27 (77.10)	2.16 (1.53 - 3.07)*	
แพ้โลหะ						
ไม่ใช่ (N=187)	116 (62.00)	1.00 (อ้างอิง)		121 (64.70)	1.00 (อ้างอิง)	
ใช่ (N=92)	71 (77.20)	2.07 (1.76 - 2.45)*		55 (59.80)	0.82 (0.72 - 0.94)	

หมายเหตุ [†] อาการส่วนบุน คือ อาการทางเดินหายใจส่วนบน, [‡] อาการส่วนล่างคือ อาการทางเดินหายใจส่วนล่าง

* p<0.05, N/A หมายถึง Not Applicable

4.6.3 อาการที่อาจจะเป็นโรคหืด

ปัจจัยส่วนบุคคลที่มีความสัมพันธ์โดยตรงต่ออาการที่อาจจะเป็นโรคหืด คือ เป็นเพศหญิง [OR 1.94 (95%CI 0.96 – 3.88)] (ดังตารางที่ 4.32)

ระดับการสัมผัสฝุ่นไม้ ขนาดของฝุ่นไม้ และระยะเวลาการทำงานที่แตกต่างกันไม่มีความสัมพันธ์กับการเกิดอาการทางเดินหายใจส่วนล่าง (ดังตารางที่ 4.33 และ 4.34)

ปัจจัยด้านอาชีวอนามัยที่มีความสัมพันธ์ผกผันต่ออาการที่อาจจะเป็นโรคหืด ได้แก่ การมีระบบระบายอากาศเฉพาะที่มี [OR 0.05 (95%CI 0.02 – 0.10)] (ดังตารางที่ 4.35)

การเจ็บป่วยไม่มีความสัมพันธ์กับการเกิดอาการที่อาจจะเป็นโรคหืด (ดังตารางที่ 4.36)

4.6.4 อาการที่น่าจะเป็นโรคหืด

ไม่มีปัจจัยใดไม่ว่าจะเป็นปัจจัยส่วนบุคคล ระดับการสัมผัสฝุ่นไม้ที่แตกต่างกัน ขนาดของฝุ่นไม้ที่แตกต่างกัน ระยะเวลาการทำงาน ปัจจัยด้านอาชีวอนามัย และปัจจัยด้านการเจ็บป่วยที่จะไม่มีความสัมพันธ์กับอาการที่น่าจะเป็นโรคหืด (ดังตารางที่ 4.32 – 4.36)

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

**ตารางที่ 4.32 แสดงค่า Unadjusted Odds Ratio ของอาการที่อาจจะ/น่าจะเป็นโรคหืดตามปัจจัย
ส่วนบุคคล**

ปัจจัย (N=228)	อาจจะเป็นโรคหืด (N=153)		น่าจะเป็นโรคหืด (N=7)	
	คน (ร้อยละ)	OR (95%CI)	คน (ร้อยละ)	OR (95%CI)
เพศ				
ชาย (N=49)	27 (55.10)	1.00 (อ้างอิง)	0 (0.00)	1.00 (อ้างอิง)
หญิง (N=179)	126 (70.40)	1.94 (0.96-3.88)*	7 (3.90)	N/A
อายุ				
≤ 29 ปี (N=47)	28 (59.60)	1.00 (อ้างอิง)	1 (2.10)	1.00 (อ้างอิง)
30 - 39 ปี (N=90)	64 (71.10)	1.67 (0.74-3.72)	3 (3.30)	1.59 (0.12-85.04)
≥ 40 ปี (N=91)	61 (67.00)	1.38 (0.62-3.03)	3 (3.30)	1.57 (0.12-84.08)
สูบบุหรี่				
ไม่ใช่ (N=190)	131 (68.90)	1.00 (อ้างอิง)	7 (3.70)	1.00 (อ้างอิง)
ใช่ (N=38)	22 (57.90)	0.62 (0.29-1.36)	0 (0.00)	N/A
สูบบุหรี่มือสอง				
ไม่ใช่ (N=131)	88 (67.20)	1.00 (อ้างอิง)	4 (3.10)	1.00 (อ้างอิง)
ใช่ (N=97)	65 (67.00)	0.99 (0.55-1.80)	3 (3.10)	1.01 (0.14-6.14)

หมายเหตุ * p<0.05, N/A หมายถึง Not Applicable

**สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย**

**ตารางที่ 4.33 แสดงค่า Unadjusted Odds Ratio ของอาการอาเจะ/น้ำจะเป็นโรคหืด
ตามการสัมผัสฝุ่นไม้**

ปัจจัย (N=228)	อาจจะเป็นโรคหืด (N=153)		น่าจะเป็นโรคหืด (N=7)	
	คน (ร้อยละ)	OR (95%CI)	คน (ร้อยละ)	OR (95%CI)
ระดับการสัมผัสฝุ่นไม้				
ต่ำ (N=29)	22 (75.90)	1.00 (อ้างอิง)	0 (0.00)	1.00 (อ้างอิง)
ปานกลาง (N=115)	73 (63.50)	0.55 (0.18-1.49)	4 (3.50)	N/A
สูง (N=84)	58 (69.00)	0.71 (0.23-2.00)	3 (3.60)	N/A
ขนาดของฝุ่นไม้				
> 9 ไมครอน (N=100)	70 (70.00)	1.00 (อ้างอิง)	3 (3.00)	1.00 (อ้างอิง)
≤ 9 ไมครอน (N=128)	83 (64.80)	0.79 (0.43-1.44)	4 (3.10)	1.04 (0.17-7.29)

หมายถึง N/A หมายถึง Not Applicable

**ตารางที่ 4.34 แสดงค่า Unadjusted Odds Ratio ของอาการที่อาเจะ/น้ำจะเป็นโรคหืด
ตามปัจจัยด้านอาชีพ**

ปัจจัย (N=228)	อาจจะเป็นโรคหืด (N=153)		น่าจะเป็นโรคหืด (N=7)	
	คน (ร้อยละ)	OR (95%CI)	คน (ร้อยละ)	OR (95%CI)
ระยะเวลาทำงาน				
≤ 4 ปี (N=77)	54 (70.10)	1.00 (อ้างอิง)	3 (3.90)	1.00 (อ้างอิง)
5 - 9 ปี (N=97)	68 (70.10)	1.00 (0.50-2.02)	1 (1.00)	1.00 (0.51-1.97)
≥ 10 ปี (N=54)	31 (57.40)	0.57 (0.26-1.27)	3 (5.60)	1.42 (0.69-2.96)

ตารางที่ 4.35 แสดงค่า Unadjusted Odds Ratio ของอาการที่อาจจะ/น่าจะเป็นโรคหืดแบ่งตาม
ปัจจัยด้านอาชีวอนามัย

ปัจจัย (N=228)	อาจจะเป็นโรคหืด (N=153)			น่าจะเป็นโรคหืด (N=7)		
	คน (ร้อยละ)	OR	(95%CI)	คน (ร้อยละ)	OR	(95%CI)
ตระหนักรู้ในสิ่งคุกคาม						
ไม่ใช่ (N=42)						
ไม่ใช่ (N=42)	29 (69.00)	1.00	(อ้างอิง)	3 (7.10)	1.00	(อ้างอิง)
ใช่ (N=186)	124 (66.70)	09.0	(0.40-1.93)	4 (2.20)	0.28	(0.05-2.04)
สวม surgical mask						
ไม่ใช่ (N=42)						
ไม่ใช่ (N=42)	23 (65.70)	1.00	(อ้างอิง)	1 (2.90)	1.00	(อ้างอิง)
ใช่ (N=186)	130 (67.40)	1.08	(0.46-2.43)	6 (3.10)	1.09	(0.13-51.63)
รุ้สึกไม่สบายเวลาสวม mask						
ไม่ใช่ (N=35)						
ไม่ใช่ (N=35)	67 (63.80)	1.00	(อ้างอิง)	4 (3.80)	1.00	(อ้างอิง)
ใช่ (N=193)	86 (69.90)	1.32	(0.73-2.38)	3 (2.40)	0.63	(0.09-3.83)
มีระบบระบายอากาศเฉพาะที่						
ใช่ (N=187)						
ใช่ (N=187)	126 (67.40)	1.00	(อ้างอิง)	1 (2.40)	1.00	(อ้างอิง)
ไม่ใช่ (N=)	27 (65.90)	0.05	(0.02-0.10)*	6 (3.20)	1.32	(0.15-62.48)

หมายเหตุ * $p<0.05$

**สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย**

ตารางที่ 4.36 แสดงค่า Unadjusted Odds Ratio ของอาการที่อาจจะ/น่าจะเป็นโรคหืดแบ่งตาม การเจ็บป่วย

ปัจจัย (N=228)	อาจจะเป็นโรคหืด (N=153)		น่าจะเป็นโรคหืด (N=7)	
	คน (ร้อยละ)	OR (95%CI)	คน (ร้อยละ)	OR (95%CI)
เป็นโรคหืด				
ไม่ใช่ (N=224)	149 (66.50)	1.00 (อ้างอิง)	6 (2.70)	1.00 (อ้างอิง)
ใช่ (N=4)	4 (100)	1.30 (0.22-8.96)	1 (25.00)	12.11 (0.20-174.56)
เป็นภูมิแพ้				
ไม่ใช่ (N=221)	147 (66.50)	1.00 (อ้างอิง)	6 (2.70)	1.00 (อ้างอิง)
ใช่ (N=7)	6 (85.70)	3.02 (0.35-140.76)	1 (14.30)	5.97 (0.11-63.00)
โรคหืดในครอบครัว				
ไม่ใช่ (N=204)	135 (65.20)	1.00 (อ้างอิง)	5 (2.40)	1.00 (อ้างอิง)
ใช่ (N=21)	18 (85.70)	3.20 (0.89-27.93)	2 (9.50)	4.25 (0.38-27.93)
ภูมิแพ้ในครอบครัว				
ไม่ใช่ (N=207)	94 (65.00)	1.00 (อ้างอิง)	2 (3.00)	1.00 (อ้างอิง)
ใช่ (N=21)	59 (82.10)	2.45 (0.90-6.80)	5 (3.60)	1.20 (0.14-10.33)
เป็น Atopic diseases				
ไม่ใช่ (N=146)	94 (64.40)	1.00 (อ้างอิง)	2 (1.40)	1.00 (อ้างอิง)
ใช่ (N=82)	59 (72.00)	1.42 (0.76-2.69)	5 (6.10)	0.83 (0.45-1.50)
แพ้อาหาร				
ไม่ใช่ (N=213)	144 (67.60)	1.00 (อ้างอิง)	7 (3.30)	1.00 (อ้างอิง)
ใช่ (N=15)	9 (60.00)	0.72 (0.22-2.56)	0 (0.00)	0.00 (0.00-7.97)
แพ้นขนสัตว์				
ไม่ใช่ (N=127)	127 (65.10)	1.00 (อ้างอิง)	5 (2.60)	1.00 (อ้างอิง)
ใช่ (N=26)	26 (78.80)	2.00 (0.78-5.70)	2 (6.10)	2.45 (0.22-15.72)
แพ้โลหะ				
ไม่ใช่ (N=104)	104 (68.00)	1.00 (อ้างอิง)	5 (3.30)	1.00 (อ้างอิง)
ใช่ (N=49)	49 (65.30)	0.89 (0.48-1.67)	2 (2.70)	0.82 (0.08-5.13)

4.7 ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับผลการตรวจสมรรถภาพปอดที่ผิดปกติ

4.7.1 ผลการตรวจสมรรถภาพปอดที่ผิดปกติ

ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์โดยตรงกับผลการตรวจสมรรถภาพปอดที่ผิดปกติ ได้แก่ อายุอย่างน้อย 40 ปี [OR 2.54 (95%CI 2.11 – 2.97)] ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ผกผันกับผลการตรวจสมรรถภาพปอดที่ผิดปกติ ได้แก่ การเป็นผู้สูบบุหรี่มือสอง [OR 0.64 (95%CI 0.51 – 0.81)] (ดังตารางที่ 4.37)

ระดับการสัมผัสผู้สูบไม่ที่แตกต่างกัน และ ขนาดของผู้สูบไม่ที่แตกต่างกัน ไม่มีความสัมพันธ์กับผลการตรวจสมรรถภาพปอดที่ผิดปกติ (ดังตารางที่ 4.38)

ระยะเวลาการทำงานที่แตกต่างกัน ไม่มีความสัมพันธ์กับผลการตรวจสมรรถภาพปอดที่ผิดปกติ (ดังตารางที่ 4.39)

ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์โดยตรงกับผลการตรวจสมรรถภาพปอดที่ผิดปกติ ได้แก่ การไม่มีระบบระบายอากาศเฉพาะที่มี OR 2.79 (95%CI 1.22 – 6.18) (ดังตารางที่ 4.40)

ปัจจัยด้านการเจ็บป่วยไม่มีความสัมพันธ์กับผลการตรวจสมรรถภาพปอดที่ผิดปกติ (ดังตารางที่ 4.41)

4.7.2 ผลการตรวจสมรรถภาพปอดแบบอุดกั้น

ปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ อายุ และ สถานการณ์สูบบุหรี่ไม่มีความสัมพันธ์กับผลการตรวจสมรรถภาพปอดที่ผิดปกติแบบอุดกั้น (ดังตารางที่ 4.37)

ระดับการสัมผัสผู้สูบไม่ที่แตกต่างกัน และ ขนาดของผู้สูบไม่ที่แตกต่างกัน ไม่มีความสัมพันธ์กับผลการตรวจสมรรถภาพปอดที่ผิดปกติแบบอุดกั้น (ดังตารางที่ 4.38)

ระยะเวลาการทำงานที่แตกต่างกัน ไม่มีความสัมพันธ์กับผลการตรวจสมรรถภาพปอดที่ผิดปกติแบบอุดกั้น (ดังตารางที่ 4.39)

ปัจจัยด้านอาชีวอนามัยไม่มีความสัมพันธ์กับผลการตรวจสมรรถภาพปอดที่ผิดปกติแบบอุดกั้น (ดังตารางที่ 4.40)

ปัจจัยด้านการเจ็บป่วยไม่มีความสัมพันธ์กับผลการตรวจสมรรถภาพปอดที่ผิดปกติแบบอุดกั้น (ดังตารางที่ 4.41)

ตารางที่ 4.37 แสดงค่า Unadjusted Odds Ratio ของผลการตรวจสมรรถภาพปอดแบ่งตาม
ปัจจัยส่วนบุคคล

ปัจจัย (N=228)	ผลการตรวจสมรรถปอดผิดปกติ			ผลการตรวจ สมรรถภาพ ปอดผิดปกติ (N=47)		
	แบบอุดกั้น (N=10)	คน (ร้อยละ)	OR (95%CI)	คน (ร้อยละ)	OR (95%CI)	
เพศ						
ชาย (N=49)	0 (0.00)	1.00	(อ้างอิง)	10 (20.40)	1.00	(อ้างอิง)
หญิง (N=179)	10 (5.60)		N/A	37 (20.70)	1.02	(0.46-2.22)
อายุ						
≤ 29 ปี						
(N=47)	2 (4.30)	1.00	(อ้างอิง)	7 (14.90)	1.00	(อ้างอิง)
30 - 39 ปี						
(N=90)	3 (3.30)	0.78	(∞ - 2.48)	12 (13.30)	0.88	(0.36 - 1.40)
≥ 40 ปี						
(N=91)	5 (5.50)	1.31	(∞ - 2.75)	28 (30.80)	2.54	(2.11 - 2.97)*
สูบบุหรี่						
ไม่ใช่ (N=190)	10 (5.30)	1.00	(อ้างอิง)	37 (19.50)	1.00	(อ้างอิง)
ใช่ (N=38)	0 (0.00)		N/A	10 (26.30)	1.48	(0.66-3.31)
สูบบุหรี่มือสอง						
ไม่ใช่ (N=131)	6 (4.60)	1.00	(อ้างอิง)	31 (23.70)	1.00	(อ้างอิง)
ใช่ (N=97)	4 (4.10)	0.90	(0.25-3.27)	16 (16.50)	0.64	(0.33-1.25)

หมายเหตุ * p<0.05, N/A หมายถึง Not Applicable

ตารางที่ 4.38 แสดงค่า Unadjusted Odds Ratio ของผลการตรวจสมรรถภาพปอดแบ่งตามการสัมผัสฝุ่นไม้

ปัจจัย (N=228)	ผลการตรวจสมรรถภาพปอดผิดปกติ แบบอุดกั้น (N=10)			ผลการตรวจสมรรถภาพปอด ผิดปกติ (N=47)		
	คน (ร้อยละ)	OR	(95%CI)	คน (ร้อยละ)	OR	(95%CI)
ระดับการสัมผัส						
ฝุ่นไม้ ต่ำ [*] (N=29)	0	(0.00)	1.00 (ข้างขึ้น)	10	(34.50)	1.00 (ข้างขึ้น)
ปานกลาง (N=115)	7	(6.10)	N/A	19	(16.50)	0.38 (0.12-1.06)
สูง (N=84)	3	(3.60)	N/A	18	(21.40)	0.52 (0.19-1.48)
ขนาดของฝุ่นไม้						
> 9 ไมครอน (N=100)	5	(5.00)	1.00 (ข้างขึ้น)	23	(23.00)	1.00 (ข้างขึ้น)
≤ 9 ไมครอน (N=128)	5	(3.90)	0.77 (0.22-2.74)	24	(18.80)	0.77 (0.41-1.47)

หมายเหตุ N/A หมายถึง Not Applicable

ตารางที่ 4.39 แสดงค่า Unadjusted Odds Ratio ของผลการตรวจสมรรถภาพปอดแบ่งตามปัจจัยด้านอาชีพ

ปัจจัย (N=228)	ผลการตรวจสมรรถภาพปอดผิดปกติ แบบอุดกั้น (N=10)			ผลการตรวจสมรรถภาพปอด ผิดปกติ (N=47)		
	คน (ร้อยละ)	OR	(95%CI)	คน (ร้อยละ)	OR	(95%CI)
ระยะเวลาทำงาน						
≤ 5 ปี (N=77)	4 (5.20)	1.00 (ข้างขึ้น)		14 (18.20)	1.00 (ข้างขึ้น)	
5 - 9 ปี (N=97)	2 (2.10)	0.38 (0.03-2.78)		22 (22.70)	1.32 (0.59-3.03)	
≥ 10 ปี (N=54)	4 (7.40)	1.46 (0.26-8.20)		11 (20.40)	1.15 (0.43-3.02)	

**ตาราง 4.40 แสดงค่า Unadjusted Odds Ratio ของผลการตรวจสมรรถภาพปอด
แบ่งตามปัจจัยด้านอาชีวอนามัย**

ปัจจัย (N=228)	ผลการตรวจสมรรถภาพปอด ผิดปกติแบบอุดกั้น (N=10)			ผลการตรวจสมรรถภาพ ปอดผิดปกติ (N=47)		
	คน (ร้อยละ)	OR	(95%CI)	คน (ร้อยละ)	OR	(95%CI)
ตระหนักรู้ในสิ่งคุกคามสุขภาพ						
ใช่ (N=186)						
7 (3.80)	1.00	(อ้างอิง)	38 (20.40)	1.00	(อ้างอิง)	
ไม่ใช่ (N=42)	3 (7.10)	1.97	(0.31-9.07)	9 (21.40)	1.06	(0.41-2.52)
สวม surgical mask						
ใช่ (N=193)						
9 (4.70)	1.00	(อ้างอิง)	39 (20.20)	1.00	(อ้างอิง)	
ไม่ใช่ (N=35)	1 (2.90)	0.60	(0.01-4.60)	8 (22.90)	1.17	(0.42-2.91)
รู้สึกไม่สบาย						
เวลาสวม mask						
ไม่ใช่ (N=105)						
7 (6.70)	1.00	(อ้างอิง)	23 (21.90)	1.00	(อ้างอิง)	
ใช่ (N=123)	3 (2.40)	0.35	(0.06-1.59)	24 (19.50)	0.86	(0.43-1.73)
มีระบบระบายอากาศเฉพาะที่						
มี (N=187)						
8 (4.30)	1.00	(อ้างอิง)	32 (17.10)	1.00	(อ้างอิง)	
ไม่มี (N=41)	2 (4.90)	1.15	(0.11-6.06)	15 (36.60)	2.79	(1.22-6.18)*

หมายเหตุ * p<0.05

ตารางที่ 4.41 แสดงค่า Unadjusted Odds Ratio ของผลการตรวจสมรรถภาพปอดกับ
ปัจจัยด้านการเจ็บป่วย

ปัจจัย (N=228)	ผลการตรวจสมรรถภาพปอด			ผลการตรวจสมรรถภาพ		
	ผิดปกติแบบอุดกั้น (N=10)			ปอดผิดปกติ (N=47)		
	คน (ร้อยละ)	OR	(95%CI)	คน (ร้อยละ)	OR	(95%CI)
เป็นภูมิแพ้						
ไม่ใช่ (N=220)	9 (4.10)	1.00	(อ้างอิง)	45 (20.40)	1.00	(อ้างอิง)
ใช่ (N=8)	1 (14.30)	3.92	(0.43-36.13)	2 (28.60)	1.56	(0.30-8.33)
โรคหืดในครอบครัว						
ไม่ใช่ (N=207)	8 (3.90)	1.00	(อ้างอิง)	43 (2.080)	1.00	(อ้างอิง)
ใช่ (N=21)	2 (9.50)	2.62	(0.25-14.42)	4 (19.00)	0.90	(0.21-2.95)
ภูมิแพ้ในครอบครัว						
ไม่ใช่ (N=200)	9 (4.50)	1.00	(อ้างอิง)	42 (21.00)	1.00	(อ้างอิง)
ใช่ (N=28)	1 (3.60)	0.79	(0.02-6.08)	5 (17.90)	0.82	(0.23-2.38)
เป็น Atopic diseases						
ไม่ใช่ (N=146)	5 (3.40)	1.00	(อ้างอิง)	28 (19.20)	1.00	(อ้างอิง)
ใช่ (N=82)	5 (6.10)	1.84	(0.81-4.20)	19 (23.20)	1.28	(1.03 - 1.60)
แพ้อาหาร						
ไม่ใช่ (N=213)	10 (4.70)	1.00	(อ้างอิง)	44 (20.70)	1.00	(อ้างอิง)
ใช่ (N=15)	0 (0.00)	N/A		3 (20.00)	0.97	(0.41 - 2.33)
แพชันสตัว						
ไม่ใช่ (N=195)	8 (4.10)	1.00	(อ้างอิง)	42 (21.50)	1.00	(อ้างอิง)
ใช่ (N=33)	2 (6.10)	1.51	(0.42 - 5.54)	5 (15.20)	0.66	(0.40 - 1.12)
แพลหะ						
ไม่ใช่ (N=153)	8 (5.20)	1.00	(อ้างอิง)	36 (23.50)	1.00	(อ้างอิง)
ใช่ (N=75)	2 (2.70)	0.50	(0.15 - 1.78)	11 (14.70)	0.56	(0.27-1.17)

หมายเหตุ N/A หมายถึง Not Applicable

4.8 ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับอาการทางเดินหายใจหลังปรับแก้ตัวกรณแล้ว

จากปัจจัยเดี่ยงดังกล่าวข้างต้นได้นำมาวิเคราะห์แบบถดถอยเชิงพหุ (Multiple logistic regression) โดยปัจจัยที่สนใจวิเคราะห์ได้แก่ ระดับความเข้มข้นของผื่นไม้ ขนาดของผื่นไม้ การมีระบบประบายน้ำอากาศเฉพาะที่ และปัจจัยอื่น ๆ

ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์โดยตรงกับการเกิดอาการทางเดินหายใจส่วนบน คือ เป็นเพศหญิง [OR 2.03 (95%CI 1.10 – 3.78)] และ มีประวัติ Atopic diseases [OR 3.63 (95%CI 1.88 – 7.00)] (ดังตารางที่ 4.42 และ 4.43)

ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์โดยตรงกับการเกิดอาการทางเดินหายใจส่วนล่าง คือ การมีประวัติโรคทึดในครอบครัว [OR 3.95 (95%CI 1.32-11.86)] (ดังตารางที่ 4.42 และ 4.43)

ไม่มีปัจจัยใดที่มีความสัมพันธ์กับอาการที่อาจจะเป็นและน่าจะเป็นโรคทึด (ดังตารางที่ 4.42 และ 4.43)

เมื่อวิเคราะห์กลุ่มย่อยพิจารณาเฉพาะกลุ่มที่ไม่เป็น Atopic diseases

ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์โดยตรงกับการเกิดอาการทางเดินหายใจส่วนบน คือ เป็นเพศหญิง [OR 3.34 (95%CI 1.48 – 7.50)] ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ผกผันกับการเกิดอาการทางเดินหายใจส่วนบน คือ มีอายุตั้งแต่ 40 ปีขึ้นไป [OR 0.32 (95%CI 0.12 – 0.80)] และ การเป็นผู้สูบบุหรี่มือสอง [OR 0.50 (95%CI 0.26 – 0.97)] (ดังตารางที่ 4.44 และ 4.45)

ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์โดยตรงกับอาการทางเดินหายใจส่วนล่าง คือ เป็นเพศหญิง [OR 2.12 (95%CI 1.06 – 4.23)] ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์โดยตรงกับการเกิดอาการที่อาจจะเป็นโรคทึด คือ เป็นเพศหญิงมี [OR 3.23 (95%CI 1.46-7.14)] (ดังตารางที่ 4.44 และ 4.45)

ไม่มีปัจจัยใดที่มีความสัมพันธ์กับอาการที่อาจจะเป็น และน่าจะเป็นโรคทึด (ดังตารางที่ 4.44 และ 4.45)

เมื่อวิเคราะห์กลุ่มย่อย กลุ่มที่เป็น Atopic diseases

ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์โดยตรงกับอาการทางเดินหายใจส่วนบน คือ มีอายุอยู่ในช่วง 30 – 39 ปี [OR 7.89 (95%CI 1.42 – 43.71)] และ มีอายุตั้งแต่ 40 ปีขึ้นไป [OR 10.89 (95%CI 1.81 – 65.46)]

ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์โดยตรงกับอาการทางเดินหายใจส่วนล่าง คือ มีประวัติเป็นโรคทึดในครอบครัว [OR 9.69 (95%CI 1.21 – 77.59)]

ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์โดยตรงกับอาการที่อาจจะเป็นโรคทึด คือ การมีประวัติเป็นโรคทึดในครอบครัว [OR 9.69 (95%CI 1.21 – 77.59)] (ดังตารางที่ 4.46 และ 4.47)

ไม่มีปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับอาการที่น่าจะเป็นโรคทึด (ดังตารางที่ 4.46 และ 4.47)

ส่วนปริมาณผู้นั้น ขนาดของผู้นั้นไม่ และการมีระบบรายอากาศเฉพาะที่ ไม่มีความสัมพันธ์กับ
อาการทางเดินหายใจทั้งส่วน และส่วนล่าง อาการที่อาจจะແນื่องจากเป็นโรคหืดอย่างมีนัยสำคัญ
ทางสถิติ

สถาบันวิทยบริการ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 4.42 แสดงค่า Unadjusted Odds Ratio ของอาการทางเดินหายใจก่อนปัจจัยตัวแปร (N=279)

ตัวแปร	อาการทางเดินหายใจส่วนบน		อาการทางเดินหายใจส่วนล่าง		อาการที่อาจจะเป็นโรคหืด		อาการที่น่าจะเป็นโรคหืด	
	OR	95%CI	OR	95%CI	OR	95%CI	OR	95%CI
การสัมผัสฝุ่นในระดับสูง	1.12	(0.48 – 2.65)	1.07	(0.44 – 2.52)	0.71	(0.23 – 2.00)	N/A	
การสัมผัสฝุ่นในระดับปานกลาง	1.12	(0.48 – 2.52)	0.83	(0.36 – 1.86)	0.55	(0.18 – 1.49)	N/A	
การสัมผัสฝุ่นไม้ขناد ≤ 9 มิครอน	1.17	(0.69 – 2.00)	1.15	(0.69 – 1.94)	0.79	(0.43 – 1.44)	1.04	(0.17 – 7.29)
มีระบบประสาथยากรากเฉพาะที่	1.45	(0.82 – 2.57)	1.15	(0.65 – 2.02)	1.12	(0.63 – 1.99)	1.89	(0.22 – 15.94)
เป็นแพชญิ่ง	2.41	(2.03 – 2.88)	1.61	(1.40 – 1.86)	1.94	(0.96 – 3.88)	N/A	
เป็น Atopic diseases	4.17	(3.39 – 5.14)	3.73	(2.04 – 6.85)	1.42	(0.76 – 2.69)	0.83	(0.45 – 1.50)
มีประวัติโรคหืดในครอบครัว	N/A		3.60	(0.36 – 36.54)	1.30	(0.22 – 8.96)	12.11	(0.20 – 174.56)

*p<0.05, N/A หมายถึง Not Applicable

ตารางที่ 4.43 แสดงค่า Adjusted Odds Ratio ของอาการทางเดินหายใจเมื่อปรับแก้ตัวแปร (N=279)

ตัวแปร	อาการทางเดินหายใจส่วนบน		อาการทางเดินหายใจส่วนล่าง		อาการที่อาจจะเป็นโรคหืด		อาการที่น่าจะเป็นโรคหืด	
	OR	95%CI	OR	95%CI	OR	95%CI	OR	95%CI
การสัมผัสฝุ่นในระดับสูง	0.88	(0.36-2.17)	0.84	(0.31-2.27)	0.50	(0.14-1.77)	N/A	
การสัมผัสฝุ่นในระดับปานกลาง	0.83	(0.35-2.00)	0.63	(0.25-1.56)	0.41	(0.12-1.34)	N/A	
การสัมผัสฝุ่นไม้ขناد ≤ 9 มิครอน	1.31	(0.73-2.34)	1.16	(0.67-2.00)	0.94	(0.51-1.76)	0.50	(0.09-2.74)
มีระบบประสาथยากรากษาเฉพาะที่	1.60	(0.77-3.33)	1.57	(0.95-2.60)	1.46	(0.60-3.58)	0.58	(0.05-6.54)
เป็นแพชญิ่ง	2.03	(1.10-3.78)*	-	-	-	-	-	-
เป็น Atopic diseases	3.63	(1.88-7.00)*	-	-	-	-	-	-
มีประวัติโรคหืดในครอบครัว	-		3.95	(1.32-11.86)*	-	-	-	-

*p<0.05, N/A หมายถึง Not Applicable

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 4.44 แสดงค่า Unadjusted Odds Ratio ของอาการทางเดินหายใจในพนักงานที่ไม่เป็น Atopic diseases ก่อนปรับแก้ตัวแปร (N=185)

ตัวแปร	อาการทางเดินหายใจส่วนบน		อาการทางเดินหายใจส่วนล่าง		อาการที่อาจจะเป็นโรคหืด		อาการที่น่าจะเป็นโรคหืด	
	OR	95%CI	OR	95%CI	OR	95%CI	OR	95%CI
การสัมผัสฝุ่นในระดับสูง	0.51	(0.20-1.80)	0.81	(0.18-2.96)	0.51	(0.11-2.42)	N/A	
การสัมผัสฝุ่นในระดับปานกลาง	0.71	(0.21-2.12)	0.67	(0.21-1.80)	0.40	(0.08-1.50)	N/A	
การสัมผัสฝุ่นไม้ขناد ≤ 9 ไมครอน	1.24	(0.69-2.25)	1.27	(0.70-2.31)	1.19	(0.65-2.16)	0.68	(0.04-10.02)
มีระบบระบายอากาศเฉพาะที่	1.36	(0.69-2.66)	1.04	(0.53-2.05)	1.01	(0.51-2.00)	1.01	(0.99-1.04)
เป็นเพศหญิง	2.47	(1.24-4.94)**	2.12	(1.07-4.20)*	2.32	(1.17-4.63)*	1.01	(0.99-1.64)
อายุ ≥ 40 ปี	-	-	-	-	-	-	0.98	(0.96-1.07)
เป็นผู้สูบบุหรี่มือสอง	0.60	(0.33-1.09)*	1.26	(0.68-2.31)	1.24	(0.67-2.30)	-	-
มีประวัติโรคหืดในครอบครัว	2.66	(0.54-13.17)*	1.38	(0.34-5.72)	1.29	(0.31-5.33)	0.99	(0.97-1.00)

*p<0.05, **p<0.01, N/A หมายถึง Not Applicable

ตารางที่ 4.45 แสดงค่า Adjusted Odds Ratio ของอาการทางเดินหายใจในพนักงานที่ไม่เป็น Atopic diseases เมื่อปรับแก้ตัวแปรแล้ว (N=185)

ตัวแปร	อาการทางเดินหายใจส่วนบน		อาการทางเดินหายใจส่วนล่าง		อาการที่อาจจะเป็นโรคหืด		อาการที่น่าจะเป็นโรคหืด	
	OR	95%CI	OR	95%CI	OR	95%CI	OR	95%CI
การสัมผัสฝุ่นในระดับสูง	0.64	(0.19-2.16)	0.96	(0.29-3.17)	0.55	(0.12-2.50)	N/A	
การสัมผัสฝุ่นในระดับปานกลาง	0.83	(0.28-2.48)	0.67	(0.23-1.97)	0.41	(0.10-1.65)	N/A	
การสัมผัสฝุ่นไม้ขناد ≤ 9 ไมครอน	1.20	(0.60-2.36)	1.35	(0.70-2.62)	1.26	(0.59-2.69)	0.61	(0.04-10.03)
มีระบบระบายอากาศเฉพาะที่	1.50	(0.64-3.52)	0.98	(0.43-2.24)	1.28	(0.42-3.90)	N/A	
เป็นเพศหญิง	3.34	(1.48-7.50)**	2.12	(1.06-4.23)*	3.23	(1.46-7.14)*	-	
อายุ ≥ 40 ปี	0.32	(0.12-0.80)*	-	-	-	-	-	
เป็นผู้สูบบุหรี่มือสอง	0.50	(0.26-0.97)*	-	-	-	-	-	

*p<0.05, **p<0.01, N/A หมายถึง Not Applicable

ตารางที่ 4.46 แสดงค่า Unadjusted Odds Ratio ของอาการทางเดินหายใจในพนักงานที่เป็น Atopic diseases ก่อนปรับแก้ตัวแปร (N=94)

ตัวแปร	อาการทางเดินหายใจส่วนบน		อาการทางเดินหายใจส่วนล่าง		อาการที่อาจจะเป็นโรคหืด		อาการที่น่าจะเป็นโรคหืด	
	OR	95%CI	OR	95%CI	OR	95%CI	OR	95%CI
การสัมผัสฝุ่นในระดับสูง	2.01	(0.12-21.20)	0.34	(0.02-3.14)	0.24	(0.01-3.34)	N/A	
การสัมผัสฝุ่นในระดับปานกลาง	0.74	(0.02-7.86)	0.46	(0.14-2.56)	0.32	(0.00-4.13)	N/A	
การสัมผัสฝุ่นไม้ขناد ≤ 9 ไมครอน	1.29	(0.41-4.01)	0.73	(0.30-1.80)	0.73	(0.30-1.80)	1.23	(0.20-7.69)
มีระบบระบายน้ำอากาศเฉพาะที่	1.60	(0.44-5.77)	1.36	(0.48-3.88)	1.36	(0.48-3.88)	1.09	(0.12-10.29)
เพศหญิง	1.54	(0.38-6.37)	0.83	(0.24-2.88)	0.83	(0.24-2.88)	1.07	(1.01-1.13)
อายุอยู่ในช่วง 30 – 39 ปี	-		-		-		-	
อายุ ≥ 40 ปี	-		-		-		-	
มีประวัติโรคหืดในครอบครัว	0.82	(0.73-0.91)	9.37	(1.18-74.29)	9.37	(1.18-74.29)	3.04	(0.47-19.72)

*p<0.05, **p<0.01, N/A หมายถึง Not Applicable

ตารางที่ 4.47 แสดงค่า Adjusted Odds Ratio ของอาการทางเดินหายใจในพนักงานที่เป็น Atopic diseases เมื่อปรับแก้ตัวแปรแล้ว (N=94)

ตัวแปร	อาการทางเดินหายใจส่วนบน		อาการทางเดินหายใจส่วนล่าง		อาการที่อาจจะเป็นโรคหืด		อาการที่น่าจะเป็นโรคหืด	
	OR	95%CI	OR	95%CI	OR	95%CI	OR	95%CI
การสัมผัสฝุ่นในระดับสูง	2.04	(0.16-25.95)	0.47	(0.07-3.04)	0.28	(0.02-3.48)	N/A	
การสัมผัสฝุ่นในระดับปานกลาง	0.77	(0.08-6.98)	0.50	(0.09-2.87)	0.35	(0.03-4.26)	N/A	
การสัมผัสฝุ่นไม้ขناد ≤ 9 ไมครอน	1.77	(0.41-7.70)	0.82	(0.29-2.29)	0.40	(0.12-1.30)	1.33	(0.09-20.41)
มีระบบระบายอากาศเฉพาะที่	0.98	(0.16-6.00)	1.80	(0.49-6.56)	1.94	(0.42-8.99)	N/A	
อายุอยู่ในช่วง 30 – 39 ปี	7.89	(1.42-43.71)*	-	-	-	-	-	
อายุ ≥ 40 ปี	10.89	(1.81-65.46)**	-	-	-	-	-	
มีประวัติโรคหืดในครอบครัว			9.69	(1.21-77.59)	9.69	(1.21-77.59)		

*p<0.05, **p<0.01, N/A หมายถึง Not Applicable

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

5.1 สรุปผลการวิจัย

การขยายตัวของอุตสาหกรรมแปรรูปไม้ย่างพารา ทำให้พนักงานที่สัมผัสกับฝุ่นไม้ย่างพารามีโอกาสสัมผัสกับฝุ่นไม้ย่างพาราเพิ่มมากขึ้น การศึกษานี้เป็นการศึกษาแบบภาคตัดขวาง เพื่อศึกษาความชุกของอาการทางเดินหายใจ และ ผลการตรวจสมรรถภาพปอดในพนักงานที่ทำงานสัมผัสฝุ่นไม้ย่างพาราในระดับที่แตกต่างกัน และ หาปัจจัยที่มีผลต่ออาการดังกล่าว เก็บข้อมูลระหว่างเดือน พ.ค. 2549 ถึง เม.ย. 2550 โดยใช้แบบสัมภาษณ์ รวมทั้งมีการตรวจสมรรถภาพปอดในพนักงานที่ยอมเข้ารับการสัมภาษณ์จำนวน 279 คน สรุปผลได้ดังนี้ คือ

อัตราความชุกของอาการทางเดินหายใจส่วนบนพบร้อยละ 67.03 เมื่อวิเคราะห์แยกตามระดับของการสัมผัสฝุ่นไม้ที่แตกต่างกัน พบอัตราความชุกของ อาการทางเดินหายใจส่วนบนอยู่ในช่วงร้อยละ 64.90 – ร้อยละ 67.40 โดยอัตราความชุกดังกล่าว ไม่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

อัตราความชุกของอาการทางเดินหายใจส่วนล่างพบร้อยละ 67.03 เมื่อวิเคราะห์แยกตามระดับของการสัมผัสฝุ่นไม้ที่แตกต่างกัน พบอัตราความชุกของอาการทางเดินหายใจส่วนล่างอยู่ในช่วงร้อยละ 60.50 – ร้อยละ 66.30 โดยอัตราความชุกดังกล่าวไม่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

อัตราความชุกของผลการตรวจสมรรถภาพปอดที่ผิดปกติพบร้อยละ 20.62 เมื่อวิเคราะห์แยกตามระดับของการสัมผัสฝุ่นไม้ที่แตกต่างกัน พบอัตราความชุกของผลการตรวจสมรรถภาพปอดที่ผิดปกติอยู่ในช่วงร้อยละ 16.50 – ร้อยละ 34.50 โดยอัตราความชุกดังกล่าวไม่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

อัตราความชุกของผลการตรวจสมรรถภาพปอดที่ผิดปกติแบบอุดกั้นพบร้อยละ 4.38 เมื่อวิเคราะห์แยกตามระดับของการสัมผัสฝุ่นไม้ที่แตกต่างกัน พบอัตราความชุกของผลการตรวจสมรรถภาพปอดที่ผิดปกติแบบอุดกั้นอยู่ในช่วงร้อยละ 0.00 – ร้อยละ 3.60 โดยอัตราความชุกดังกล่าวไม่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์โดยตรงกับการเกิดอาการทางเดินหายใจส่วนบน คือ เป็นเพศหญิง [OR 2.03 (95%CI 1.10 – 3.78)] และเป็น Atopic diseases [OR 3.63 (95%CI 1.88 – 7.00)] ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์โดยตรงกับการเกิดอาการทางเดินหายใจส่วนล่าง คือ มีประวัติโรคหืดในครอบครัว [OR 3.95 (95%CI 1.32 - 11.86)]

เมื่อวิเคราะห์แยกเฉพาะพนักงานที่ไม่เป็น Atopic diseases พบร่วมกับปัจจัยที่มีความสัมพันธ์โดยตรงกับการเกิดอาการทางเดินหายใจส่วนบน คือ เป็นเพศหญิง [OR 3.34 (95%CI 1.48 – 7.50)] และ ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์เชิงผกผันกับการเกิดอาการทางเดินหายใจส่วนบน คือ อายุ 40 ปีขึ้นไป [OR 0.32 (95%CI 0.12 – 0.80)] และ เป็นผู้สูบบุหรี่มือสอง [OR 0.50 (95%CI 0.26 – 0.97)] ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์โดยตรงกับการเกิดอาการส่วนล่าง คือ เป็นเพศหญิง [OR 2.12 (95%CI 1.06 – 4.23)] และปัจจัยที่มีความสัมพันธ์โดยตรงกับการเกิดอาการที่อาจจะเป็นโรคหืด คือ เป็นเพศหญิง [OR 3.23 (95%CI 1.46 – 7.14)]

เมื่อวิเคราะห์แยกเฉพาะกลุ่มที่เป็น Atopic diseases พบร่วมกับปัจจัยที่มีความสัมพันธ์โดยตรงกับการเกิดอาการทางเดินหายใจส่วนบน คือ มีอายุอยู่ในช่วง 30 – 39 ปี [OR 7.89 (95%CI 1.42 – 43.71)] และมีอายุ 40 ปีขึ้นไป [OR 10.89 (95%CI 1.81 – 65.46)] ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์โดยตรงกับการเกิดอาการส่วนล่าง คือ มีประวัติโรคหืดในครอบครัว [OR 9.69 (95%CI 1.21 – 77.59)] และปัจจัยที่มีความสัมพันธ์โดยตรงกับการเกิดอาการที่อาจจะเป็นโรคหืด คือ มีประวัติเป็นโรคหืดในครอบครัว [OR 9.69 (95%CI 1.21 – 77.59)]

ความสัมพันธ์ระหว่างอาการทางเดินหายใจส่วนล่าง เมื่อกำหนดให้ผลการตรวจสมรรถภาพปอดแบบคุดกันเป็น Gold standard พบร่วมกับอาการทางเดินหายใจส่วนล่าง มีความไวร้อยละ 70.00 ความจำเพาะ 34.41 Positive Predictive Value (PPV) ร้อยละ 4.67 Negative Predictive Value (NPV) ร้อยละ 96.16

5.2 อภิปรายผลการวิจัย

1. ข้อมูลทั่วไปของพนักงานในภาพรวม

อัตราการเข้าร่วมวิจัยสูงโดยเฉพาะเพศหญิงมากถึง 2 ใน 3 ส่วนเพศชายตอบแรกเข้ามีประมาณ 1 ใน 3 ที่เป็นเช่นนี้อาจเนื่องมาจากภาวะเศรษฐกิจไม่ดี ทำให้กิจการโรงเลือยไม่แปรรูปลดการผลิตลง ทำให้พนักงานลาออกไปรับจ้างก็ติดๆ ซึ่งรายได้ดีกว่าการเลือยไม้ (65, 66) จึงทำให้จำนวนประชากรที่เข้าร่วมวิจัยลดลง นั่นแสดงว่า การที่ผู้เข้าร่วมวิจัยลาออกจากงานไปไม่น่าจะเกิดจาก healthy worker survivor effect กล่าวคือ พนักงานที่มีปัญหาสุขภาพ ก็จะลาออกจากงานไป ส่วนพนักงานที่แข็งแรงไม่มีปัญหาสุขภาพก็จะทำงานต่อไป(67) และ สาเหตุที่เพศหญิงมีอัตราการเข้าร่วมวิจัยมากกว่าเพศชาย ก็น่าจะมาจากการที่ในโรงงานนี้ มีพนักงานหญิงเป็นส่วนใหญ่ และ เพศหญิงนั้นมีความใส่ใจในการดูแลสุขภาพมากกว่าเพศชาย (68, 69)

พนักงานส่วนใหญ่ทำงานเต็มเวลา คือ 6 วันต่อสัปดาห์และ 8 ชั่วโมงต่อวัน และมีการทำงานนอกเวลา คือ ประมาณ 2 วันต่อสัปดาห์ และ 2 ชั่วโมงต่อวันตาม ปฏิมาณงานที่ทางโรงงานร้องขอ เหตุที่เป็นเช่นนี้เข้าใจได้ว่า การทำงานเพิ่มขึ้นก็ทำให้มีรายได้เพิ่มขึ้นนั่นเอง

2. ความซูกของอาการทางเดินหายใจของพนักงานที่สัมผัสฝุ่นไม้ในระดับต่าง ๆ

อัตราความซูกของอาการทางเดินหายใจใน 3 ระดับของการสัมผัสฝุ่นไม้ คือ ทั้งระดับต่ำ ปานกลาง และสูง ออยู่ที่ประมาณร้อยละ 80 มีสัดส่วนที่สูงใกล้เคียงกันทั้ง 3 กลุ่ม เหตุผล ที่น่าจะ อธิบายผลดังกล่าว คือ อาจเกิดจาก non-differential misclassification(67) ในกรณีจัดจำแนก ระดับการสัมผัสฝุ่นไม้เป็นต่ำ ปานกลาง และสูง เนื่องจากพนักงาน มีการใช้อุปกรณ์ป้องกันฝุ่นไม้ ขณะทำงาน (surgical mask) ซึ่งอาจจะสามารถป้องกันฝุ่นไม้ได้บ้าง และ มีการใช้ระบบระบาย อากาศเฉพาะที่ อย่างไรก็ตามแม้ว่าภายในโรงงานจะมีระบบระบายอากาศเฉพาะที่ ระดับฝุ่นไม้ก็ ยังอยู่ในระดับสูง อาจจะเป็นไปได้ว่าประสิทธิภาพของระบบระบายอากาศเฉพาะที่ ไม่สามารถ กำจัดฝุ่นออกจากบริเวณหน้างานได้หมด และจะมีการแบ่งแผนกตามระดับการสัมผัสแล้วก็ตาม แต่ ก็ทำให้ทุกแผนกรับสัมผัสฝุ่น ในระดับสูง ใกล้เคียงกัน (homogeneous exposure)

ผลการตรวจสอบภาพปอดจากพนักงานจำนวน 228 คนที่ยอมรับการตรวจพบ พนักงานที่มีผลการตรวจน้ำตาลปอดผิดปกติร้อยละ 20.62 แต่มีเพียงร้อยละ 4.38 ที่มีผลการ ตรวจสมรรถภาพปอดผิดปกติแบบอุดกั้น โดยในการวิจัยครั้งนี้เน้นผลการตรวจน้ำตาลปอด แบบอุดกั้น ซึ่งใช้ประกอบในการวินิจฉัยโรคหืดจากการสัมผัสฝุ่นไม้ย่างพารา ตามเกณฑ์การ วินิจฉัยโรคหืดจากการทำงานของสมาคมอุรเวชร์แห่งประเทศไทย (70) ส่วนความผิดปกติจาก ตรวจสมรรถภาพปอดอย่างอื่น มีได้nam มาใช้ประกอบตามเกณฑ์แต่ก็ได้นำเสนอไว้ในที่นี้ด้วย โดย พบว่าร้อยละ 10.53 ที่มีผลตรวจน้ำตาลปอดแบบหดวัด และ ร้อยละ 5.71 ที่มีผลการตรวจ สมรรถภาพปอดแบบโรคหลอดลมขนาดเล็ก เนื่องจากผลการตรวจน้ำตาลปอดแบบหดวัดอาจ เกิดจากสาเหตุภายนอกปอด (เช่น ภาวะอ้วน มี effusion ในปอด) ซึ่งอาจจะทำให้ทราบว่าเป็นโรค ได้ชัดเจนจากการตรวจปอด เอ็กซเรย์ปอด และการตรวจ total lung capacity เพื่อให้ทราบการ วินิจฉัยที่แน่นอน รวมทั้งผลการตรวจน้ำตาลปอดที่ผิดปกติ แบบโรคหลอดลมขนาดเล็กของ ก็ยังต้องมีการตรวจเพิ่มเติม ทั้งการตรวจปอด เอ็กซเรย์ปอด และ การตรวจโดยแพทย์ ผู้เชี่ยวชาญโรคทางออก จึงจะทำให้ทราบการวินิจฉัยที่แน่ชัด(20)

อาการทางเดินหายใจส่วนบนมีอัตราความซูกร้อยละ 67.03 และ อาการทางเดินหายใจ ส่วนล่างมีอัตราความซูกร้อยละ 63.09 จะเห็นได้ว่า อาการทางเดินหายใจส่วนบน จะมีอัตราความ ซูกมากกว่าอัตราความซูกของอาการทางเดินหายใจส่วนล่าง อาจเนื่องมาจากฝุ่นไม้ย่างพาราเป็น ฝุ่นไม้ที่มีขนาดใหญ่ และ ในโรงงานก็มีการฟุ้งกระจายของฝุ่นไม้ในระดับสูงก็ย่อมมีโอกาสที่จะทำ ให้เกิดอาการระคายเคือง ตา คัดจมูก และน้ำมูกไหลได้

เมื่อเปรียบเทียบอัตราความซูกของอาการที่น่าจะเป็นโรคหืดในการศึกษานี้ (ร้อยละ 2.51) พบว่าต่ำกว่าในการศึกษาของคหราธ ดีปวีชา และคณะในปี พ.ศ. 2546 (อัตราความซูกของโรคหืด จากการสัมผัสฝุ่นไม้ย่างคุลิปต์ในจังหวัดสระบุรีร้อยละ 10.5) (22) ต่ำกว่าการศึกษาใน

ประเทศไทยในปัจจุบันที่สัมผัสผู้ไม่มีระดับ (พบร้อยละ 4.1) (8) ต่ำกว่าการศึกษาในทวีปยุโรป ได้แก่ ประเทศไทยในปี ค.ศ. 1987 (23) ประเทศไทยในปี ค.ศ. 1999 (24) และประเทศไทยในปี ค.ศ. 1992 – 2001 (25) (พบอัตราความชุกของโรคหืดจากการสัมผัสผู้ไม่มีบีช และอัตรา 9.7) และต่ำกว่าอัตราความชุกของโรคหืดที่ศึกษาในทวีปอเมริกาเหนือและนิวซีแลนด์ ได้แก่ ในประเทศไทยในปี ค.ศ. 1993 (5) อเมริกาเหนือในปี ค.ศ. 2001 (26) และนิวซีแลนด์ในปี ค.ศ. 2003 (6) (พบอัตราความชุกของโรคหืดจากการสัมผัสผู้ไม่มีสน และสปป.ลาว ร้อยละ 3.2 – 7.4) เมื่อเปรียบเทียบอัตราความชุกของผลการตรวจสมรรถภาพปอดผิดปกติ (ร้อยละ 20.62) พบร่วมกับการศึกษาในพนักงานที่สัมผัสผู้ไม่มีเนื้อค่อนในอินเดียในปี ค.ศ. 1988 (พบร้อยละ 29.4) (27)

จะเห็นได้ว่าอัตราความชุกของอาการที่น่าจะเป็นโรคหืด เมื่อเปรียบเทียบกับการศึกษาเกี่ยวกับโรคหืดจากการสัมผัสผู้ไม่มีบีช ได้แก่ ไม่มีบีช อัค สน สปป.ลาว ไม่มีระดับ พบว่าต่ำกว่าการศึกษาอื่น ๆ ที่ผ่านมา ที่เป็นเช่นนี้อาจเกิดจากหลายสาเหตุ เช่น ชนิดของผู้ไม่มีความเข้มข้น และระยะเวลาการสัมผัสผู้ไม่มีที่แตกต่างกัน เกณฑ์การวินิจฉัยโรคหืดมีความแตกต่างกัน แต่ถึงอย่างไรก็ตามระดับของผู้ไม่มียังพาราที่พบในการศึกษาของนูชาร์ย์ แซ่จิว่าก่อนหน้านี้พบว่าอยู่ในระดับสูง และ ผู้ไม่มียังพาราที่วัดได้ ถือว่าเป็นผู้ที่มีขนาดใหญ่ซึ่งมักมีผลต่อทางเดินหายใจส่วนบนมากกว่าทางเดินหายใจส่วนล่าง (71) อาจจะเป็นไปได้ว่าการที่อัตราความชุกของอาการทางเดินหายใจส่วนล่าง และอาการที่อาจจะเป็นโรคหืดจากการสัมผัสผู้ไม่มีพบร้อยละต่ำ เนื่องจากผู้ไม่มียังพารามีขนาดใหญ่ทำให้โอกาสที่ผู้ไม่มียังพาระดับสูงไปในถุงลมปอด และก่อให้เกิดการอักเสบ การระคายเคืองจนเป็นเหตุให้เกิดโรคหืดเป็นไปได้น้อยกว่าผู้ไม่มีชนิดอื่นที่มีขนาดเล็กจากการศึกษาก่อนหน้า นอกจากนี้การศึกษาเกี่ยวกับพนักงานที่ทำงานสัมผัสกับผู้ไม่มีสนสด พบร้อยละความชุกของอาการมากกว่าพนักงานที่ทำงานสัมผัสกับไม่มีสนที่ผ่านการอบ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะมีสารจำพวก endotoxin จากแบคทีเรียอาศัยบริเวณเปลือกไม้ (72-74) ดังนั้น ในกรณีของไม่มียังพาราเอง ก็อาจต้องพิจารณาถึงสาเหตุจาก endotoxin นอกจากเรื่องความเข้มข้นของการสัมผัสและขนาดของผู้ไม่มียังพารา

3. ผลการตรวจสมรรถภาพปอดของพนักงานที่สัมผัสผู้ไม่มีในระดับต่าง ๆ

อัตราความชุกของผลการตรวจสมรรถภาพปอดที่ผิดปกติในทั้ง 3 ระดับของ การสัมผัสผู้ไม่มีแต่ก่อต่างกัน อัตราความชุกของอาการอาจจะเป็นโรคหืดจากการทำงาน และ อัตราความชุกของอาการที่น่าจะเป็นโรคหืดจากการทำงาน ก็ไม่แตกต่างกัน อาจจะเนื่องมาจากระดับการสัมผัสผู้ไม่มี มีปริมาณใกล้เคียงกัน ดังเหตุผลที่อธิบายไปแล้วนั้น

4. ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลและปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมในการทำงานกับอาการทางเดินหายใจ และ ผลการตรวจสมรรถภาพปอดในพนักงานที่สัมผัสผู้ไม่มี

อัตราความซูกของอาการทางเดินหายใจส่วนบน และ ส่วนล่างไม่มีความแตกต่างกันระหว่างกลุ่มที่สัมผัสฝุ่นไม้ต่างระดับกัน อาจจะเป็นไปได้ว่าทั้งโรงงานมีการสัมผัสฝุ่นในระดับสูงทั้งโรงงาน ดังอย่างไรไปแล้วก่อนแล้วนั้น

การไม่พบความแตกต่างของอัตราความซูกของอาการทางเดินหายใจส่วนบนและส่วนล่างระหว่างกลุ่มที่มีและไม่มีระบบระบายอากาศเฉพาะที่อาจมาจาก การที่โรงงานมีระดับฝุ่นสูงใกล้เคียงกัน

การไม่พบความแตกต่างของอัตราความซูกของอาการทางเดินหายใจส่วนบนและส่วนล่างระหว่างกลุ่มที่สูมและไม่สูม surgical mask อาจจะเกิดจาก surgical mask ไม่มีประสิทธิภาพในการป้องกันฝุ่นขนาดเล็กกว่า 9 ไมครอนได้ (75)

การที่อัตราความซูกของอาการทางเดินหายใจส่วนบน และ ส่วนล่างมีสัดส่วนในกลุ่มที่ไม่สูบบุหรี่มากกว่ากลุ่มที่สูบบุหรี่ อาการที่อาจจะและน่าจะเป็นโรคที่มีสัดส่วนในกลุ่มที่ไม่สูบบุหรี่มากกว่ากลุ่มที่สูบบุหรี่ และอัตราความซูกของอาการทางเดินหายใจส่วนบนและส่วนล่างมีสัดส่วนในกลุ่มที่เป็นเพศหญิงมากกว่า เพศชาย อาการที่อาจจะและน่าจะเป็นโรคที่มีสัดส่วนในกลุ่ม เพศหญิงมากกว่า เพศชาย แต่เมื่อทำการวิเคราะห์แยกย่อย (stratified analysis) ในแต่ละเพศ เพื่อกำจัดอิทธิพลเรื่อง เพศ เปรียบเทียบระหว่างกลุ่มที่สูบบุหรี่ และไม่สูบบุหรี่ (ทั้งที่เป็นผู้สูบบุหรี่เองและเป็นผู้สูบบุหรี่มือสอง) พบร่วมกันไม่แตกต่างกัน ดังนั้น อาจจะเป็นไปได้ว่าอาจจะมีปัจจัยภายนอกอย่างอื่นที่เป็นตัวแปร (confounder) ที่ยังไม่ได้ทำการควบคุมในการศึกษานี้ จึงทำให้ปรากฏผลการศึกษาดังกล่าวข้างต้น

5. ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล และ ปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมในการทำงาน กับอาการทางเดินหายใจ และ ผลการตรวจสมรรถภาพปอดในพนักงาน เมื่อมีการปรับแก้ตัวแปร โดยใช้แบบจำลองเชิงพหุ

ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์โดยตรงกับการเกิดอาการทางเดินหายใจส่วนบน คือ พนักงานที่มี atopic diseases [OR 3.63 (95%CI 1.88 – 7.00)] และ เป็นเพศหญิง [OR 2.03 (95%CI 1.10 – 3.78)] อธิบายแบบจำลองนี้ได้ว่า พนักงานที่เป็น atopic diseases เองก็มีโอกาสที่พนักงาน จะเป็นโรคที่ได้อยู่แล้ว (76) ฝุ่นไม้เป็นเพียงตัวกระตุนให้อาการกำเริบ เท่านั้น ส่วนการที่เพศชายพบว่ามีอาการทางเดินหายใจส่วนบนน้อยกว่าเพศหญิงนั้น เป็นไปได้ว่าเพศหญิงมีความใส่ใจในสุขภาพมากกว่าเพศชาย(68, 69) ทำให้มีการตอบค้ำค้ำน ในเชิงบวก มากกว่าทำให้ OR มากกว่า 1 ดังผลที่ปรากฏ

ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์โดยตรงกับการเกิดอาการทางเดินหายใจส่วนล่าง คือ การมีประวัติเป็นโรคที่ดีของสมาชิกในครอบครัว [OR 3.95 (95%CI 1.32 – 11.86)] ซึ่งอาจอย่างไรได้ว่า

พนักงานที่มีสماชิกในครอบครัวเป็นโรคหืด ตัวพนักงานเองก็มีโอกาสที่จะแสดงอาการของ โรคหืด ได้มากกว่าประชากรทั่วไป

ส่วนผลการตรวจสมรรถภาพปอดที่ผิดปกติ ไม่พบว่ามีปัจจัยใดมีความสัมพันธ์กับความผิดปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ อาจเป็นเพราะผลการตรวจสมรรถภาพปอดที่ผิดปกตินี้ ประกอบไปด้วยความผิดปกติ 3 ชนิด คือ แบบอุดกั้น แบบหดรัด และโรคหลอดลมขนาดเล็ก ซึ่งความผิดปกติที่กล่าวมาแต่ละแบบนั้น อาจมีปัจจัยเสี่ยงที่แตกต่างกัน เกิดได้จากหลายสาเหตุที่ต่างกัน (20) เมื่อนำความผิดปกติหลายอย่างมารวมกันก็ทำให้ผล ที่ได้ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

6. ความสัมพันธ์ระหว่างอาการทางเดินหายใจและผลการตรวจสมรรถภาพปอดที่ผิดปกติ เมื่อพิจารณาอาการทางเดินหายใจส่วนล่าง กับ ผลการตรวจสมรรถภาพปอดที่ผิดปกติ แบบอุดกั้นโดยให้ผลการตรวจสมรรถภาพปอดเป็น gold standard พบร่วมกับความไว (sensitivity) ของการถ่านถึงอาการทางเดินหายใจส่วนล่างร้อยละ 70 อธิบายได้ว่า หากสัมภาษณ์ผู้ที่มีผลตรวจ สมรรถภาพปอดที่ผิดปกติแบบอุดกั้นจำนวน 100 คน จะมีผู้ตอบว่ามีอาการทางเดินหายใจส่วนล่างจำนวน 70 คน พบร่วมความจำเพาะ (specificity) ร้อยละ 34 อธิบายได้ว่า หากสัมภาษณ์ผู้ที่ไม่มีผลการตรวจสมรรถภาพปอดผิดปกติแบบอุดกั้นจำนวน 100 คน จะมีผู้ตอบว่าไม่มีอาการทางเดินหายใจส่วนล่างจำนวน 34 คน พบร่วม Positive Predictive Value (PPV) ร้อยละ 4.67 กล่าวคือ หากสอบถามผู้ที่มีอาการทางเดินหายใจส่วนล่างจำนวน 100 คน จะพบว่า มีผู้ที่มีผลการตรวจสมรรถภาพปอดผิดปกติแบบอุดกั้นจำนวน 5 คน พบร่วม Negative Predictive Value (NPV) ร้อยละ 96.16 อธิบายได้ว่าหากสอบถามผู้ที่ไม่มีอาการทางเดินหายใจส่วนล่างจำนวน 100 คน จะพบผู้ที่ไม่มีอาการทางเดินหายใจผิดปกติแบบอุดกั้น จำนวน 96 คน จากทั้งความไว ความจำเพาะ ดังนั้น ไม่ว่าพนักงานที่สัมผัสกับฝุ่นไม้ย่างพาราจะมีอาการทางเดินหายใจส่วนล่าง คือ มีอาการไอ หรือ แน่นหน้าอก หรือ หายใจลำบาก หรือ หายใจเสียงหวิดหรือไม่ก็ควรส่งตรวจสมรรถภาพปอดเพิ่มเติม ซักประวัติ และ ตรวจร่างกายโดยแพทย์ เนื่องจากความไว ของอาการทางเดินหายใจส่วนล่างน้อย (ร้อยละ 70) และ ความจำเพาะต่ำ (ร้อยละ 34)

5.3 ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะเชิงวิชาการ

การศึกษาวิจัยเกี่ยวกับผลกระทบสุขภาพของฝุ่นไม้ในอนาคต ควรทำดังนี้

- 1) ทำวิจัยย่อยต่อเนื่อง (Sub-study) โดยการทำ methacholine challenge test หรือ specific challenge test หรือ serial peak flow meter (PEF) เพื่อจะทดสอบหรือยืนยันประสิทธิภาพการวิจัยนี้ การค้นหาและวินิจฉัยโรคหืดเหตุอาชีพ ของแบบสัมภาษณ์ที่ใช้ในการศึกษาระดับนี้

- 2) ทำการตรวจวัดปริมาณสิ่งปนเปื้อนฝุ่นไม้ เช่น เชื้อรา แบคทีเรีย หรือ endotoxin นอกเหนือจากการวัดปริมาณฝุ่นไม้ในบรรยากาศ ซึ่งปริมาณสิ่งปนเปื้อนดังกล่าวอาจมีความสัมพันธ์กับการเกิดโรคหิด หรือ อาการทางเดินหายใจมากกว่าปริมาณฝุ่นไม้ในบรรยากาศ
- 3) อาการทางเดินหายใจไม่แตกรต่างกันในทั้งสามกลุ่มระดับของฝุ่นไม้ยังพารอยู่ต้องหาเกณฑ์ที่เหมาะสมหรือ อาจจะมาจากปัจจัยอื่นซึ่งต้องศึกษาต่อไป
- 4) ความมีการคำนึงถึงช่วงเวลาการสัมผัสจนเกิดโรค (incubation period) ในการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปริมาณการสัมผัสฝุ่นไม้และการเกิดความผิดปกติของทางเดินหายใจ
- 5) การศึกษาในแนวทางแบบภาคตัดขวาง มีข้อจำกัดในการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการสัมผัสฝุ่นไม้กับการเกิดอาการทางเดินหายใจ ดังนั้นการศึกษาในอนาคตควรใช้การออกแบบวิจัยชนิดอื่น เช่น การศึกษาไปข้างหน้าหรือ แบบ case-control study

ข้อเสนอแนะเชิงปฏิบัติการ

- 1) การตรวจคัดกรองเพื่อค้นหาผลกระแทบทะลุนภัยจากฝุ่นไม้ ความมีการตรวจสมรรถภาพปอดร่วมด้วย เนื่องจากแบบสัมภาษณ์ที่ใช้ใน การคัดกรองมีประสิทธิภาพในการวินิจฉัยค่อนข้างต่ำ
- 2) การตรวจคัดกรองและการป้องกันผลกระทบทางสุขภาพจากฝุ่นไม้ควรให้ความสำคัญกับพนักงานที่มีประวัติ Atopic diseases เป็นพิเศษ เนื่องจากพบว่า ปัจจัยนี้มีความสัมพันธ์กับอาการที่ผิดปกติของทางหายใจอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ
- 3) เนื่องจากขนาดของฝุ่นไม้ยังพาราเป็นฝุ่นที่มีขนาดใหญ่ ซึ่งมีโอกาสจะตกค้างอยู่บริเวณทางเดินหายใจส่วนบนมาก และจากการศึกษานี้พบว่า อัตราความซุกของอาการทางเดินหายใจส่วนบนและส่วนล่างพบในระดับสูง ดังนั้น การควบคุมระดับฝุ่นไม้ยังพาราให้อยู่ในระดับต่ำจึงเป็นสิ่งที่ควรดำเนินการ เพื่อลดอาการดังกล่าว เช่น การใช้ระบบระบายน้ำอากาศเฉพาะที่ และดักฝุ่นไม้เอาไว้ไปใช้ประโยชน์ได้แก่ การทำไม้อัด การนำฝุ่นไม้นำมาเผาให้พลางงาน และเพาะเห็ด

รายการอ้างอิง

- [1]The office of the national economic and social development board of Thailand. The ninth national economic and social development plan (1996 - 2006). 2006 [cited 2005 November, 22]; Available from:
http://www.nesdb.go.th/plan/data/plan9/content_page.html
- [2]Parish J. Woodworking. International labor organization (ILO) 2004;86.1-19.
- [3]McDonald JC, Chen Y, Zekveld C, Cherry NM. Incidence by occupation and industry of acute work related respiratory diseases in the UK, 1992-2001. Occup Environ Med. 2005;62(12):836-42.
- [4]Moscato G, Dellabianca A, Maestrelli P, Paggiaro P, Romano C, De Zotti R, et al. Features and severity of occupational asthma upon diagnosis: an Italian multicentric case review. Allergy. 2002;57(3):236-42.
- [5]Dahlqvist M, Ulfvarson U. Acute effects on forced expiratory volume in one second and longitudinal change in pulmonary function among wood trimmers. Am J Ind Med. 1994;25(4):551-8.
- [6]Arif AA, Whitehead LW, Delclos GL, Tortolero SR, Lee ES. Prevalence and risk factors of work related asthma by industry among United States workers: data from the third national health and nutrition examination survey (1988-94). Occup Environ Med. 2002;59(8):505-11.
- [7]Milanowski J, Gora A, Skorska C, Krysinska-Traczyk E, Mackiewicz B, Sitkowska J, et al. Work-related symptoms among furniture factory workers in Lublin region (Eastern Poland). Ann Agric Environ Med. 2002;9:99-103.
- [8]Borm PJ, Jetten M, Hidayat S, van de Burgh N, Leunissen P, Kant I, et al. Respiratory symptoms, lung function, and nasal cellularity in Indonesian wood workers: a dose-response analysis. Occup Environ Med. 2002;59(5):338-44.
- [9]Hinojosa M, Moneo I, Dominguez J, Delgado E, Losada E, Alcover R. Asthma caused by African maple (*Triplochiton scleroxylon*) wood dust. J Allergy Clin Immunol. 1984;74(6):782-6.
- [10]Malo JL, Cartier A, Boulet LP. Occupational asthma in sawmills of eastern Canada

- and United States. *J Allergy Clin Immunol.* 1986;78(3 Pt 1):392-8.
- [11]Malo JL, Cartier A, Desjardins A, Van de Weyer R, Vandenplas O. Occupational asthma caused by oak wood dust. *Chest.* 1995;108(3):856-8.
- [12]Shamssain MH. Pulmonary function and symptoms in workers exposed to wood dust. *Thorax.* 1992;47(2):84-7.
- [13]Chan-Yeung M, Lam S, Koener S. Clinical features and natural history of occupational asthma due to western red cedar (*Thuja plicata*). *Am J Med.* 1982;72(3):411-5.
- [14]Norrish AE, Beasley R, Hodgkinson EJ, Pearce N. A study of New Zealand wood workers: exposure to wood dust, respiratory symptoms, and suspected cases of occupational asthma. *N Z Med J.* 1992;105(934):185-7.
- [15]Spiewak R, Bozek A, Maslowski T, Brewczynski PB. Occupational asthma due to wood dust exposure (ash, oak, beech and pine) - a case study. *Ann Agric Environ Med.* 1994;1(1):73-6.
- [16]Demers PA. Wood dust: overview and areas of uncertainty. *Wood dust symposium;* 2004; Copenhagen: Danish national institute of occupational health; 2004.
- [17]Chiu AM, Kelly KJ. Anaphylaxis: drug allergy, insect stings, and latex. *Immunol Allergy Clin North Am.* 2005;25(2):389-405, viii.
- [18]Skorska C, Krysinska-Traczyk E, Milanowski J, Cholewa G, Sitkowska J, Gora A, et al. Response of furniture factory workers to work-related airborne allergens. *Ann Agric Environ Med.* 2002;9:91-7.
- [19]Balsiger J. The utilization, processing and demand for rubberwood as a source of wood supply. Bangkok: OAF Regional office for asia and the pacific 2000.
- [20]The Thoracic Society of Thailand. Guidelines for Pulmonary Function Tests (Spirometry). 2004 [cited 2007 August, 04]; Available from: <http://www.thaichest.org/nuke/guideline/GuidelinePFT.pdf>
- [21]Department of disease control. Summary report of occupational and environmental diseases surveillance system in Thailand year 2004. 2006 [cited 2006 December, 01]; Available from: <http://epid.moph.go.th>
- [22]Deepreecha K. Prevalence rate and associated factors of work-related respiratory

- diseases among wood workers at Wang-Numyen co-operation Sa Kaew province [thesis]. Bangkok: Chulalongkorn University; 2004.
- [23]Krzyzanowski M, Kauffmann F. The relation of respiratory symptoms and ventilatory function to moderate occupational exposure in a general population. Results from the French PAARC study of 16,000 adults. *Int J Epidemiol.* 1988;17(2):397-406.
- [24]Dutkiewicz J, Skorska C, Krysinska-Traczyk E, Dutkiewicz E, Matuszyk A, Sitkowska J. Response of sawmill workers to work-related airborne allergens. *Ann Agric Environ Med.* 2001;8:81-90.
- [25]Bohadana AB, Massin N, Wild P, Toamain JP, Engel S, Goutet P. Symptoms, airway responsiveness, and exposure to dust in beech and oak wood workers. *Occup Environ Med.* 2000;57(4):268-73.
- [26]Fransman W, McLean D, Douwes J, Demers PA, Leung V, Pearce N. Respiratory symptoms and occupational exposures in New Zealand plywood mill workers. *Ann Occup Hyg.* 2003;47(4):287-95.
- [27]Rastogi SK, Gupta BN, Husain T, Mathur N. Respiratory health effects from occupational exposure to wood dust in sawmills. *Am Ind Hyg Assoc J.* 1989;50(11):574-8.
- [28]Department of industrial works. List of factories class 34, activities about single wood products or more, of year 2004. 2004 [cited 2006 December, 01]; Available from: http://www.diw.go.th/data_fac/c1034.zip
- [29]Department of industrial works. Lists of factories class 36, activities about wood products or cock wood, of year 2004. 2004 [cited 2006 December, 01]; Available from: http://www.diw.go.th/data_fac/c1036.zip
- [30]Department of agriculture. Rubberwood. [cited 2006 June, 01]; Available from: <http://www.doa.go.th/data-agri/RUBBER/6product/pro05.html>
- [31]Rubberwood Farm Organization. Rubberwood. 2006 [cited 2006 June, 01]; Available from: <http://www.rubber.co.th/menu6.htm>
- [32]Tuntiseranee P, Chongsuvivatwong V. A survey into process and worker's characteristics in the wood furniture industry in Songkhla Province, southern region of Thailand. *Southeast Asian J Trop Med Public Health.* 1998;29(4):814-

- 20.
- [33]Australian safety and compensation council. Exposure standards: wood dust (soft wood). 1995 [cited 2006 July, 07]; Available from:
http://www.nohsc.gov.au/ohsinformation/databases/exposurestandards/az/wood_dust_soft_wood.htm
- [34]Terho EO, Husman K, Kotimaa M, Sjöblom T. Extrinsic allergic alveolitis in a sawmill worker. A case report. Scand J Work Environ Health. 1980;6(2):153-7.
- [35]Halpin DM, Graneek BJ, Turner-Warwick M, Newman Taylor AJ. Extrinsic allergic alveolitis and asthma in a sawmill worker: case report and review of the literature. Occup Environ Med. 1994;51(3):160-4.
- [36]Liukkonen T, Kauppinen T, Vincent R, Grzebyk M, Welling I. Measurement of wood dust exposure in EU countries. Wood dust symposium; 2004; Copenhagen, Denmark; 2004.
- [37]Saejiw N. Quantification of occupational exposure to potentially respiratory hazardous agent in rubber wood sawmill process in Nakhon Si Thammarat province. 2006.
- [38]Knudsen BB, Witterseh T. Are there allergens in products made from Hevea brasiliensis wood? Contact Dermatitis. 2004;50(1):46-7.
- [39]Mandryk J, Alwis KU, Hocking AD. Effects of personal exposures on pulmonary function and work-related symptoms among sawmill workers. Ann Occup Hyg. 2000;44(4):281-9.
- [40]David A, Wagner GR, Stellman J. Respiratory system. International labor organization (ILO) 2004:10.1-21.
- [41]Maatta J, Luukkonen R, Husgafvel-Pursiainen K, Alenius H, Savolainen K. Comparison of hardwood and softwood dust-induced expression of cytokines and chemokines in mouse macrophage RAW 264.7 cells. Toxicology. 2006;218(1):13-21.
- [42]Long H, Shi T, Borm PJ, Husgafvel P, Savolainen K, Krombach F. Reactive oxygen species-mediated cytokine expression in pine-dust exposed rat alveolar macrophages. Wood dust symposium; 2004; Copenhagen, Denmark; 2004.
- [43]Holmila R, Bornholdt J, Wolff H, Luce D, Wallin H, Husgafvel-Pursiainen K. P53

- mutations in sino-nasal cancers. Wood dust symposium; 2004; Copenhagen, Denmark; 2004.
- [44]Holmstrom M, Rosen G, Wahlander L. Effect of nasal lavage on nasal symptoms and physiology in wood industry workers. *Rhinology*. 1997;35(3):108-12.
- [45]Enarson DA, Chan-Yeung M. Characterization of health effects of wood dust exposures. *Am J Ind Med*. 1990;17(1):33-8.
- [46]Meo SA. Effects of duration of exposure to wood dust on peak expiratory flow rate among workers in small scale wood industries. *Int J Occup Med Environ Health*. 2004;17(4):451-5.
- [47]Holness DL, Sass-Kortsak AM, Pilger CW, Nethercott JR. Respiratory function and exposure-effect relationships in wood dust-exposed and control workers. *J Occup Med*. 1985;27(7):501-6.
- [48]Al Zuhair YS, Whitaker CJ, Cinkotai FF. Ventilatory function in workers exposed to tea and wood dust. *Br J Ind Med*. 1981;38(4):339-45.
- [49]Hubbard R. Occupational dust exposure and the aetiology of cryptogenic fibrosing alveolitis. *Eur Respir J Suppl*. 2001;32:119s-21s.
- [50]Rongo LM, Besselink A, Douwes J, Barten F, Msamanga GI, Dolmans WM, et al. Respiratory symptoms and dust exposure among male workers in small-scale wood industries in Tanzania. *J Occup Environ Med*. 2002;44(12):1153-60.
- [51]Cormier Y, Merlaux A, Duchaine C. Respiratory health impact of working in sawmills in eastern Canada. *Arch Environ Health*. 2000;55(6):424-30.
- [52]Fernandez-Rivas M, Perez-Carral C, Senent CJ. Occupational asthma and rhinitis caused by ash (*Fraxinus excelsior*) wood dust. *Allergy*. 1997;52(2):196-9.
- [53]Wilhelmsson B, Lundh B. Nasal epithelium in woodworkers in the furniture industry. A histological and cytological study. *Acta Otolaryngol*. 1984;98(3-4):321-34.
- [54]Chailear N, Sadhra S, Jones M, Cullinan P, Foulds IS, Burge PS. Sensitisation to natural rubber latex: an epidemiological study of workers exposed during tapping and glove manufacture in Thailand. *Occup Environ Med*. 2001;58(6):386-91.
- [55]Acheson ED, Cowdell RH, Rang EH. Nasal cancer in England and Wales: an occupational survey. *Br J Ind Med*. 1981;38(3):218-24.

- [56]Wilhelmsson B, Hellquist H, Olofsson J, Klintenberg C. Nasal cuboidal metaplasia with dysplasia. Precursor to adenocarcinoma in wood-dust-exposed workers? *Acta Otolaryngol.* 1985;99(5-6):641-8.
- [57]Ironside P, Matthews J. Adenocarcinoma of the nose and paranasal sinuses in woodworkers in the state of Victoria, Australia. *Cancer.* 1975;36(3):1115-24.
- [58]Leclerc A, Martinez Cortes M, Gerin M, Luce D, Brugere J. Sinonasal cancer and wood dust exposure: results from a case-control study. *Am J Epidemiol.* 1994;140(4):340-9.
- [59]Hayes RB, Gerin M, Raatgever JW, de Bruyn A. Wood-related occupations, wood dust exposure, and sinonasal cancer. *Am J Epidemiol.* 1986;124(4):569-77.
- [60]Boysen M, Voss R, Solberg LA. The nasal mucosa in softwood exposed furniture workers. *Acta Otolaryngol.* 1986;101(5-6):501-8.
- [61]International agency for research on cancer. IARC Monographs on the Evaluation of Carcinogenic Risks to Humans. 1998 [cited 2006 January, 07]; Available from: <http://www-cie.iarc.fr/htdocs/indexes/suppl7index.html>
- [62]Arias Bahia SH, Echenique Mattos I, Koifman S. Cancer and wood-related occupational exposure in the Amazon region of Brazil. *Environ Res.* 2005;99(1):132-40.
- [63]Department of industrial works of Thailand. Statistic of classified factories by provinces under Factory Act 1992 of year 2001; 2001.
- [64]Center of diseases control. Sample size calculation for cross-sectional study. Epi Info for windows ed. Washington, DC: CDC 2000.
- [65]Employment promotion division of Thailand. Payment rate of rubber latex tapping workers in Thailand. 2007 [cited 2007 August, 15]; Available from: http://www.doe.go.th/vgnew/careersinfo/careersin/major_detial2.asp?qstd_id=6&qstdsub_id=128
- [66]Employment service office of Nakhon Si Thammarat. Payment rate of workers working in rubberwood sawmill facotry in Nakhon Si Thammarat province. 2007 [cited 2007 August, 15]; Available from: <http://www.doe.go.th/nakhonsithammarat>
- [67]Pearce N, Checkoway H, Kriebel D. Bias in occupational epidemiology studies.

- Occup Environ Med. 2007;64:562-8.
- [68]Ihlebaek C, Eriksen HR. Occupational and social variation in subjective health complaints. Occup Med. 2003;53(4):270-8.
- [69]Smith JA, Braunack-Mayer A, Wittert G. What do we know about men's help-seeking and health service use? MJA. 2006 2006;184(2):81-3.
- [70]The thoracic society of Thailand. Guidelines of diagnosis and management of adult-onset asthma in Thailand. Bangkok: The thoracic society of Thailand 2004.
- [71]Saejiw N, Chaiear N, Ngoencharee J, Sadhra S. Occupational exposure to particulates in workers employed in rubber wood sawmills in Thailand. Occup Environ Med. 2007;64:18-.
- [72]Douwes J, McLean D, Slater T, Pearce N. Asthma and other respiratory symptoms in New Zealand pine processing sawmill workers. American Journal of Industrial Medicine. 2001;38:608-15.
- [73]Douwes J, McLean D, Slater T, Travier N, Cheng S, Pearce N. Pine dust, atopy and lung function: a cross-sectional study in sawmill workers. Eur Respir J. 2006;28:791-8.
- [74]Douwes J, McLean D, van der Maarl E, Heederik D, Pearce N. Worker exposures to airborne dust, endotoxin and beta(1,3)-glucan in two New Zealand sawmills. Am J Ind Med. 2000;38(4):426-30.
- [75]Health and Safety Executive (HSE). Selection of respiratory protective equipment suitable for use with wood dust. 2007 [cited 2007 August, 21]; Available from: <http://www.hse.uk.gov>
- [76]Chan-Yeung M, Boulet LP, Malo JL. Pathogenesis of occupational asthma. 2007 [cited 2007 August, 04]; Available from: <http://www.uptodateonline.com/utd/content/topic.do?topicKey=asthma/15121&view=print>

ภาคผนวก

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

แบบสัมภาษณ์อาการทางเดินหายใจ

คำชี้แจง : แบบสัมภาษณ์ฉบับนี้ ประกอบด้วย คำถาม 4 ส่วน คือ

- (1) ข้อมูลทั่วไป (2) ข้อมูลการทำงาน (3) ข้อมูลสุขภาพส่วนตัวและครอบครัว
 - (4) ข้อมูลการตรวจร่างกายและการตรวจสมรรถภาพปอด
- กรุณาตอบแบบสัมภาษณ์ให้ครบถูกส่วน

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

กรุณาตอบแบบสอบถามทุกข้อที่เกี่ยวข้องต่อไปนี้

ลำดับที่.....

ข้อมูลทั่วไป

1. วัน เดือน ปี เกิด: วัน.....เดือน.....พ.ศ.....
2. ปัจจุบันท่านมีอายุ.....ปี
3. ท่านเป็นเพศ ชาย หญิง
4. สถานภาพ โสด คู่ ม่าย, หย่า, แยก
5. ระดับการศึกษา

☐ ประถมศึกษา	☐ มัธยมศึกษาตอนต้น	☐ มัธยมศึกษาตอนปลาย/ปวช.
☐ อนุปริญญา/ปวท./ปวส.	☐ ปริญญาตรี	☐ shotgunกว่าปริญญาตรี
☐ อื่น ๆ (ระบุ).....		
6. บ้านที่ท่านอาศัยอยู่ มีบ้านเป็นของตนเอง บ้านเช่า อาศัยอยู่กับญาติ

☐ อื่น ๆ กรุณาระบุ.....
--
7. น้ำที่ท่านใช้ดื่มน้ำจากที่ใด

☐ น้ำขวด	☐ น้ำฝน	☐ น้ำบ่อ
☐ อื่น ๆ กรุณาระบุ.....		
8. น้ำที่ท่านใช้อบมาจากการที่ได

☐ ประปา	☐ น้ำบ่อ	☐ น้ำบาดาล
☐ อื่น ๆ กรุณาระบุ.....		
9. ที่อยู่ปัจจุบัน (กรุณาระบุ).....
10. ภูมิลำเนาเดิม.....

11. ตำแหน่งของท่าน คือ

- ผู้จัดการ หัวหน้าแผนก ผู้ช่วยหัวหน้าแผนก พนักงานทั่วไป
 ลูกจ้างทั่วไป อื่น ๆ กรุณาระบุ.....

12. ท่านทำงานในแผนกใด (เลือกแผนกที่ท่านทำงานในช่วงวันมากที่สุด)

☐ อัตประสาณ	☐ เลือย
☐ ไสสีหน้า	☐ พิงเกอร์จิอย์
☐ อบไม้	☐ ซ้อมบำรุง
☐ ไฟล์คลิฟท์	☐ ออฟฟิศ
☐ อื่น ๆ กรุณาระบุ.....	

13. ท่านมีภาระงานใดต่อไปนี้ (เลือกวาระงานที่เหมาะสมกับท่านมากที่สุด)

☐ เลือยไม้	☐ คัด หรือ เรียงไม้จากโต๊ะเลือย	☐ ตัดไม้
☐ เปิดหน้าไม้	☐ รีบไม้	☐ เปิดหน้าไม้และรีบไม้
☐ คัดสีไม้	☐ คัดไม้ด้วยมือ	☐ เรียงไม้ ยกไม้ คัดไม้ เก็บไม้ ทั่วไป
☐ ขัดไม้ด้วยเครื่อง	☐ ไสสีหน้า	☐ ไสสองหน้า
☐ ขัดไม้ด้วยกระดาษทราย	☐ แพ็คกิ้ง	☐ ซ้อมไม้
☐ ทำความสะอาด	☐ ตัดหัวตัดท้าย	☐ ทำพาเลท
☐ ทำซีพัน	☐ ต่อจิอย์	☐ บอยเลอร์
☐ เรียงไม้สด	☐ ไฟล์คลิฟท์	☐ อัดน้ำยา
☐ เรียงไม้แห้ง	☐ ซ้อมบำรุง	☐ ทำงานออฟฟิศ
☐ อื่น ๆ กรุณาระบุ.....		

14. ท่านทำงานในตำแหน่งปัจจุบันนานเท่าใด.....ปี.....เดือน

15. ท่านทำงานกี่วันต่อสัปดาห์ กรุณาระบุจำนวนวัน.....วัน

16. ท่านทำงานวันละกี่ชั่วโมง กรุณาระบุจำนวนชั่วโมงการทำงาน.....ชั่วโมง

17. ท่านทำงานล่วงเวลาวันละ.....ชั่วโมง และเฉลี่ยสัปดาห์ละ.....วัน

18. ถ้าน้อยกว่า 1 ปี (จากข้อ 14) กรุณาระบุงาน และระยะเวลาที่ทำงานก่อนหน้านี้.....

19. งานอื่น ๆ ที่ทำงานนอกจากประจำมีหรือไม่

- ไม่มี มี (กรุณาระบุ).....

20. อาชีพเสริม

ไม่มี มี (กรุณาระบุ).....

21. ท่านมีงานอดิเรกทำหรือไม่

ไม่มี มี (กรุณาระบุ).....

22. สถานที่ทำงานของท่านหรือที่อยู่อาศัยของท่านอยู่ใกล้โรงงานหรือไม่

ไม่มี มี (กรุณาระบุ).....

23. ในสถานที่ทำงานท่านมีลักษณะดังต่อไปนี้หรือไม่?

ผู้ล่อลวงหรือสารเคมี	☐ มี	☐ ไม่มี
----------------------	-----------------------------	--------------------------------

อากาศร้อนอบอ้าว	☐ มี	☐ ไม่มี
-----------------	-----------------------------	--------------------------------

กลิ่นจากวัตถุหรือสารก่อให้เกิดความรำคาญ	☐ มี	☐ ไม่มี
---	-----------------------------	--------------------------------

วัตถุหรือสารต่าง ๆ เป็นติดตามตัว ผิวน้ำแข็งหรือเสื้อผ้า	☐ มี	☐ ไม่มี
---	-----------------------------	--------------------------------

การระบายอากาศไม่ดี	☐ มี	☐ ไม่มี
--------------------	-----------------------------	--------------------------------

อื่น ๆ กรุณาระบุ.....	
-----------------------	--

24. ท่านทราบข้อมูลเกี่ยวกับอันตรายหรือจากการปฏิบัติงานหรือไม่?

ทราบ ไม่ทราบ

25. ท่านเคยได้รับการอบรมถึงวิธีการป้องกันอันตรายจากการทำงานหรือไม่?

เคย ไม่เคย

26. ท่านปฏิบัติงานในขณะที่ทำงานดังต่อไปนี้หรือไม่?

ปฏิบัติตามกฎความปลอดภัยในการทำงาน	☐ ใช่	☐ ไม่ใช่
-----------------------------------	------------------------------	---------------------------------

สวมหน้ากากปิดจมูกขณะทำงาน	☐ ใช่	☐ ไม่ใช่
---------------------------	------------------------------	---------------------------------

สูบบุหรี่ขณะทำงาน	☐ ใช่	☐ ไม่ใช่
-------------------	------------------------------	---------------------------------

27. ท่านเคยได้รับการอบรมให้เขียนน้ำกากปิดจมูกป้องกันสารเคมี, ผู้ล่อลวง และผู้ไม่?

เคย ไม่เคย

28. ขณะที่เข้าท่านใช้น้ำกากปิดจมูก ป้องกันสารเคมี, ผู้ล่อลวง และผู้ไม่?

ท่านมีอาการผิดปกติหรือรู้สึกไม่สบายจากการใช้งานหรือไม่?

เคย ไม่เคย

29. ท่านทำ**ความสะอาดสภาพที่ทำงาน**หลังเลิกงานบ่อยเพียงใด?

☐ ทุกวัน	☐ สัปดาห์ละ 2-3 วัน	☐ สัปดาห์ละครั้ง
---------------------------------	--	---

☐ น้อยกว่าสัปดาห์ละครั้ง	☐ ไม่เคย
---	---------------------------------

30. ท่าน ทำความสะอาดเครื่องมือ ที่ใช้ในการทำงานบ่อยเพียงใด?

☐ ทุกครั้งหลังเลิกงาน	☐ สัปดาห์ละ 2 - 3 ครั้ง
☐ สัปดาห์ละครั้ง	☐ น้อยกว่าสัปดาห์ละครั้ง
	☐ ไม่เคย

31. ท่าน ทำความสะอาดเครื่องมือ ที่ใช้ในการทำงานด้วยวิธีใด

☐ เครื่องดูดฝุ่น	☐ ใช้วิธีการกรวด
☐ ใช้ผ้าเปียกถูพื้น	☐ อื่น ๆ กรุณาระบุ.....
-

กรุณาแก้เครื่องหมาย ✓ หรือตอบคำถามอย่างสั้น ๆ ทั้งหมดต่อไปนี้

32. ท่านเคยมี อาการ หายใจเสียงหวิด ในระยะ 12 เดือนที่ผ่านมาหรือไม่

- มี ไม่มี (กรุณาระบุในข้อ 36)

ถ้ามี กรุณาตอบคำถามทั้งหมด ต่อไปนี้

33. ในช่วงวันหยุดพักผ่อน 2 – 3 วันติดต่อกัน อาการ หายใจเสียงหวิด

เป็นอย่างไร?

- ดีขึ้นกว่าในช่วงปกติตาม ไม่เปลี่ยนแปลง แย่ลงกว่าขณะที่ปกติตาม

34. ถ้าท่านมี อาการ หายใจเสียงหวิด อาการนั้นเกิดขึ้น

ครั้งแรกเมื่อใด

ปี (พ.ศ.).....เดือน.....

35. ท่านมี อาการ หายใจเสียงดังหวิด ๆ บ่อยแค่ไหน?

- ทุกวัน ทุกอาทิตย์ ทุกเดือน นาน ๆ ครั้ง
-

36. ท่านเคยมี อาการ แน่นหน้าอก ในระยะ 12 เดือนที่ผ่านมาหรือไม่

- มี ไม่มี (กรุณาระบุในข้อ 40)

ถ้ามี กรุณาตอบคำถามทั้งหมด ต่อไปนี้

37. ในช่วงวันหยุดพักผ่อน 2 – 3 วันติดต่อกัน อาการ แน่นหน้าอก เป็นอย่างไร?

- ดีขึ้นกว่าในช่วงปกติตาม ไม่เปลี่ยนแปลง แย่ลงกว่าขณะที่ปกติตาม

38. ถ้าท่านมี อาการ แน่นหน้าอก อาการนั้นเกิดขึ้น

ครั้งแรกเมื่อใด

ปี (พ.ศ.).....เดือน.....

39. ท่านมี อาการ แน่นหน้าอก บ่อยแค่ไหน?

- ทุกวัน ทุกอาทิตย์ ทุกเดือน นาน ๆ ครั้ง
-

40. ท่านมี อาการหายใจไม่อิ่ม ในระยะ 12 เดือนที่ผ่านมาหรือไม่

มี ไม่มี (กรุณาระบุตามไปต่อข้อ 44)

ถ้ามี กรุณาตอบคำถามทั้งหมด ต่อไปนี้

41. ในช่วงวันหยุดพักผ่อน 2 – 3 วัน อาการหายใจไม่อิ่ม ของท่านเป็นอย่างไร?

ดีขึ้นกว่าในช่วงปฏิบัติงาน ไม่เปลี่ยนแปลง แย่ลงกว่าขณะปฏิบัติงาน

42. ท่านมี อาการหายใจไม่อิ่ม ครั้งแรก เมื่อใด

ปี (พ.ศ.) เดือน

43. ท่านมี อาการหายใจไม่อิ่ม บ่อยแค่ไหน

ทุกวัน ทุกอาทิตย์ ทุกเดือน นาน ๆ ครั้ง

44. ท่านเคยมีอาการ ไอ ในช่วงเวลาใดก็ตามในระยะ 12 เดือน ที่ผ่านมาหรือไม่

มี ไม่มี (กรุณาระบุตามไปต่อข้อ 48)

ถ้ามี กรุณาตอบคำถามดังต่อไปนี้

45. ในช่วงที่ท่านหยุดพักผ่อน 2 – 3 วัน อาการ ไอ ของท่านเป็นอย่างไร

ดีขึ้นกว่าในช่วงปฏิบัติงาน ไม่เปลี่ยนแปลง แย่ลงกว่าขณะปฏิบัติงาน

46. ท่านมีอาการ ไอ ครั้งแรกเมื่อใด

ปี (พ.ศ.) เดือน

47. ท่านมีอาการ ไอ บ่อยแค่ไหน

ทุกวัน ทุกอาทิตย์ ทุกเดือน นาน ๆ ครั้ง

48. ท่านมีอาการระคายเคืองตา คันตา และมีน้ำตาไหล (ไม่ใช่โรคตาแดง)

ในระยะ 12 เดือนที่ผ่านมาหรือไม่

มี (ถ้ามี กรุณาระบุด้านล่าง) ไม่มี (กรุณาระบุตามไปต่อข้อ 52)

49. ในช่วงที่ท่านหยุดพักผ่อน 2 – 3 วันติดต่อกัน อาการระคายเคืองตา คันตา

และน้ำตาไหล ของท่านเป็นอย่างไร?

ดีขึ้นกว่าในช่วงปฏิบัติงาน ไม่เปลี่ยนแปลง แย่ลงกว่าขณะปฏิบัติงาน

50. ท่านมีอาการ ระคายเคืองตา คันตา และน้ำตาไหล ครั้งแรกเมื่อใด

ปี (พ.ศ.) เดือน

51. ท่านมีอาการ ระคายเคืองตา คันตา และน้ำตาไหล บ่อยแค่ไหน?

ทุกวัน ทุกอาทิตย์ ทุกเดือน นาน ๆ ครั้ง

52. ท่านเคยมีอาการ น้ำมูกใส และแห่นจมูก (ไม่ใช่หวัด) มากกว่า 2 ครั้ง ในระยะเวลา 12 เดือนที่ผ่านมาหรือไม่?

ไม่ ไม่มี (กรุณาริบบ์ไปตอบข้อ 56)

ถ้ามี กรุณาตอบคำถามต่อไปนี้

53. ในช่วงที่ท่านหยุดพักผ่อน 2 – 3 วันติดต่อกัน อาการ น้ำมูกใสและแห่นจมูก ของท่านเป็นอย่างไร

ดีขึ้นกว่าในช่วงปกติตาม ไม่เปลี่ยนแปลง แย่ลงกว่าขณะปกติตาม

54. ท่านมีอาการ น้ำมูกใสและแห่นจมูก ครั้งแรกเมื่อใด

ปี (พ.ศ.) เดือน

55. ท่านมีอาการ น้ำมูกใสและแห่นจมูก บ่อยแค่ไหน?

ทุกวัน ทุกอาทิตย์ ทุกเดือน นาน ๆ ครั้ง

56. ท่านเคยมี ผิวนังเป็นผื่นนูนลักษณะคล้ายลมพิษ ผื่นแดง ในช่วง 12 เดือนที่ผ่านมาหรือไม่ (มีรูปภาพประกอบ)

ไม่ ไม่มี (กรุณาริบบ์ไปตอบข้อ 60)

ถ้ามี กรุณาตอบคำถามต่อไปนี้

57. ในช่วงวันหยุด 2 – 3 วันติดต่อกัน ผิวนังเป็นผื่นนูนลักษณะคล้ายลมพิษ เป็นอย่างไร?

ดีขึ้นกว่าในช่วงปกติตาม ไม่เปลี่ยนแปลง แย่ลงกว่าขณะปกติตาม

58. ท่านมี ผิวนังเป็นผื่นนูนลักษณะคล้ายลมพิษ ครั้งแรกเมื่อใด

ปี (พ.ศ.) เดือน

59. ท่านมีอาการ ผิวนังเป็นผื่นนูนลักษณะคล้ายลมพิษ บ่อยแค่ไหน?

ทุกวัน ทุกอาทิตย์ ทุกเดือน นาน ๆ ครั้ง

60. ท่านเคยมี อาการ มีตุ่มน้ำพองใส หรือผื่นแดง หรือผื่นหนา ในช่วง 12 เดือน
ที่ผ่านมาหรือไม่ (มีรูปภาพประกอบ)

มี

ไม่มี (กรุณารายงานไปต่อข้อ 64)

ถ้ามี กรุณาตอบคำถามต่อไปนี้

61. ในช่วงวันหยุด 2 – 3 วันติดต่อกัน ลักษณะผิวนั้น อาการ มีตุ่มน้ำพองใส หรือผื่นแดง หรือผื่นหนา

ของท่านเป็นอย่างไร?

ดีขึ้นกว่าในช่วงปกติงาน ไม่เปลี่ยนแปลง

แย่ลงกว่าขณะปกติงาน

62. ท่านมี อาการ มีตุ่มน้ำพองใส หรือผื่นแดง หรือผื่นหนาครั้งแรกเมื่อใด

ปี (พ.ศ.).....เดือน.....

63. ท่านมี อาการ มีตุ่มน้ำพองใส หรือผื่นแดง หรือผื่นหนาบ่อยแค่ไหน?

ทุกวัน

ทุกอาทิตย์

ทุกเดือน

นาน ๆ ครั้ง

64. ท่านเคยมีอาการ ผื่นแดง มีตุ่มน้ำใสพอง หรือผื่นหนาที่มือ ของท่านหรือไม่?

(มีรูปภาพประกอบ)

ไม่มี

ไม่ทราบ

มี ถ้ามี กรุณาระบุรายละเอียด และสาเหตุเท่าที่ทราบ

.....

65. ท่านเคยมี อาการแพ้ทางผิวนั้น หรือไม่?

ไม่มี

ไม่ทราบ

มี ถ้ามี กรุณาระบุอาการแพ้

.....

66. ท่านเคยมีอาการ ผิวหนังเป็นผื่นลมพิษ หรือไม่? (มีรูปภาพประกอบ)

ไม่มี ไม่ทราบ มี

ถ้ามี กรุณาระบุรายละเอียด สาเหตุของผื่นลมพิษ.....

67. ท่านมีบุคคลในครอบครัว (บิดา, มาตรา, พี่, น้อง) มีผื่น อาการผื่นแดง มีตุ่มน้ำพองใส หรือ ผื่นหนา หรือ ขอบทึบ หรือ แพ้ลักษณะของครอบครัวไม่ ตื้นไม้ หรือไม่?

ไม่ทราบ ไม่มี มี

68. ท่านมีพี่น้อง (ไม่รวมตัวท่าน) กี่คน..... คน ท่านเป็นคนที่เท่าใดในครอบครัว.....

69. ท่านเคยมีอาการ ผิวหนังเป็นผื่นลมพิษ หรือ ผื่นแดง เมื่อสัมผัสไม้ต้นยางพารา หรือ ผลิตภัณฑ์จากไม้ยางพารา

หรือไม่? (มีรูปภาพประกอบ)

มี ไม่มี

70. ขณะที่ท่านสัมผัส ไม้ยางพารา หรือ ผลิตภัณฑ์จากไม้ยางพารา ท่านเคยมีอาการดังกล่าว ต่อไปนี้

หรือไม่

(กรุณาตอบทุกข้อโดยใช้เครื่องหมาย ✓)

อาการคันที่ผิวหนัง

มี ไม่มี

ผิวหนังเป็นผื่นแดง

ผิวหนังบวม

ผิวหนังแห้ง และแตกเป็นแผล

น้ำมูกใสและน้ำน้ำมูก

อาการคีองตา คันตา และน้ำตาไหล

ริมฝีปากบวมและหนังตาบวม

(กรุณาตอบทุกข้อโดยใช้เครื่องหมาย ✓)	มี	ไม่มี
หายใจหอบ	☐	☐
แน่นหน้าอก	☐	☐
หายใจเสียงหวีด	☐	☐
อาการ อื่น ๆ กรุณาระบุ.....	☐	☐

71. ท่านคิดว่าอาการต่าง ๆ ทางผิวนังหรือทางเดินหายใจที่เกิดขึ้นกับตัวท่านมีสาเหตุมาจากการทำงานใช่หรือไม่?

- ใช่ ไม่ใช่ ไม่มีอาการแสดงใด ๆ ทางผิวนังและทางเดินหายใจถ้าตอบว่า ใช่ กรุณาตอบคำตามข้างล่างต่อไปนี้.....

72. ท่านคิดว่าสาที่ทำให้เกิดอาการดังกล่าว คือ (เลือก ✓ ได้มากกว่า 1 คำตอบ)

	ใช่	ไม่ใช่
ผลิตภัณฑ์จากไม้ยางพารา	☐	☐
ผุนไม้ยางพารา	☐	☐
อื่น ๆ (ระบุ).....		

73. ท่านสูบบุหรี่ อย่างน้อย 1 มวน ต่อวัน ติดต่อกันเป็นเวลาอย่างน้อย 1 ปี

- ใช่ ไม่ใช่ (กรุณาข้ามไปทำข้อ 80)

74. ท่านสูบบุหรี่เฉลี่ย กี่มวนต่อวัน

.....

75. ท่านสูบบุหรี่กี่มวนต่อวัน

.....

76. ท่านสูบบุหรี่ติดต่อกันนานเท่าใด.....ปี

77. ถ้าตอบว่าใช่ (จากข้อ 73) ท่านเลิกสูบบุหรือยัง?

- เลิกแล้ว ยังไม่เลิก (กรุณาข้ามไปทำข้อ 80)

78. ถ้าท่านเลิกสูบบุหรี่แล้ว ครั้งสุดท้ายที่เลิก เมื่อใด

ปี (พ.ศ.).....เดือน.....

79. มีคนในครอบครัวของท่านสูบบุหรี่หรือไม่?

ใช่

ไม่ใช่

80. ท่านดื่มสุรา เปียร์ หรือเครื่องดื่มแอลกอฮอล์บ้างหรือไม่?

ไม่ดื่ม

ดื่มน้อยกว่า 1 ครั้งต่อสัปดาห์

ดื่ม 2 – 3 ครั้งต่อสัปดาห์

ดื่มมากกว่า 3 ครั้งต่อสัปดาห์

เคยดื่มแต่เลิกแล้ว ระยะเวลาที่เคยดื่มนาน.....ปี

81. ท่านเลิกดื่มสุรา หรือ เปียร์ มานาน.....ปี.....เดือน

82. ท่านเคยตรวจสุขภาพประจำปีหรือไม่

เคย (ถ้าเคย ตอบข้อ 83)

ไม่เคย (ถ้าไม่เคย ตอบข้อ 88)

83. ถ้าท่านทำการตรวจสุขภาพประจำปี ผลการตรวจเป็นอย่างไร?

ปกติ

ผิดปกติ

84. ท่านได้เคยการตรวจการได้ยินหรือไม่?

เคย (ถ้าเคย ตอบข้อ 85)

ไม่เคย (ข้ามไปตอบข้อ 86)

85. ผลตรวจการได้ยินเป็นอย่างไร?

ปกติ

ผิดปกติ

86. ท่านเคยได้รับการตรวจสมรรถภาพปอดมาก่อนหรือไม่?

เคย (ถ้าเคย ตอบข้อ 87)

ไม่เคย (ข้ามไปตอบข้อ 88)

87. ผลการตรวจสมรรถภาพปอดเป็นอย่างไร?

ปกติ

ผิดปกติ

88. ในครอบครัวของท่านมีคนเป็นโรคดังต่อไปนี้ หรือไม่?

(ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

- วันโรค
- ขอบหีด
- มะเร็งปอด
- ภาวะความดันโลหิตสูง
- ภูมิแพ้
- อื่น ๆ (กรุณาระบุ).....

89. ท่านเคยเป็นโรคดังต่อไปนี้ หรือไม่?

- วันโรค
- ขอบหีด
- มะเร็งปอด
- ภาวะความดันโลหิตสูง
- ภูมิแพ้
- เบ้าหวาน
- โรคเลือด
- โรคหัวใจขาดเลือด
- อื่น ๆ (กรุณาระบุ).....

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

90. ท่านเคยมีอาการดังกล่าวต่อไปนี้หรือไม่ (กรุณาตอบคำถามทุกข้อด้วยเครื่องหมาย✓)

	มี	ไม่มี
อาการแพ้ละอองเกสร	☐	☐
หอบหืด	☐	☐
ฝันคันภูมิแพ้, ตามข้อพักแข่น ชา และบริเวณใบหน้า	☐	☐
ลมพิษ หรือ ริมฝีปากบวมหลังจากรับประทานอาหาร	☐	☐
แพ้ผุนป้าน	☐	☐
แพสัตว์ (ขนสัตว์) เช่น สุนัข, แมว	☐	☐
แพโลหะ เช่น หัวเข็มขัด, ตุ้มหู	☐	☐
แพนมสด	☐	☐
แพผลไม้ เช่น กล้วยหอม, แพร์, มะม่วง, มะละกอ	☐	☐
91. อื่น ๆ กรุณาระบุ.....		

☺ ขอขอบพระคุณที่ให้ความร่วมมือ ☺

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ติดผลการตรวจ
สมรรถภาพปอดที่นี่

บันทึกผลการตรวจสมรรถภาพปอด

ท่านมีข้อห้ามดังต่อไปนี้หรือไม่? วันที่..... ลำดับที่.....

☐ ไอเลือดเป็นเลือด
☐ ภาวะลมร้อนในช่องเยื่อหุ้มปอดที่ยังไม่ได้รับการรักษา
☐ ความดันโลหิตสูงที่ควบคุมไม่ดี
☐ เส้นเลือดแดงโป่งในทรวงอก ห้องหัวใจสมอง
☐ สตรีมีครรภ์ | ☐ หัวใจขาดเลือด
☐ เพิ่งได้รับการผ่าตัดตา
☐ วัณโรคปอดระยะติดต่อ
☐ เพิ่งได้รับการผ่าตัดซ่องอก หรือซ่องห้อง |
|--|---|

1. เพศ ☐ ชาย ☐ หญิง	2. อายุ.....ปี
3. ส่วนสูง.....เซนติเมตร	4. น้ำหนัก.....กิโลกรัม
5. ชีพจร.....ครั้งต่อนาที (ค่าปกติ 60 – 100 ครั้งต่อนาที)	
6. ความดันโลหิต...../.....มิลลิเมตรปดาท (ค่าปกติ BP > 90/60, <180/100 mgHg)	
7. ท่านมีโรคปอดหรือไม่? ☐ ไม่มี ☐ มี กรุณาระบุ.....	
8. ท่านใช้ยาขยายหลอดลมหรือไม่?	
☐ ไม่ใช่ ☐ ใช้ทุกวัน ☐ ใช้ทุก 2 – 3 วัน	
☐ ใช้ทุกสัปดาห์ ☐ ใช้เดือนละครั้ง ☐ ใช้ 2 เดือนต่อครั้ง ☐ นาน ๆ ครั้ง	
9. ท่านสูบบุหรี่ อย่างน้อย 1 วนต่อวัน ติดต่อกันเป็นเวลาอย่างน้อย 1 ปี ☐ ใช่ ☐ ไม่ใช่	
10. ท่านสูบบุหรี่เฉลี่ย กี่วนต่อวัน.....	
11. ท่านสูบบุหรี่มวนเอง กี่มวนต่อวัน.....	
12. ท่านสูบบุหรี่ติดต่อกันมานานเท่าใด.....ปี	
13. ท่านเลิกสูบบุหรี่หรือยัง? ☐ เลิกสูบแล้ว ☐ ยังไม่เลิกสูบ	
14. ถ้าท่านเลิกสูบบุหรี่แล้ว ครั้งสุดท้ายที่เลิก เมื่อใด ปี (พ.ศ.)..... เดือน.....	
15. มีคนในครอบครัวของท่านสูบบุหรี่หรือไม่? ☐ ใช่ ☐ ไม่ใช่	
16. โรคประจำตัวของท่าน คือ.....	
17. 药ที่ใช้อย่างอื่นเป็นประจำ คือ.....	
18. การแปลผลโดยแพทย์.....	

ประวัติผู้เขียนวิทยานิพนธ์

นายจามร เงินชารี เกิดวันที่ 12 พฤศจิกายน พ.ศ. 2522 ที่จังหวัดสกลนคร
บิดาชื่อ นายไส เงินชารี และ มารดาชื่อ นางร่วม เงินชารี สำเร็จการศึกษามัธยมศึกษาตอนต้นจาก
โรงเรียนโพธิเสนกวิทยา มัธยมศึกษาตอนปลายจากโรงเรียนสกลราชวิทยานุกูล จังหวัดสกลนคร
สำเร็จแพทยศาสตรบัณฑิตจากคณะแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น ปี พ.ศ. 2547 เข้า
ทำงานในตำแหน่งแพทย์ใช้ทุน ณ โรงพยาบาลศรีนครินทร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น จังหวัดขอนแก่น
เป็นเวลา 1 ปี หลังจากนั้นได้ลาศึกษาต่อเป็นแพทย์ประจำบ้าน สาขาเวชศาสตร์ป้องกัน^(แขนงอาชีวเวชศาสตร์) ภาควิชาเวชศาสตร์ป้องกันและสั่งคอม โรงพยาบาลจุฬาลงกรณ์ มิถุนายน
พ.ศ. 2548 จนถึงปัจจุบัน

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย